

Załącznik nr 1 do Uchwały Zarządu Województwa nr 2326/383/VI/2022 z dnia 21.12.2022 r.

TERYTORYALNY PLAN SPRAWIEDLIWEJ TRANSFORMACJI WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO 2030

grudzień 2022

Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego

Województwo
Śląskie

Śląskie.

Śląskie – w kierunku zielonej transformacji

Nowe otwarcie w działaniach na rzecz odpowiedzialnej i skutecznej przemiany społeczno-gospodarczej województwa śląskiego

Województwo śląskie to największy region górniczy Unii Europejskiej, który podlega procesowi transformacji już od niemal 30 lat. Jednak to właśnie dziś, u progu realizacji Europejskiego Zielonego Ładu, w obliczu globalnych wyzwań klimatycznych i gospodarczych, a także jeszcze nie do końca poznanych następstw pandemii COVID-19, musi zmierzyć się z największym wyzwaniem transformacyjnym w UE. W odpowiedzi na powyższe powstał niniejszy dokument tj. Terytorialny Plan Sprawiedliwej Transformacji Województwa Śląskiego 2030. Zależało nam, aby był on syntetyczny i konkretny, stanowiąc uszczegółowienie obszernej i kompleksowej Strategii Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2030” – Zielone Śląskie w zakresie transformacji społeczno-gospodarczej oraz koncentrował się na najważniejszych i najbardziej palących wyzwaniach transformacyjnych, stojących przed siedmioma podregionami górniczymi województwa śląskiego w najbliższych 10 latach.

„Motywem przewodnim naszej pracy nad dokumentem – na każdym jej etapie – był dialog, partycypacja i współpraca ze wszystkimi środowiskami lokalnymi i regionalnymi, które mają potencjał, kompetencje i potrzebę włączenia się w ten trudny i wieloaspektowy proces”.

Środki Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji w województwie śląskim będą służyć realizacji głównego celu Funduszu tj. łagodzeniu skutków społecznych, gospodarczych i środowiskowych przejścia na gospodarkę neutralną dla klimatu. W powiązaniu z innymi źródłami finansowania, w szczególności środkami Polityki Spójności 2021-2027, środkami pozostałych filarów Mechanizmu Sprawiedliwej Transformacji oraz innymi środkami publicznymi i prywatnymi, dedykowanymi działaniom i projektom komplementarnym, Fundusz ten nada nowy impet gospodarce regionu oraz otworzy lepsze perspektywy rozwoju przed jego mieszkańcami, zwłaszcza tymi najbardziej dotkniętymi negatywnymi następstwami nieuniknionego procesu transformacji. Jestem przekonany, że wspólny, skoordynowany wysiłek na wszystkich poziomach zarządzania rozwojem, poczynając od unijnego, poprzez krajowy, regionalny, aż po lokalny, pozwoli nam zmaksymalizować efekty działań i osiągnąć cele, które stawiamy sobie w tym dokumencie.

Jakub Chelstowski Marszałek Województwa Śląskiego

Spis treści:

1. Opis procesu transformacji i wskazanie terytoriów w obrębie państwa członkowskiego, które będą najbardziej dotknięte jej negatywnymi skutkami.....	4
1.1 Opis oczekiwanego procesu transformacji w kierunku osiągnięcia celów Unii na rok 2030 w dziedzinie energii i klimatu oraz w kierunku neutralnej dla klimatu gospodarki Unii do roku 2050, zgodnie z celami zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu oraz innych istniejących planów transformacji, zawierający harmonogram zaprzestania lub ograniczenia działalności, takiej jak wydobywanie węgla kamiennego i brunatnego lub produkcja energii elektrycznej w instalacjach węglowych.....	4
1.2. Wskazanie terytoriów, w przypadku których oczekuje się, że będą najbardziej dotknięte negatywnymi skutkami transformacji, oraz uzasadnienie tego wyboru za pomocą odpowiednich szacunków dotyczących wpływu na gospodarkę i zatrudnienie opartych na informacjach zawartych w sekcji 1.1.....	14
2. Diagnoza wyzwań związanych z transformacją w przypadku każdego ze wskazanych terytoriów	43
2.1. Diagnoza skutków gospodarczych, społecznych i terytorialnych transformacji w kierunku neutralnej dla klimatu gospodarki Unii do roku 2050.....	43
2.2. Potrzeby i cele w zakresie rozwoju do 2030 r. służące osiągnięciu neutralnej dla klimatu gospodarki Unii do 2050 r.	53
2.3. Spójność z innymi odpowiednimi krajowymi, regionalnymi lub terytorialnymi strategiami i planami	58
2.4. Rodzaje przewidywanych operacji.....	62
3. Mechanizmy zarządzania	78
3.1. Partnerstwo	78
3.2. Monitorowanie i ewaluacja.....	84
3.3. Podmiot(-y) koordynujący(-e) i monitorujący(-e).....	85
4. Wskaźniki produktu lub rezultatu specyficzne dla programu.....	87
Wykaz załączników.....	88

1. Opis procesu transformacji i wskazanie terytoriów w obrębie państwa członkowskiego, które będą najbardziej dotknięte jej negatywnymi skutkami

1.1 Opis oczekiwanego procesu transformacji w kierunku osiągnięcia celów Unii na rok 2030 w dziedzinie energii i klimatu oraz w kierunku neutralnej dla klimatu gospodarki Unii do roku 2050, zgodnie z celami zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu oraz innych istniejących planów transformacji, zawierający harmonogram zaprzestania lub ograniczenia działalności, takiej jak wydobycie węgla kamiennego i brunatnego lub produkcja energii elektrycznej w instalacjach węglowych.

Europejskie Prawo o Klimacie ma na celu osiągnięcie neutralności klimatycznej do roku 2050 oraz ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych do roku 2030 o co najmniej 55% w stosunku do 1990 r. Cele klimatyczne dla Polski zostały wyznaczone w Krajowym planie na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030 (KPEiK). Dodatkowo, Polityka Energetyczna Polski do 2040 (PEP 2040) nakreśla kierunki transformacji energetycznej Polski. PEP 2040 i KPEiK determinują harmonogram odejścia w Polsce do 2049 r. od wydobycia węgla oraz jego użycia w energetyce konwencjonalnej ustalony przez sygnatariuszy umowy społecznej dotyczącej transformacji sektora górnictwa węgla kamiennego. KPEiK i Polityka Energetyczna Polski do 2040 (PEP 2040) będą podlegały aktualizacji w kontekście celów Prawa o Klimacie. Ustalenia powyższych dokumentów strategicznych mają kluczowe znaczenie dla kształtu TPST, ponieważ określają ramy dla działań restrukturyzacyjnych względem sektorów wygaszanych oraz podlegających transformacji, z drugiej zaś są podstawą do określenia negatywnych skutków społeczno-gospodarczych transformacji w kierunku neutralności klimatycznej.

PEP 2040 wyznacza ścieżkę transformacji w kierunku neutralności klimatycznej z uwzględnieniem krajowych uwarunkowań. Zgodnie z tym dokumentem udział węgla w strukturze produkcji energii elektrycznej do 2030 r., nie będzie przekraczać 56%. Minimalny udział OZE w PEP2040 założono na poziomie 23% w końcowym zużyciu energii brutto w 2030 roku, osiągając poziom 32% w elektroenergetyce i 28% w ciepłownictwie, ale 14% w transporcie. Ponadto PEP 2040 zakłada do 2030 r. redukcję zjawiska ubóstwa energetycznego do poziomu max. 6% gospodarstw domowych oraz odejście od spalania węgla w gospodarstwach domowych w miastach. Oczekuje się, iż powyższe działania

doprowadzą w 2030 r. do ograniczenia emisji CO₂ o 30% (w stosunku do poziomu z 1990 r.) oraz wzrost efektywności energetycznej o 23%.

Działania w województwie śląskim, planowane w ramach TPST, będą miały udział w realizacji celów dokumentów krajowych. TPST zakłada ograniczenie do 2030 r. roli węgla kamiennego w energetyce i gospodarce regionu. W czterech kopalniach wydobywanie zostanie zakończone lub znacząco ograniczone do 2030 r. Wyłączone zostaną też trzy elektrownie węglowe.

Dekarbonizacja obejmie również inne sektory gospodarki. Planowana jest wymiana taboru komunikacji publicznej na zeroemisyjny oraz wsparcie dla inwestycji w zakresie OZE na rzecz energetyki prosumenckiej. Transformacja zachodzić będzie na obszarze całego Górnośląskiego Zagłębia Węglowego (GZW), tj. na obszarze województwa śląskiego i małopolski zachodniej.

Należy uzupełnić, że ze względu na skalę wyzwań, przed którymi stoi obecnie region, planowane działania zmierzające do osiągnięcia unijnych celów klimatycznych wykraczają poza interwencję planowaną w ramach funduszu sprawiedliwej transformacji. Prowadzona przez Zarząd Województwa Śląskiego polityka rozwoju jest jasno zdefiniowana i ukierunkowana na zieloną gospodarkę. Województwo śląskie prowadzi intensywne prace i podejmuje szereg działań zmierzających do osiągnięcia wyznaczonych celów neutralności klimatycznej, wynikających bezpośrednio z zapisów *Strategii Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2030” – Zielone Śląskie oraz Polityki gospodarki niskoemisyjnej dla województwa śląskiego. Regionalnej polityki energetycznej do roku 2030*, a związanych m.in. z poprawą efektywności energetycznej, ograniczeniem emisji (w tym dwutlenku węgla) oraz rozwojem OZE. Dodatkowo od roku 2017 r. w województwie śląskim obowiązuje *Uchwała antysmogowa* (Uchwała nr V/36/1/2017 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa śląskiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw), której głównym celem jest poprawa jakości powietrza, poprzez wymianę nieefektywnych i emisyjnych źródeł ciepła w gospodarstwach domowych. Zarząd Województwa Śląskiego podejmuje inicjatywy zmierzające do zaostrenia zapisów wskazanej uchwały.

Wspomniana wyżej skala wyzwań i konieczność etapowania procesu transformacji wynika z faktu, iż województwo śląskie jest największym regionem górniczym w UE, którego gospodarka w dużej mierze oparta jest na paliwach kopalnych oraz na gałęziach przemysłu charakteryzujących się wysoką intensywnością emisji gazów cieplarnianych. Jednocześnie region zajmuje wysoką pozycję zarówno pod względem produkcji jak i zużycia energii

elektrycznej w kraju (odpowiednio 3. i 2. pozycja względem pozostałych województw), tak więc działania podjęte w obszarze objętym transformacją są niezbędne do osiągnięcia wyznaczonych celów na poziomie kraju. Proces transformacji będzie wymagał zmiany struktury wytwórczej oraz rozwoju sektora energetycznego, co będzie skutkowało koniecznością wdrożenia, na obszarze objętym Planem, kolejnego etapu restrukturyzacji sektora górniczego. Podsumowując, województwo śląskie jako region z aktywnym sektorem wydobywczym w I etapie transformacji skupia się na łagodzeniu skutków dekarbonizacji, a interwencja planowana w ramach TPST nie zakłada wsparcia firm EU ETS.

W województwie śląskim do 2030 r. zlikwidowane zostaną kopalnie: Ruda (Pokój), Bolesław Śmiały, Sośnica. Do 2030 nastąpią też zmiany organizacyjne w kopalniach: Ruda (łączenie Bielszowice i Halemba) oraz Staszic-Wujek (łączenie Wujek i Murcki-Staszic). W efekcie znacząco spadnie wydobycie węgla kamiennego. Na 2029 rok przewidziane jest otwarcie nowej kopalni węgla kamiennego Brzezinka 3, która uzyskała koncesję w listopadzie 2020 r. Koncesja jest jednak sprzeczna z polityką Zarządu Województwa Śląskiego, a w grudniu 2021 r. postępowanie koncesyjne zostało wznowione. Otwarcie nowej kopalni nie zniweluje jednak znacząco redukcji w wydobyciu zaplanowanej w TPST.

Obecnie wydobycie węgla w GZW stanowi około 65% wydobycia krajowego. Jego planowana redukcja do 2030 r. szacowana jest na 26% względem roku 2021. Zakończenie i ograniczenie wydobycia do 2030 r. z czterech kopalń w województwie śląskim będzie miało w tym udział. Obecnie stanowią one 37% wydobycia w GZW. Do 2030 r. poziom wydobycia w tych kopalniach ma zmniejszyć się o 54% w stosunku do roku 2021. Ze względu na nową kopalnię, skala tej redukcji będzie jednak niższa i wyniesie 40%. Szacowany poziom wydobycia w tych kopalniach w 2030 r. będzie stanowił 25% wydobycia GZW i 14% wydobycia krajowego. W efekcie, udział wydobycia węgla w GZW w wydobyciu krajowym w 2030 r. zmniejszy się do 55%.

Planowana redukcja produkcji węgla kamiennego w kopalniach na terenie GZW w latach 2022-2049 (mln t): 2022 r.: 29,5; 2023 r.: 28,7; 2024 r.: 27,5; 2025 r.: 26,9; 2026 r.: 26,6; 2027 r.: 26,0; 2028 r.: 25,2; 2029 r.: 23,8; 2030 r.: 22,8; 2031 r.: 22,0; 2032 r.: 21,4; 2033 r.: 20,9; 2034 r.: 19,9; 2035 r.: 18,1; 2036 r.: 17,0; 2037 r.: 16,3; 2038 r.: 14,9; 2039 r.: 14,0; 2040 r.: 13,0; 2041 r.: 10,7; 2042 r.: 9,4; 2043 r.: 9,0; 2044 r.: 8,0; 2045 r.: 7,7; 2046 r.: 7,4; 2047 r.: 6,3; 2048 r.: 5,9; 2049 r.: 4,6.

Jednocześnie szacuje się, że w związku z transformacją sektora energetycznego w regionie i stopniowym zamykaniem bloków węglowych do 2030 roku nastąpi spadek produkcji energii

elektrycznej w jednostkach konwencjonalnych (których likwidacja lub znaczne ograniczenie produkcji planowane jest do 2030 r.) o około 62%, tj. z poziomu 14 TWh w 2021 r. do 5 TWh. Udział regionu w krajowej redukcji produkcji energii elektrycznej z węgla do 2030 r. względem roku 2020 wyniesie ok. 72%. Ich łączna emisja GHG w 2019 r. wyniosła 13,8 mln ton, co stanowi 52% emisji z energetyki w regionie i około 9% krajowej emisji z tego sektora. W efekcie zamknięć, poziom emisji GHG w regionie zmniejszy się o około 50% do 2030 r. w stosunku do roku 2019. Udział tej redukcji w obniżeniu krajowych emisji z energetyki do 2030 r. szacuje się na 64%.

Redukcja wydobycia węgla kamiennego przyczyni się do ograniczenia poziomu emisji metanu do atmosfery o 8% w 2030 r. w stosunku do roku 2021 (już po uwzględnieniu emisji metanu z nowej kopalni). To umiarkowana redukcja, jednak kopalnie, które zostaną poddane likwidacji lub restrukturyzacji stanowią jedynie 9% całości emisji w regionie. Jednocześnie, sam poziom emisji metanu tylko z tych kopalni zostanie zmniejszony o 51% do 2030 r. w stosunku do roku 2021. Dla likwidowanych kopalń powstaje Plan ruchu likwidowanego zakładu, który wskazuje sposób zabezpieczenia przed niekontrolowaną emisją metanu. Plan jest zatwierdzany i kontrolowany przez właściwy organ nadzoru górniczego.

Należy jednak podkreślić, że celem zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego zmniejszenie produkcji energii elektrycznej z węgla musi być zsynchronizowane z odpowiednim przyrostem mocy dyspozycyjnych, a prognoza produkcji energii jest zależna od wielu czynników (np. cen paliw, wysokości zapotrzebowania na energię). Szacowany mix energetyczny w 2030 r. będzie się opierał na źródłach węglowych (61,4%), OZE (7,2%) oraz pozostałych, w tym głównie gazie (31,3%). Obecnie wynosi odpowiednio: 84%, 6,7%, 9%.

Wprowadzane zmiany w sektorze górniczym oraz energetycznym będą skutkowały znaczną redukcją miejsc pracy i koniecznością rozwoju nowych gałęzi gospodarki, pozwalających na ograniczenie negatywnych skutków transformacji związanych z obszarem rynku pracy. W ramach TPST przewidziano wsparcie dla procesu dywersyfikacji gospodarki regionu i podnoszenia jej poziomu innowacyjności, w tym rozwój sektora B+R w obszarze regionalnych inteligentnych oraz technologicznych specjalizacji. Szczegółowy opis planowanego procesu zamykania kopalń oraz elektrowni węglowych i jego wpływu na rynek pracy przedstawiono niżej w odrębnym punkcie.

Zmiana systemu energetycznego będzie skutkowała koniecznością rozwoju odnawialnych źródeł energii. W TPST przewidziano wsparcie dla tego rodzaju inwestycji jako ważnego elementu dywersyfikacji źródeł wytwarzania w regionalnym miksie energetycznym. Realizacja

wskazanych działań przyczyni się do osiągnięcia celów klimatycznych w zakresie OZE. Oszacowano, iż zaplanowana interwencja w tym obszarze przełoży się na produkcję energii elektrycznej z nowo wybudowanych instalacji wykorzystujących OZE na poziomie 145 111 MWh energii na rok. W porównaniu do roku 2020 stanowić to będzie wzrost na poziomie 9,9%. Równocześnie zaplanowany rozwój OZE dodatkowo ograniczy emisję CO₂ o 48 865 t. Ponadto, w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego oraz uniknięcia negatywnych skutków społeczno-gospodarczych transformacji sektora elektroenergetycznego planowana jest budowa w lokalizacji dotychczasowych elektrowni zawodowych nowych bloków energetycznych zasilanych gazem (Na podstawie projektu Umowy społecznej dotyczącej transformacji sektora elektroenergetycznego i branży górnictwa węgla brunatnego, w tym wydzielenia wytwórczych i wydobywczych aktywów węglowych ze spółek Skarbu Państwa).

Szczegółowy opis planowanego procesu zamykania kopalń oraz elektrowni węglowych.

Główny ciężar działań transformacyjnych związanych z osiąganiem założeń celów klimatycznych będzie dotyczył konieczności likwidacji sektora wydobywczego węgla kamiennego, a do roku 2030 nastąpi pierwszy etap tego procesu. Transformacja zachodzić będzie na obszarze całego Górnośląskiego Zagłębia Węglowego, tj. na obszarze województwa śląskiego i małopolski zachodniej. Ważnym równoległym procesem będzie również likwidacja istniejących elektrowni węglowych. Ostateczne zapotrzebowanie na nowe miejsca pracy będzie zależało przede wszystkim od harmonogramu zamykania kopalń oraz wygaszania poszczególnych bloków elektrowni konwencjonalnych.

Harmonogram zamykania kopalń został zawarty w Umowie społecznej (umowa społeczna dotycząca transformacji sektora górnictwa węgla kamiennego oraz wybranych procesów transformacji województwa śląskiego.) podpisanej w dniu 28 maja 2021 r., stanowiącej kompromis dotyczący dalszych losów kopalni węgla kamiennego oraz instrumentów, których zagwarantowanie będzie podstawą do uzyskania akceptacji społecznej dla zmian w sektorze energetycznym. Umowa, stanowiąca jeden z elementów partycypacji interesariuszy w procesie planowania zmian transformacyjnych, została zawarta pomiędzy przedstawicielami: strony rządowej, związków zawodowych, spółek górniczych oraz przedstawicielem gmin górniczych.

Tabela 1. Harmonogram zamykania i restrukturyzacji kopalń na obszarze Górnośląskiego Zagłębia Węglowego.

Lp.	Kopalnia	Termin zakończenia produkcji węgla kamiennego
1	Połączenie Kopalni Wujek z Kopalnią Murcki – Staszic (pod nazwą KWK Staszic-Wujek)	2021 r. data połączenia kopalni
2	Kopalnia RUDA Ruch Pokój	2021 r.
3	Połączenie Kopalni RUDA Ruch Bielszowice oraz Kopalnia RUDA Ruch Halemba	2023 r. data połączenia kopalni
4	Połączone Kopalnie RUDA Ruch Bielszowice oraz RUDA Ruch Halemba	2034 r.
5	Kopalnia Bolesław Śmiały	2028 r.
6	Kopalnia Sośnica	2029 r.
7	Kopalnia Piast-Ziemowit Ruch Piast	2035 r.
8	Kopalnia Piast-Ziemowit Ruch Ziemowit	2037 r.
9	Kopalnia Staszic – Wujek	2039 r.
10	Kopalnia Bobrek – Piekary	2040 r.
11	Kopalnia Brzeszcze	2040 r.
12	Kopalnia Mysłowice-Wesoła	2041 r.
13	Kopalnia ROW Ruch Rydułtowy	2043 r.
14	Kopalnia ROW Ruch Marcel	2046 r.
15	Kopalnia ROW Ruch Chwałowice	2049 r.
16	Kopalnia ROW Ruch Jankowice	2049 r.
17	Kopalnia Sobieski	2049 r.
18	Kopalnia Janina	2049 r.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Umowy społecznej dotyczącej transformacji sektora górnictwa węgla kamiennego oraz wybranych procesów transformacji województwa śląskiego z dnia 28 maja 2021 r.

Powyższy harmonogram zamykania kopalń uzgodniony w Umowie społecznej nie uwzględnia prywatnych podmiotów działających na terenie województwa śląskiego (Na podstawie: Krajowy Plan Sprawiedliwej Transformacji):

- Zakład Górniczy Siltech – 119 zatrudnionych, koncesja na wydobycie do 2023 r.;

- Zakład Górniczy Eko-Plus – 300 zatrudnionych, koncesja na wydobywanie do 2043 r.;
- Przedsiębiorstwo Górnicze Silesia – 1 797 zatrudnionych, koncesja na wydobywanie do 2044 r.

Należy uzupełnić, że na terenie województwa śląskiego dodatkowo Spółka Tauron Wydobywanie S.A. posiada koncesje na wydobywanie węgla kamiennego takie jak: Brzezinka I (data obowiązywania do 2040 r.), Byczyna (2040 r.), Dzieńkowice (31.12 2022 r.), Dąb (2063 r.) i Jaworzno (2040 r.).

Zgodnie z informacjami otrzymanymi z Ministerstwa Aktywów Państwowych zatrudnienie w kopalniach należących do Skarbu Państwa zlokalizowanych na terenie województwa śląskiego wynosi 61 057 osób (stan na dzień 27.09.2021 r.), a do roku 2030 w zakładach tych planowana jest redukcja zatrudnienia na poziomie 12 342 osób. Na skutek likwidacji/łączenia zakładów górniczych wynikających bezpośrednio z harmonogramu ujętego w Umowie społecznej, do 2030 roku planowane jest przeniesienie 2 499 pracowników do kopalni/ruchów kontynuujących wydobywanie, a 1 847 pracowników nabędzie prawa emerytalne – nie planuje się umożliwienia skorzystania z urlopu dla pracowników zakładu przeróbki mechanicznej węgla. Należy także zauważyć, że w zakładach górniczych, których likwidacja planowana jest w późniejszym okresie, do roku 2030 następowała będzie redukcja zatrudnienia wynikająca np. z naturalnych odejść pracowników w wyniku nabywania przez nich praw emerytalnych (np. KWK Bobrek-Piekary 965 osób), czy przejęcia obszaru górniczego przez SRK (KWK Jastrzębie-Bzie 535 osób). Z punktu widzenia planowania interwencji w ramach procesu transformacji województwa śląskiego należy podkreślić, że do 2030 roku 3 533 pracowników zatrudnionych aktualnie w sektorze wydobywczym nie zostanie objętych żadnym wsparciem po likwidacji stanowiska pracy, w tym świadczeniami wynikającymi z zapisów Umowy społecznej.

Ponadto w zapisach Umowy społecznej nie uwzględniono kopalni należących do Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A., jednak pracownicy zatrudnieni we wskazanym podmiocie zostali ujęci w analizach dotyczących zmiany zatrudnienia w sektorze wydobywczym w regionie. Należy także uzupełnić, że JSW S.A. jest kluczowym na poziomie UE producentem surowca krytycznego, tj. węgla koksującego.

Analizując Umowę społeczną oraz dane dotyczące zatrudnienia w zakładach górniczych otrzymane z Ministerstwa Aktywów Państwowych, a także odnosząc się do szacunków zawartych w ekspertyzie Górniczej Izby Przemysłowo-Handlowej (GIPH), poniżej przedstawiono planowaną redukcję zatrudnienia w perspektywie roku 2030 i 2049 w sektorze górniczym oraz firmach okołogórniczych.

Tabela 2. Planowana redukcja zatrudnienia w perspektywie roku 2030 i 2049 w sektorze górnictwym oraz firmach okołogórnictwych w województwie śląskim.

Lata	Redukcja miejsc pracy w górnictwie	Szacunkowy spadek liczby miejsc pracy w firmach okołogórnictwych (szacunek Uniw. Ekonomicznego na zlecenie GIPH – łącznie 120 tys. miejsc)*
do 2030	12,3 tys.	24,2 tys.
2030-2049	48,7 tys.	95,8 tys.

*Szacunek UE dla GIPH opracowany na podstawie analizy zatrudnienia w 500 firmach, które same zadeklarowały działalność w sektorze okołogórnictwym wskazuje, że w branży okołogórnictwej pracuje 110-130 tys. osób.

Źródło: Opracowanie własne.

Oprócz redukcji miejsc pracy w samym sektorze górnictwym, zmniejszenie zatrudnienia nastąpi także w firmach okołogórnictwych. Według ekspertyzy przygotowanej przez Uniwersytet Ekonomiczny dla GIPH liczba pracowników powiązanych bezpośrednio z branżą górnictwą wynosi 120 tys. osób. Zbliżone szacunki przedstawia IBS, który podaje dane na poziomie 96,3-112 tysięcy osób zatrudnionych w branżach powiązanych z górnictwem. Zakłada się, że przewidywana skala osób zależnych od funkcjonowania kopalni może być jednak znacznie wyższa, jeżeli weźmiemy pod uwagę wpływ pośredni na przedsiębiorstwa handlowo-usługowe czy rodziny pracowników. Szacunki ujmujące ten aspekt według samorządu gospodarczego mogą wynieść nawet 400 tys. osób. Podsumowując powyższe zapisy należy podkreślić, że w województwie śląskim do 2030 roku w wyniku likwidacji miejsc pracy w sektorze wydobywczym i okołogórnictwym, powstanie luka zatrudnieniowa wynikająca z utraty 36,5 tys. miejsc pracy.

Proces transformacji obejmie swoim zasięgiem także istniejące elektrownie węglowe zlokalizowane na obszarze gmin w transformacji górnictwej, tj. Elektrownie: Jaworzno, Łaziska, Łagisza oraz Rybnik. W przypadku elektrowni Rybnik z dniem 31 grudnia 2022 r. planowane jest trwałe wyłączenie z eksploatacji bloków nr 3 i 4. Od 1 stycznia 2023 r., wg obecnych planów PGE GiEK S.A., Oddział Elektrownia Rybnik będzie posiadać w eksploatacji cztery jednostki wytwórcze - obecne bloki nr: 5, 6, 7, 8. Techniczna perspektywa funkcjonowania bloków 5-8 aktualnie została określona do roku 2030. Natomiast w przypadku pozostałych elektrowni węglowych, będących własnością Tauron Wytwarzanie S.A. nie ma możliwości opracowania szczegółowego harmonogramu włączeń bloków, jednak jednostki wytwórcze

będą sukcesywnie wyłączane – zgodnie z informacjami uzyskanymi od Tauron Wytwarzanie S.A oraz PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. W związku z planowaną likwidacją części bloków węglowych w ww. podmiotach do roku 2030 nastąpi redukcja zatrudnienia na poziomie 848 osób. Dodatkowo w podmiotach realizujących funkcje na rzecz ww. elektrowni zatrudnionych jest 446 osób, natomiast do roku 2030 zatrudnienie zostanie zredukowane do poziomu 177 osób (tj. redukcja zatrudnienia o 269 osób).

Tabela 3. Zatrudnieni w elektrowniach zlokalizowanych na terenie województwa śląskiego w 2019 r. i w 2030 r. (osoby).

Nazwa zakładu	Zatrudnienie 2019 r.	Planowany stan zatrudnienia 2030 r.	Szacowana redukcja zatrudnienia
El. Jaworzno II i III	618	182	436
El. Łaziska	356	0	356
El. Łagisza	215	196	19
El. Rybnik	528	491	37
SUMA	1 717	869	848

Źródło: Opracowanie własne na podstawie informacji uzyskanych z Tauron Wytwarzanie S.A. oraz PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A.

Zgodnie z informacjami otrzymanymi z elektrowni, o których mowa powyżej, w wyniku stopniowego zamykania bloków węglowych w regionie 474 pracowników zostanie przeniesionych do elektrowni lub bloków kontynuujących produkcję energii, utrzymania infrastruktury, bądź prac związanych z likwidacją, zagospodarowaniem majątku. Na potrzeby tego procesu niezbędne będzie przekwalifikowanie około 246 pracowników. Ponadto w momencie likwidacji bloków węglowych 1 052 pracowników nabędzie prawa emerytalne, a 1 080 będzie uprawnionych do otrzymania odpraw (odprawy emerytalne oraz wynikające z planowanych programów).

Chcąc przeciwdziałać skutkom społeczno-gospodarczym planowanych zmian transformacyjnych zaplanowano w ramach TPST interwencję na rynku pracy w trzech aspektach: tworzenia nowych bezpośrednich i pośrednich miejsc pracy oraz utrzymania dotychczasowych miejsc pracy. Na podstawie danych historycznych dotyczących zakontraktowanych środków oraz wskaźników zatrudnienia w wybranych działaniach

dotacyjnych skierowanych do przedsiębiorstw (RPO WSL 2007-2013 i RPO WSL 2014-2020) oraz przy uwzględnieniu czynnika inflacji i planowanej alokacji na wybranych celach, oszacowano, że liczba miejsc pracy, które zostaną utworzone w ramach realizacji TPST wyniesie 27,3 tys., w tym w ramach wsparcia dla dużych firm 2,1 tys.

Podsumowując, planowane zmiany transformacyjne do 2030 r. spowodują utratę 36,5 tys. miejsc pracy. Prognozuje się jednocześnie, że liczba miejsc pracy utworzonych w ramach realizacji TPST (bez miejsc utworzonych przez duże przedsiębiorstwa) wyniesie 25,2 tys., zatem luka zatrudnieniowa wynosi 11,3 tysięcy. Sumarycznie liczba miejsc pracy, która powstanie w wyniku interwencji dla dużych firm wynosi 2,1 tys.

1.2. Wskazanie terytoriów, w przypadku których oczekuje się, że będą najbardziej dotknięte negatywnymi skutkami transformacji, oraz uzasadnienie tego wyboru za pomocą odpowiednich szacunków dotyczących wpływu na gospodarkę i zatrudnienie opartych na informacjach zawartych w sekcji 1.1.

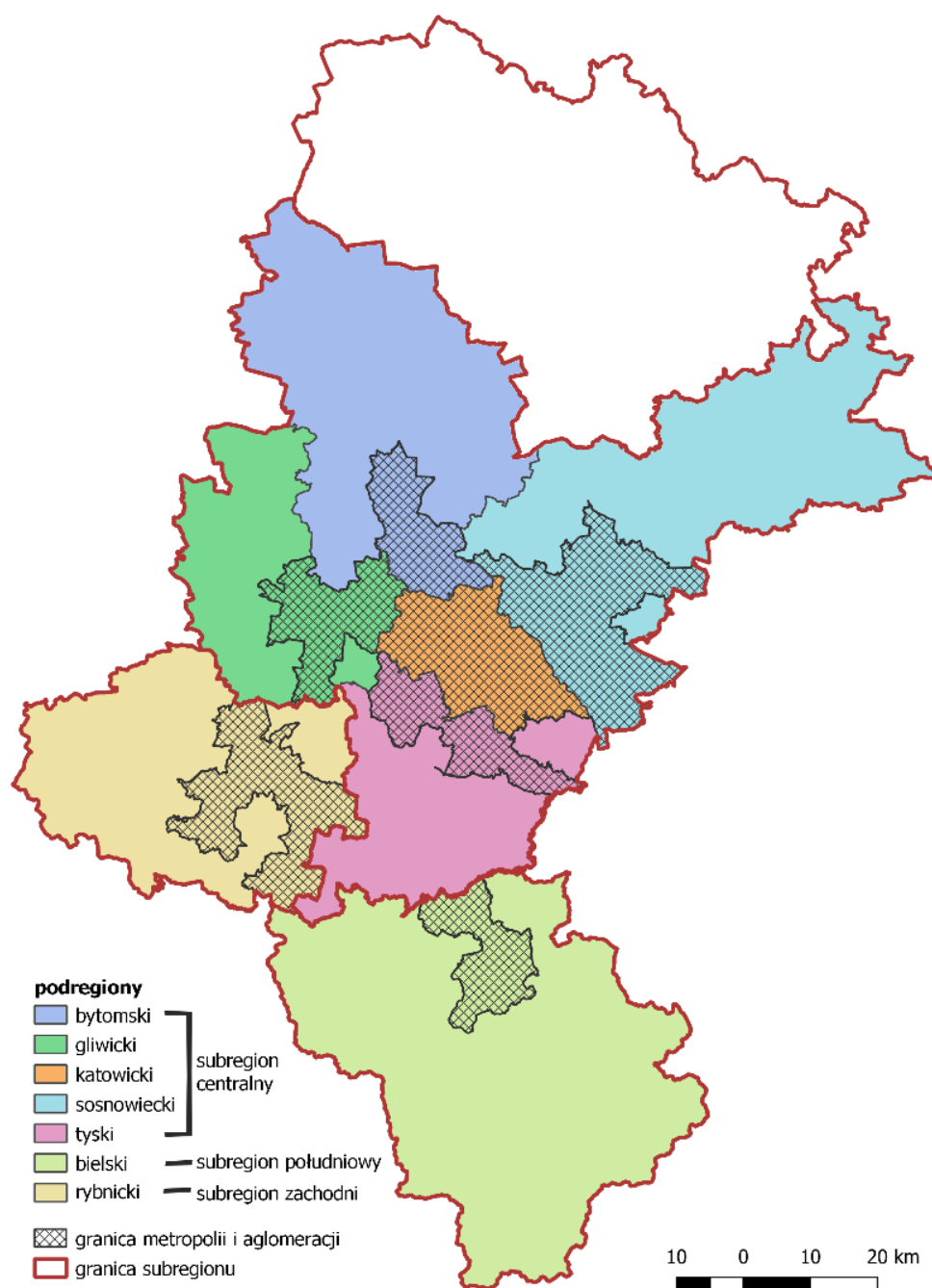
Punktem wyjścia do wskazania terytoriów najbardziej dotkniętych skutkami transformacji w Polsce był aneks D do Sprawozdania krajowego dla Polski na rok 2020. W tym załączniku wskazano polskie podregiony w województwach śląskim (7 podregionów), wielkopolskim (podregion koniński) i dolnośląskim (podregion wałbrzyski), jako szczególnie narażone na negatywne skutki transformacji w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu. Dodatkowo w Umowie Partnerstwa zidentyfikowane zostały podregiony województwa łódzkiego (obszary w podregionach piotrkowskim i sieradzkim) oraz małopolskiego (obszar Małopolski Zachodniej) jako te obszary, które również odczują skutki transformacji w dłuższej perspektywie.

Perspektywa zamknięcia dwóch kopalń Małopolski Zachodniej jest odległa. Jednakże transformacja pobliskiego Śląska będzie miała wpływ na małopolskich pracowników dojeżdżających do pracy na Śląsku oraz małopolskie MŚP w łańcuchach dostaw zależnych od śląskich kopalń węgla. Śląskie, największy region górniczy w UE, jest ciągle w dużym stopniu zależny gospodarczo od sektora wydobywania węgla. Śląskie będzie stopniowo odchodziło od wydobywania węgla aż do 2049 r. i wymaga dodatkowych wysiłków na rzecz dywersyfikacji gospodarczej, przekwalifikowania i podnoszenia kwalifikacji, przeciwdziałania wyludnianiu się i rewitalizacji. W Wielkopolsce Wschodniej działalność związana z wydobywaniem węgla brunatnego i wytwarzaniem energii była do niedawna ważnym elementem gospodarki lokalnej. Szybkie odchodzenie od wydobywania i spalania węgla brunatnego w podregionie konińskim do 2030 r. (lub nawet wcześniej) ma już istotny wpływ na lokalną gospodarkę oraz rynek pracy. Na Dolnym Śląsku podregion wałbrzyski w przeszłości w dużym stopniu opierał się na przemyśle wydobywczym, ale ze względu na niedokończoną transformację ciągle cierpi z powodu niskiego poziomu rozwoju gospodarczego, degradacji infrastruktury, znacznego udziału węgla w ogrzewaniu i niezrekultywowanych obszarów pogórniczych. Kombinat górniczo-energetyczny w Bełchatowie w dłuższej perspektywie ucierpi ze względu na stopniowe wycofywanie się z wydobywania i spalania węgla brunatnego. Elektrownia w Bełchatowie ma jednak kluczowe znaczenie dla produkcji energii elektrycznej w Polsce, a wygaszanie elektrowni stanowi istotne wyzwanie dla bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w Polsce.

Gospodarka wskazanych obszarów oparta jest o tradycyjne sektory oraz energetykę konwencjonalną. Z tego powodu obszary te poniosą najwyższe koszty osiągania celów klimatycznych przez PL np. w związku z rosnącymi cenami emisji CO₂ i konieczną zmianą mixu energetycznego kraju. Już obecnie łączny udział podregionów węglowych w wytwarzaniu PKB kraju na przestrzeni 19 lat spadł ok. 1,5 pp. Proces restrukturyzacji przemysłów tradycyjnych na wskazanych obszarach, w tym przede wszystkim górnictwa, trwa od lat 90-tych, co spowodowało niekorzystne zmiany na rynku pracy oraz nasilenie negatywnych tendencji demograficznych. Przekłada się to na istniejące problemy strukturalne, które obniżają ich rezyliencję na kolejne zmiany transformacyjne.

Procesem transformacji na terenie województwa śląskiego objęto 7 podregionów: katowicki, sosnowiecki, tyski, bytomski, gliwicki, rybnicki oraz bielski. Obszar ten stanowi znaczącą część województwa, pomijając jedynie podregion częstochowski zlokalizowany w północnej części regionu. Szczegółowy rozkład przestrzenny wskazanych podregionów na obszarze województwa śląskiego przedstawia poniższa mapa.

Mapa 1. Podregiony objęte procesem transformacji w województwie śląskim.

Źródło: Opracowanie własne.

Obszar 7 podregionów poddano analizie z punktu widzenia pełnionych funkcji społeczno-gospodarczych, wewnętrznych zróżnicowań oraz kumulacji zjawisk problemowych celem wypracowania zasad i kryteriów priorytetyzacji wsparcia procesów transformacyjnych i mitygacji skutków powstałych w ramach tego procesu. Kluczowym dokumentem z punktu widzenia wspomnianej analizy jest *Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2030”*

– *Zielone Śląskie*, stanowiąca podstawę prowadzenia polityki rozwoju regionu, przyjęta jednogłośnie przez Sejmik Województwa Śląskiego 19 października 2020 r.

Dokument ten wskazuje tzw. Obszary Strategicznej Interwencji (OSI) czyli obszary o szczególnych cechach z punktu widzenia prowadzenia polityki rozwoju, wspólnych barierach i potencjałach rozwojowych oraz silnych powiązaniach funkcjonalnych. Poszukując terytoriów, które będą najbardziej dotknięte procesami transformacji w ramach wskazanych wcześniej 7 podregionów należy zatem oprzeć się na wskazanej powyżej delimitacji, która została przeprowadzona w oparciu o zbudowane wskaźniki syntetyczne, adekwatne do opisywanych zjawisk i wykorzystujące dane GUS jak również inne informacje gromadzone przez instytucje publiczne.

Pierwszą kategorią wspomnianych obszarów są OSI w ujęciu funkcjonalnym tworzone przez tzw. subregiony czyli obszary zorganizowane wokół ośrodków węzłowych o zidentyfikowanych powiązaniach gospodarczych i społecznych. Na obszarze transformacji funkcjonują 3 subregiony tj.: subregion centralny (2,72 mln osób), którego centrum stanowi Metropolia Górnośląska, subregion południowy (668 tys. osób), którego centrum stanowi Aglomeracja Bielska, subregion zachodni (634 tys. osób), którego centrum stanowi Aglomeracja Rybnicka.

Drugą kategorią wspomnianych obszarów są OSI w ujęciu tematycznym, które wskazują na terytoria o ściśle określonych problemach lub potencjałach rozwojowych, dla których powinno być dedykowane wsparcie tematyczne. Oba typy OSI są wzajemnie powiązane w ten sposób, iż wsparcie subregionów będzie realizowane w sposób horyzontalny wykorzystując ustalenia OSI w ujęciu tematycznym.

Z punktu widzenia terytorializacji procesu transformacji kluczowe znaczenie mają obszary zidentyfikowane jako OSI – gminy w transformacji górniczej, jako te tereny, które doświadczają i doświadczą w przyszłości negatywnych skutków likwidacji sektora górniczego. W drugiej kolejności, poszukując obszarów w transformacji o szczególnej kumulacji zjawisk problemowych lub potencjałów, należy również rozpatrywać OSI – gminy tracące funkcje społeczno-gospodarcze oraz OSI – ośrodki wzrostu. Poniżej przedstawiono najważniejsze założenia wskazanych wyżej OSI i ich delimitację. Szczegółowy wykaz gmin podregionów górniczych wchodzących w skład poszczególnych OSI znajduje się w załączniku nr 1 do niniejszego dokumentu.

OSI – gminy w transformacji górniczej

Ze względu na konieczność dalszego ograniczania działalności sektora górniczego, wynikającą z realizacji celów polityki klimatycznej UE, zidentyfikowano obszary, na których będą występowały lub już występują negatywne skutki prowadzonej transformacji. W analizie uwzględniono, towarzyszące temu procesowi zjawiska społeczne, przestrzenne oraz środowiskowe. Do gmin objętych procesem transformacji górniczej zaliczono jednostki, na których występuje jedna z poniższych przesłanek:

- występują tereny pogórnice po zakończonej już działalności wydobywczej (kopalnie zlikwidowane lub w likwidacji),
- prowadzona jest aktualnie działalność wydobywcza węgla kamiennego,
- występuje znacząca liczba pracujących w sektorze górniczym i istotny odsetek pracujących w górnictwie w ogóle zatrudnionych.

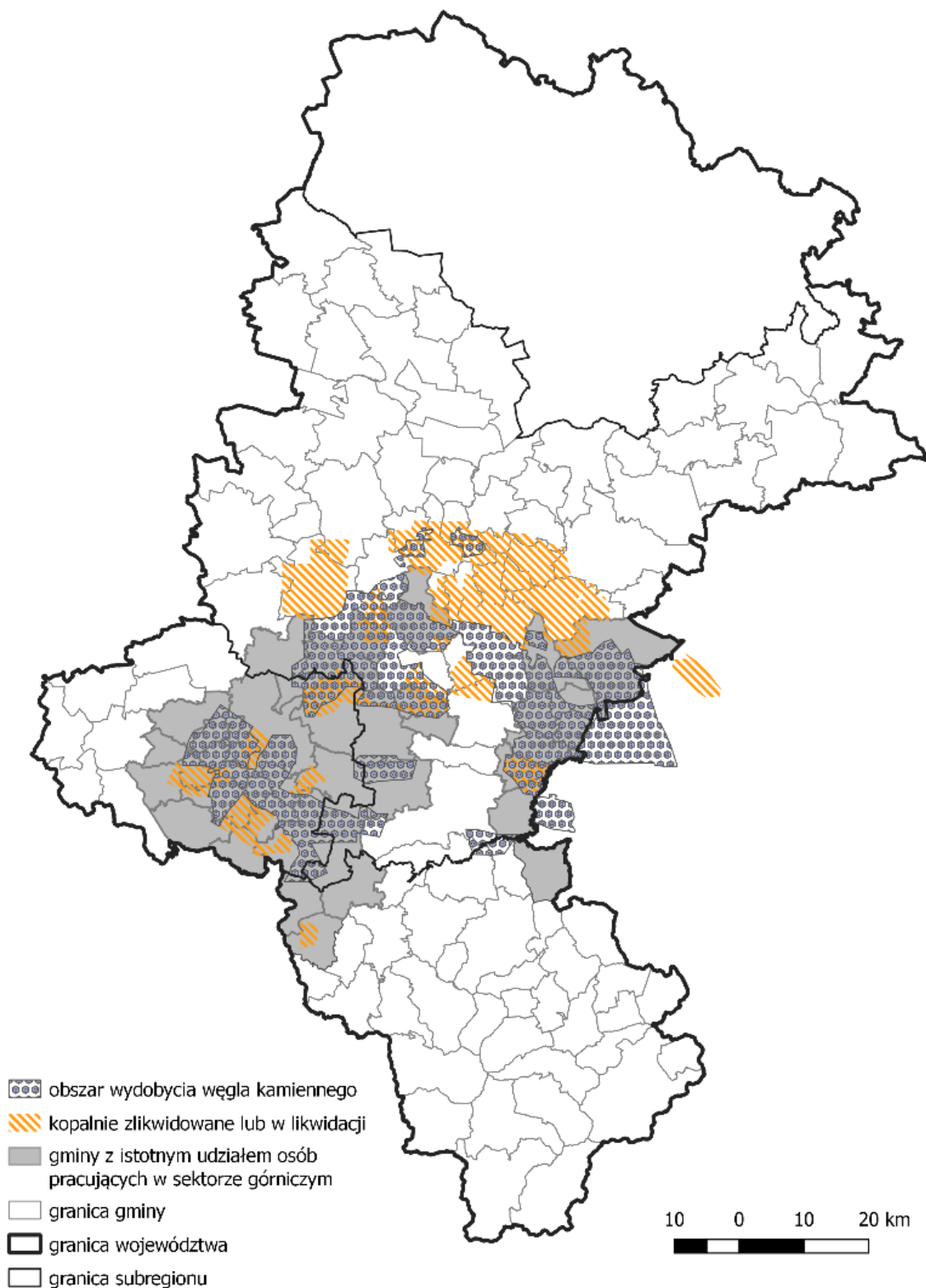
Biorąc pod uwagę powyższe kryteria do gmin w transformacji górniczej zaliczone zostały 64 gminy, znajdujące się przede wszystkim w centralnej i zachodniej części województwa, głównie na obszarach wydobycia węgla kamiennego. W zdecydowanej większości są to gminy zlokalizowane na obszarze Aglomeracji Rybnickiej i jej otoczenia, Metropolii Górnośląskiej oraz przy granicy z województwem małopolskim. Wykaz gmin w transformacji górniczej, dodatkowo z wewnętrznym podziałem na 3 typy jednostek (gminy z problemem społecznym, gminy z problemem przestrzennym i gminy z problemem społecznym i przestrzennym) prezentuje poniższa tabela.

Wykaz gmin województwa śląskiego w transformacji górniczej:

- **społeczno-przestrzenny:** Bieruń, Lubomia, Bojszowy, Chełm Śląski, Czerwionka-Leszczyny, Gaszowice, Gierałtowice, Godów, Gorzyce, Hażlach, Imielin, Jastrzębie-Zdrój, Jaworzno, Jejkowice, Knurów, Kornowac, Lędziny, Lyski, Łaziska Górne, Marklowice, Miedźna, Mszana, Mysłowice, Ornontowice, Orzesze, Pawłowice, Pilchowice, Pszów, Radlin, Ruda Śląska, Rybnik, Rydułtowy, Suszec, Świerklany, Wodzisław Śląski, Wry, Zebrzydowice, Żory.
- **społeczny:** Strumień, Wilamowice.
- **przestrzenny:** Bestwina, Będzin, Bobrowniki, Bytom, Chorzów, Czechowice-Dziedzice, Czeladź, Dąbrowa Górnicza, Gliwice, Goczałkowice-Zdrój, Katowice, Mikołów, Piekary

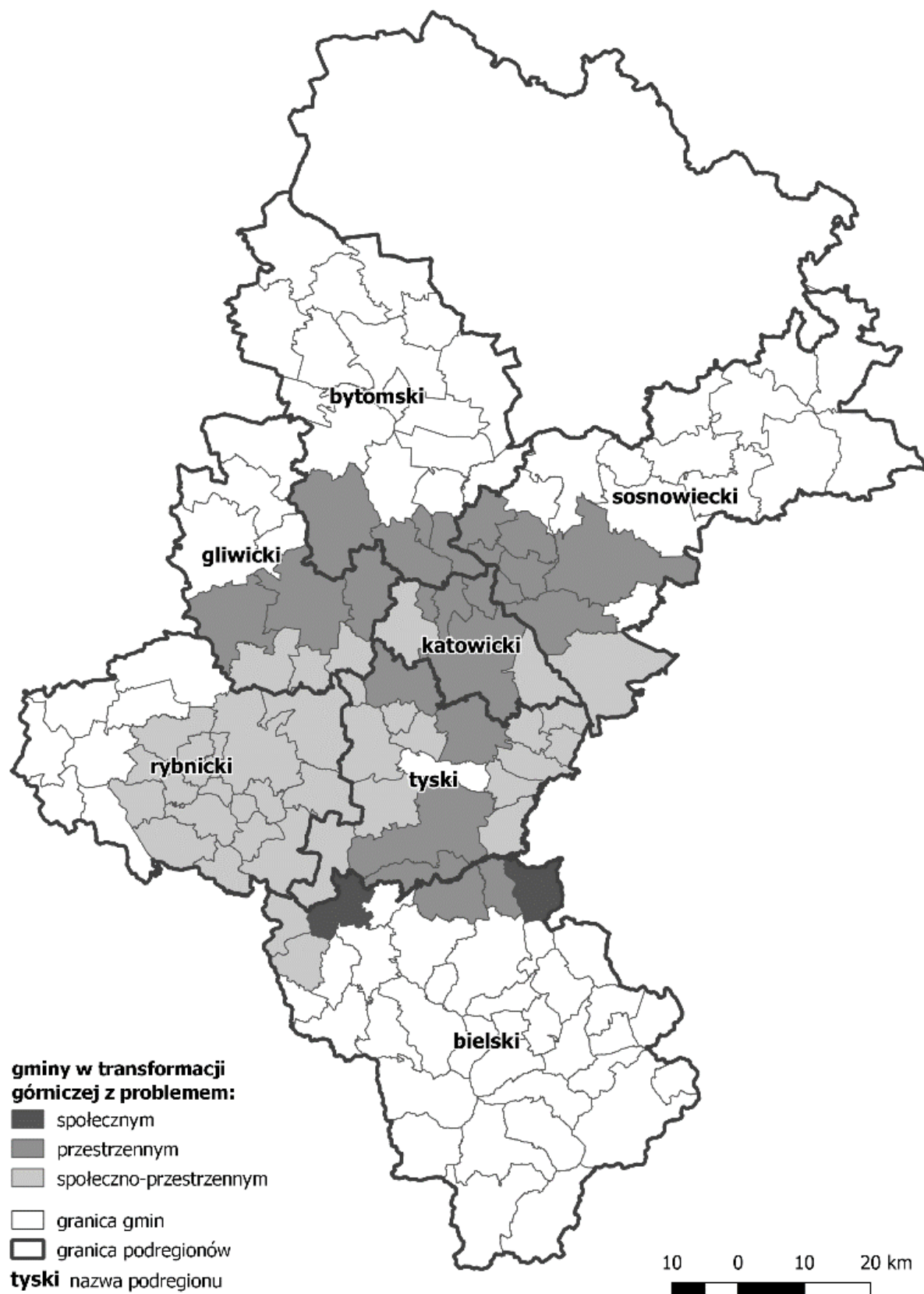
Śląskie, Psary, Pszczyna, Radzionków, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec,
Sośnicowice, Świętochłowice, Tychy, Wojkowice, Zabrze, Zbrostawice.

Mapa 2. Obszar strategicznej interwencji – gminy w transformacji górniczej.

Źródło: Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2030” - Zielone Śląskie

Mapa 3. Gminy w transformacji górniczej - ujęcie podregionalne.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie: Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2030” - *Zielone Śląskie*.

Do terenów o priorytetowym zakresie wsparcia będą zaliczone obszary kumulacji zjawisk problemowych tj. na których występują lub wystąpią problemy społeczne związane z redukcją zatrudnienia w sektorze górniczym oraz niekorzystne zmiany w środowisku oraz przestrzeni, skutkujące koniecznością podjęcia działań readaptacyjnych.

Wyzwaniem dla tych obszarów jest znaczny udział terenów przemysłowych i poprzemysłowych oraz terenów, na których wystąpiły lub wystąpią skutki eksploatacji górniczej. Istotnym problemem jest zagospodarowanie terenów po zakończonej eksploatacji górniczej (przy uwzględnieniu respektowania zasady "zanieczyszczający płaci"), a także przekwalifikowanie pracowników odchodzących z sektora górniczego. Dużym wyzwaniem jest również konieczność zapewnienia możliwości funkcjonowania dla firm z branży okołogórniczej i ich przebranżowienia. Branża ta zatrudnia obecnie 120 tys. osób w firmach bezpośrednio powiązanych z sektorem górniczym. Oprócz tworzenia na obszarach gmin w transformacji górniczej alternatywnych miejsc pracy należy również ukierunkować wsparcie na poprawę jakości środowiska, rozwój usług publicznych, poprawę atrakcyjności inwestycyjnej i jakości przestrzeni miejskich. Niska jakość życia na obszarze gmin w transformacji górniczej, wynikająca z jakości środowiska i przestrzeni, przekłada się na obserwowane od lat negatywne procesy demograficzne, w tym migracyjne. Niekorzystny współczynnik obciążenia demograficznego, polegający na wzroście udziału osób w wieku poprodukcyjnym, przy spadku udziału osób w wieku przedprodukcyjnym i produkcyjnym będzie miał poważne i wielopłaszczyznowe konsekwencje społeczno-gospodarcze, wiążące się z koniecznością zapewnienia odpowiednich usług opiekuńczych jak i aktywizujących w szczególności dla ludności w wieku poprodukcyjnym. Likwidacja sektora górniczego na analizowanym obszarze osłabi tempo rozwoju gospodarczego, a co za tym idzie ograniczy również dochody jst w postaci zmniejszonych wpływów podatku PIT, podatku eksploatacyjnego oraz od nieruchomości. Ograniczy to możliwości reagowania samorządów lokalnych na negatywne zjawiska występujące na ich terytorium. Część tych jednostek ponosi do tej pory koszty społeczne i gospodarcze restrukturyzacji branży górniczej przeprowadzonej w latach 90-tych XX wieku. Realizowane wówczas działania likwidacyjne i restrukturyzacyjne nie doprowadziły do kompleksowych przemian, pozostawiając szereg nawarstwiających się problemów, w postaci negatywnych zmian środowiskowych, wciąż pogarszających warunki i jakość życia mieszkańców regionu. Wśród nich istotnym zagadnieniem pozostaje znaczący w odniesieniu do kraju obszar zdegradowanych i niezagospodarowanych terenów poprzemysłowych i stosunkowo niskie tempo ich rekultywacji i zagospodarowania, wymagający zastosowania kapitałochłonnych rozwiązań.

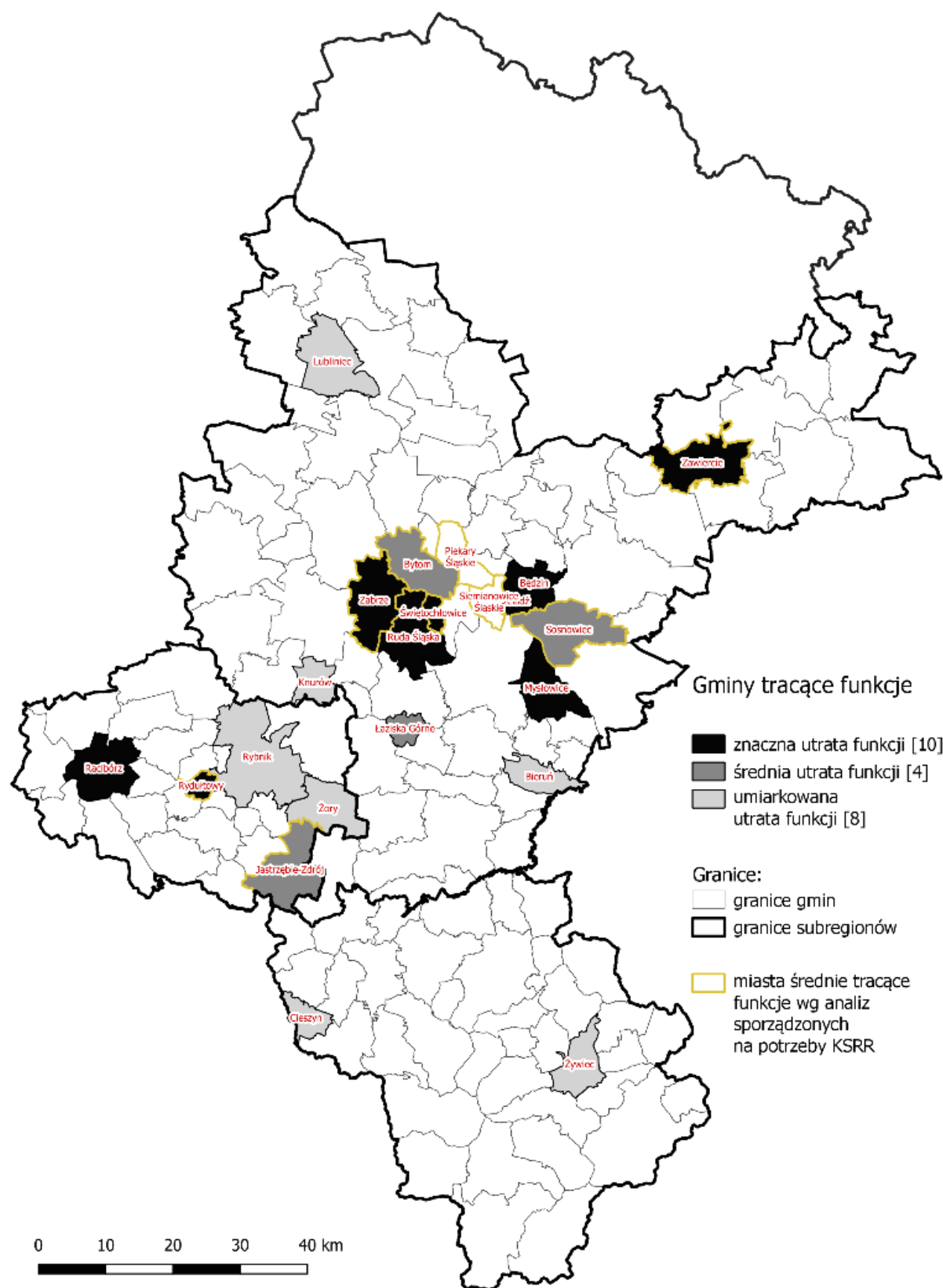
Ważnym aspektem definiowania priorytetów i rodzajów wsparcia będzie również występowanie wskazanych powyżej wyzwań w czasie. Na obszarze gmin w transformacji górniczej, a więc obszarze priorytetowego wsparcia TPST, występują zarówno tereny, na których zlikwidowano zakłady górnicze począwszy od lat 90-tych XX wieku do chwili obecnej, jak i obszary, na których proces likwidacji kopalni nastąpi w horyzoncie czasowym do 2030 r. oraz do 2049 r. Ponadto zbiory te przenikają się, czyli ta sama gmina zmaga się z retrospektywnymi skutkami transformacji, jednocześnie przygotowując się do kolejnej fazy zamykania kopalń. Stąd wsparcie TPST będzie miało po części charakter quasi-kohezyjny, główny akcent kładąc jednak na mitygowaniu skutków utraty miejsc pracy w sektorze wydobywczym i sektorach powiązanych w perspektywie najbliższych 10 lat oraz po 2030 r., czyli przygotowaniu zmian gospodarczych w perspektywie średnio i długofalowej. Kolejną istotną zmienną jest stopień uzależnienia rozwoju gminy od sektora wydobywczego, co w przypadku części gmin w transformacji górniczej (zwłaszcza w podregionie rybnickim) jest istotnym wyzwaniem wymagającym uruchomienia działań mitygacyjnych związanych z dywersyfikacją lokalnej gospodarki.

OSI – gminy tracące funkcje społeczno-gospodarcze

Uwzględniając specyfikę regionu, w kontekście procesu sprawiedliwej transformacji, należy również wziąć pod uwagę inny typ OSI, a mianowicie gminy tracące funkcje społeczno-gospodarcze. Gminy tracące funkcje to ośrodki, które w ciągu kilkunastu lat stopniowo traciły swoją pozycję jako znaczących ośrodków gospodarczych i społecznych w regionie, predystynowanych do pełnienia istotnej roli dla mieszkańców województwa jako miejsca pracy, zamieszkania i realizacji różnorodnych potrzeb społeczności.

Najwyższa utrata funkcji społeczno-gospodarczych dot.: Zabrze, Rudy Śląskiej, Świętochłowic, Będzina, Czeladzi, Mysłowic, Bytomia, Sosnowca oraz znacznej części Aglomeracji Rybnickiej (w tym w szczególności trzech miast na prawach powiatu: Jastrzębie-Zdrój, Rybnik oraz Żory). Należy zauważyć, iż są to obszary objęte procesem restrukturyzacji sektora górniczego obecnie, jak i w przeszłości.

Mapa 4. OSI – gminy tracące funkcje społeczno-gospodarcze.

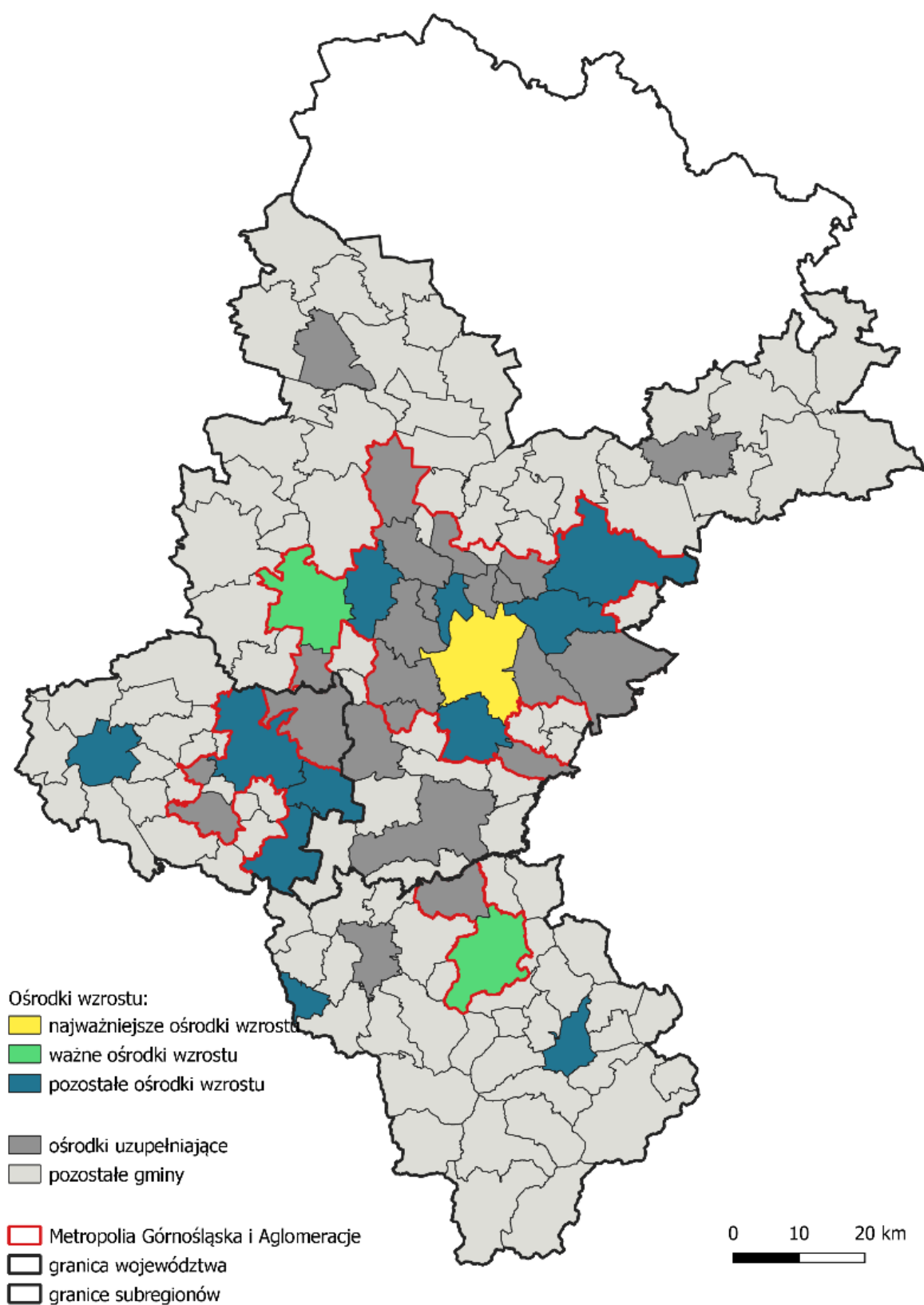

Źródło: Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2030” - Zielone Śląskie.

OSI – ośrodki wzrostu

W kontekście procesów transformacyjnych istotną rolę odgrywają również terytoria o największych potencjałach rozwojowych, które zostały zidentyfikowane w ramach OSI – ośrodki wzrostu. Są to obszary predystynowane do pełnienia wiodących funkcji gospodarczych i społecznych w regionie. Powinny cechować się one nie tylko walorami zorientowanymi do wewnątrz, ale także oddziaływać na otoczenie, przyczyniając się w najwyższym stopniu do rozwoju województwa jako całości oraz wpływając na jego pozycję w kraju i Europie. Niniejsze ośrodki powinny stanowić o sile regionu w przyszłości i jego pozycji konkurencyjnej, a głównym wyzwaniem dla nich będzie podniesienie poziomu innowacyjności w sektorze przedsiębiorstw, wzmocnienie potencjału i skali oddziaływania oraz pozycji na arenie międzynarodowej ośrodków akademickich oraz sektora B+R, rozwój funkcji metropolitalnych i aglomeracyjnych, poprawa jakości środowiska i przestrzeni, tworzenie atrakcyjnych miejsc pracy poprzez rozwój potencjału gospodarczego i zwiększenie poziomu inwestycji. OSI z tej kategorii są w dużej mierze położone na terenach objętych procesem transformacji.

Mapa 5. Obszar strategicznej interwencji – ośrodki wzrostu.

Źródło: Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2030” - *Zielone Śląskie*.

Podsumowując należy stwierdzić, iż zakres terytorialny wsparcia w ramach TPST będzie obejmował obszar 7-miu podregionów statystycznych NUTS 3 tj. zgodnie ze Strategią Rozwoju Województwa obszar trzech subregionów: centralnego, zachodniego i południowego. W szczególności do udzielenia wsparcia predystynowane będą obszary ujęte w ramach OSI – gminy w transformacji górniczej, jako te obszary, które w najwyższym stopniu są dotknięte konsekwencjami eksploatacji złóż węgla kamiennego, zarówno w wymiarze przestrzennym (występowanie szkód górniczych), jak i w kontekście społecznym (związanym z dużym udziałem zatrudnienia w sektorze górniczym). W planowanym wsparciu ważny będzie również typ jednostki osadniczej, gdyż gminy w transformacji górniczej to zarówno duże miasta jak i obszary wiejskie, co będzie różnicowało instrumenty oraz narzędzia wsparcia.

Wskazana priorytetyzacja wsparcia nie wyklucza szerszej interwencji, realizowanej na całym obszarze 7 podregionów z uwagi na powiązania funkcjonalne, przy wykorzystaniu dedykowanych, specyficznych kryteriów dla wybranych działań. Pomocniczo przy określaniu wsparcia będą brane pod uwagę gminy tracące funkcje społeczno-gospodarcze, z uwagi na możliwość pogłębienia się marginalizacji tych obszarów na skutek zachodzącego procesu transformacji gospodarczej (znaczna część gmin najbardziej dotkniętych utratą funkcji to obszary, gdzie przemysł, w tym branża powiązane łańcuchem wartości z górnictwem, ma bardzo duże oddziaływanie). Dodatkowo dedykowanym wsparciem będą objęte gminy, które stanowią „lokomotywy rozwoju” regionu tzw. ośrodki wzrostu, jako te obszary, które mają najwyższy potencjał rozwoju nowych funkcji gospodarczych, umożliwiające tworzenie i wdrażanie innowacji, rozwijanie przedsiębiorczości, w tym start-up’ów. Kreowanie nowych miejsc pracy w oparciu o potencjały tych gmin pozwoli na łagodzenie skutków likwidacji kopalń oraz ograniczenia działalności firm sektora okołogórniczego i utrzymanie oraz przede wszystkim kreowanie nowego potencjału gospodarczego regionu. Wsparcie w ramach TPST oprócz podejścia terytorialnego wskazanego powyżej możliwe będzie także poprzez ukierunkowanie pomocy dla MŚP oraz dużych przedsiębiorstw, zlokalizowanych na obszarze 7-miu podregionów, również w oparciu o łańcuchy wartości, pozwalające szerzej uchwycić proces wzajemnych powiązań gospodarczych w sektorze firm okołogórnich.

Przedsiębiorstwa mogą otrzymać wsparcie w ramach FST na inwestycje produkcyjne, które spełniają łącznie cztery warunki:

- są one niezbędne do realizacji TPST;
- przyczyniają się do przejścia na gospodarkę neutralną dla klimatu do 2050 r. i do osiągnięcia powiązanych celów środowiskowych;
- ich wsparcie jest niezbędne do tworzenia miejsc pracy na określonym terytorium;

- nie prowadzą do relokacji zgodnie z wymogami art. 66 Rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (CPR).

Terytorialny wymiar wsparcia będzie uwzględniał także zalecenia zawarte w dokumencie roboczym KE w sprawie terytorialnych planów sprawiedliwej transformacji. Dla każdego z podregionów zdefiniowano proces transformacji w kierunku neutralności klimatycznej, wskazując na zakres jego wpływu na sytuację społeczno-gospodarczą.

Poniżej przedstawiono analizę dla gmin w transformacji górniczej, uwzględniającą kumulację zjawisk zidentyfikowanych w pozostałych OSI oraz planowany harmonogram zamykania kopalń i elektrowni, wyznaczającą terytoria najbardziej dotknięte negatywnymi skutkami transformacji.

Tabela 4. Gminy w transformacji górniczej ze wskazaniem zakładów przeznaczonych do likwidacji w związku z procesem transformacji energetycznej oraz z przyporządkowaniem wybranych OSI tematycznych.

GMINA (górnicza)	PODREGION	Nazwa Kopalni i elektrowni przeznaczonej do likwidacji lub restrukturyzacji (rok)	OSI – Gminy tracące funkcje społeczno-gospodarcze wg dynamiki utraty funkcji: znaczna średnia umiarkowana	OSI – Miasta średnie tracące funkcje społeczno-gospodarcze (KSRR)	OSI – Ośrodki wzrostu wg kategorii: najważniejsze ważne pozostałe uzupełniające
WILAMOWICE	bielski				
HAŻLACH	bielski				
STRUMIEŃ	bielski				
ZEBRZYDOWICE	bielski				
BESTWINA	bielski				
CZECHOWICE-DZIEDZICE	bielski				
RADZIONKÓW	bytomski				
ZBROSŁAWICE	bytomski				
BYTOM	bytomski	KWK Bobrek-Piekary 2040 r.	średnia	TAK	uzupełniające
PIEKARY ŚLĄSKIE	bytomski			TAK	uzupełniające
KNURÓW	gliwicki		umiarkowana		uzupełniające

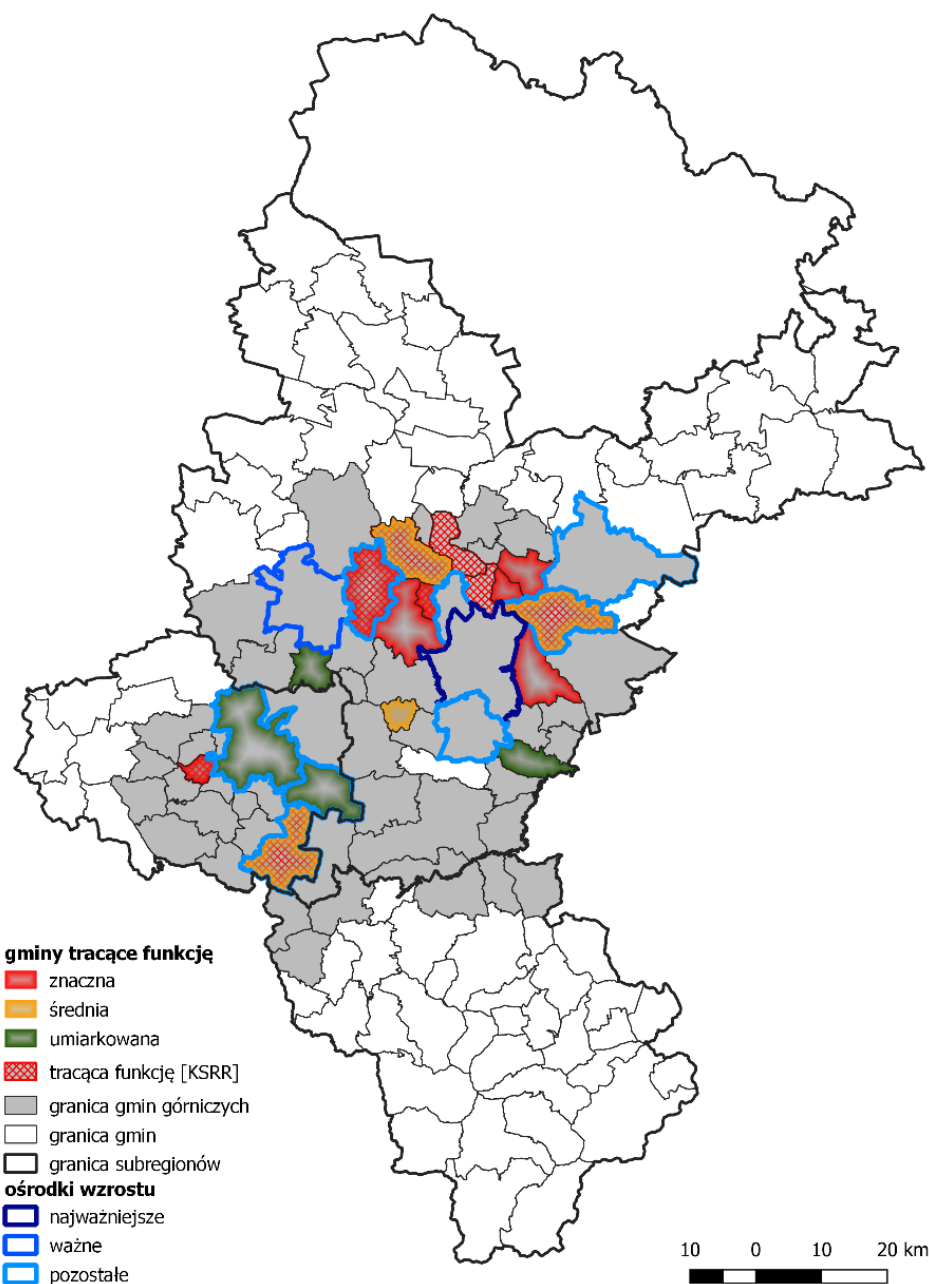
GMINA (górnicza)	PODREGION	Nazwa Kopalni i elektrowni przeznaczonych do likwidacji lub restrukturyzacji (rok)	OSI – Gminy tracące funkcje społeczno-gospodarcze wg dynamiki utraty funkcji: znaczna średnia umiarkowana	OSI – Miasta średnie tracące funkcje społeczno-gospodarcze (KSRR)	OSI – Ośrodki wzrostu wg kategorii: najważniejsze ważne pozostałe uzupełniające
GIERAŁTOWICE	gliwicki				
PILCHOWICE	gliwicki				
SOŚNICOWICE	gliwicki				
GLIWICE	gliwicki	KWK Sośnica 2029 r.			ważne
ZABRZE	gliwicki		znaczna	TAK	pozostałe
CHORZÓW	katowicki				pozostałe
KATOWICE	katowicki	KWK Staszic-Wujek – Ruch Wujek 2039 r.			najważniejsze
KATOWICE	katowicki	KWK Staszic-Wujek Ruch Murcki-Staszic 2039 r.			najważniejsze
MYSŁOWICE	katowicki	KWK Mysłowice-Wesoła 2041 r.	znaczna		uzupełniające
RUDA ŚLĄSKA	katowicki	KWK Ruda - Ruch Pokój 2021 r.	znaczna		uzupełniające
RUDA ŚLĄSKA	katowicki	KWK Ruda - Ruch Bielszowice 2034 r.	znaczna		uzupełniające
RUDA ŚLĄSKA	katowicki	KWK Ruda - Ruch Halemba 2034 r.	znaczna		uzupełniające
SIEMIANOWICE ŚLĄSKIE	katowicki			TAK	uzupełniające
ŚWIĘTOCHŁOWICE	katowicki		znaczna	TAK	uzupełniające
KORNOWAC	rybnicki				
CZERWIONKA-LESZCZYNY	rybnicki				uzupełniające
GASZOWICE	rybnicki				
JEJKOWICE	rybnicki				

GMINA (górnicza)	PODREGION	Nazwa Kopalni i elektrowni przeznaczonych do likwidacji lub restrukturyzacji (rok)	OSI – Gminy tracące funkcje społeczno-gospodarcze wg dynamiki utraty funkcji: znaczna średnia umiarkowana	OSI – Miasta średnie tracące funkcje społeczno-gospodarcze (KSRR)	OSI – Ośrodki wzrostu wg kategorii: najważniejsze ważne pozostałe uzupełniające
LYSKI	rybnicki				
ŚWIERKLANY	rybnicki				
PSZÓW	rybnicki				
RADLIN	rybnicki	KWK ROW Ruch Marcel 2046 r.			
RYDUŁTOWY	rybnicki	KWK ROW Ruch Rydułtowy 2043 r.	znaczna	TAK	uzupełniające
WODZISŁAW ŚLĄSKI	rybnicki				uzupełniające
GODÓW	rybnicki				
GORZYCE	rybnicki				
LUBOMIA	rybnicki				
MARKLOWICE	rybnicki				
MSZANA	rybnicki				
JASTRZĘBIE-ZDRÓJ	rybnicki		średnia	TAK	pozostałe
RYBNIK	rybnicki	KWK ROW Ruch Chwałowice 2049 r.	umiarkowana		pozostałe
RYBNIK	rybnicki	KWK ROW Ruch Jankowice 2049 r.			
RYBNIK	rybnicki	Elektrownia Rybnik 2030 r.			
ŻORY	rybnicki		umiarkowana		pozostałe
BĘDZIN	sosnowiecki	Elektrownia Łagisza 2035 r.	znaczna		uzupełniające
CZELADŹ	sosnowiecki		znaczna		uzupełniające
WOJKOWICE	sosnowiecki				
BOBROWNIKI	sosnowiecki				
PSARY	sosnowiecki				

GMINA (górnicza)	PODREGION	Nazwa Kopalni i elektrowni przeznaczonych do likwidacji lub restrukturyzacji (rok)	OSI – Gminy tracące funkcje społeczno-gospodarcze wg dynamiki utraty funkcji: znaczna średnia umiarkowana	OSI – Miasta średnie tracące funkcje społeczno-gospodarcze (KSRR)	OSI – Ośrodki wzrostu wg kategorii: najważniejsze ważne pozostałe uzupełniające
DĄBROWA GÓRNICZA	sosnowiecki				pozostałe
JAWORZNO	sosnowiecki	ZG Sobieski 2049 r.			uzupełniające
JAWORZNO	sosnowiecki	Elektrownia Jaworzno 2030 r.			uzupełniające
SOSNOWIEC	sosnowiecki		średnia	TAK	pozostałe
ŁAZISKA GÓRNE	tyski	KWK Bolesław Śmiały 2028 r.	średnia		uzupełniające
ŁAZISKA GÓRNE	tyski	Elektrownia Łaziska 2030 r.	średnia		uzupełniające
MIKOŁÓW	tyski				uzupełniające
ORZESZE	tyski				uzupełniające
ORNONTOWICE	tyski				
WYRY	tyski				
GOCZAŁKOWICE-ZDRÓJ	tyski				
MIEDŹNA	tyski				
PAWŁOWICE	tyski				
PSZCZYNA	tyski				uzupełniające
SUSZEC	tyski				
BIERUŃ	tyski	KWK Piast-Ziemowit Ruch Piast 2035 r.	umiarkowana		uzupełniające
IMIELIN	tyski				
ŁĘDZINY	tyski	KWK Piast-Ziemowit Ruch Ziemowit 2037 r.			
BOJSZOWY	tyski				
CHEŁM ŚLĄSKI	tyski				
TYCHY	tyski				pozostałe

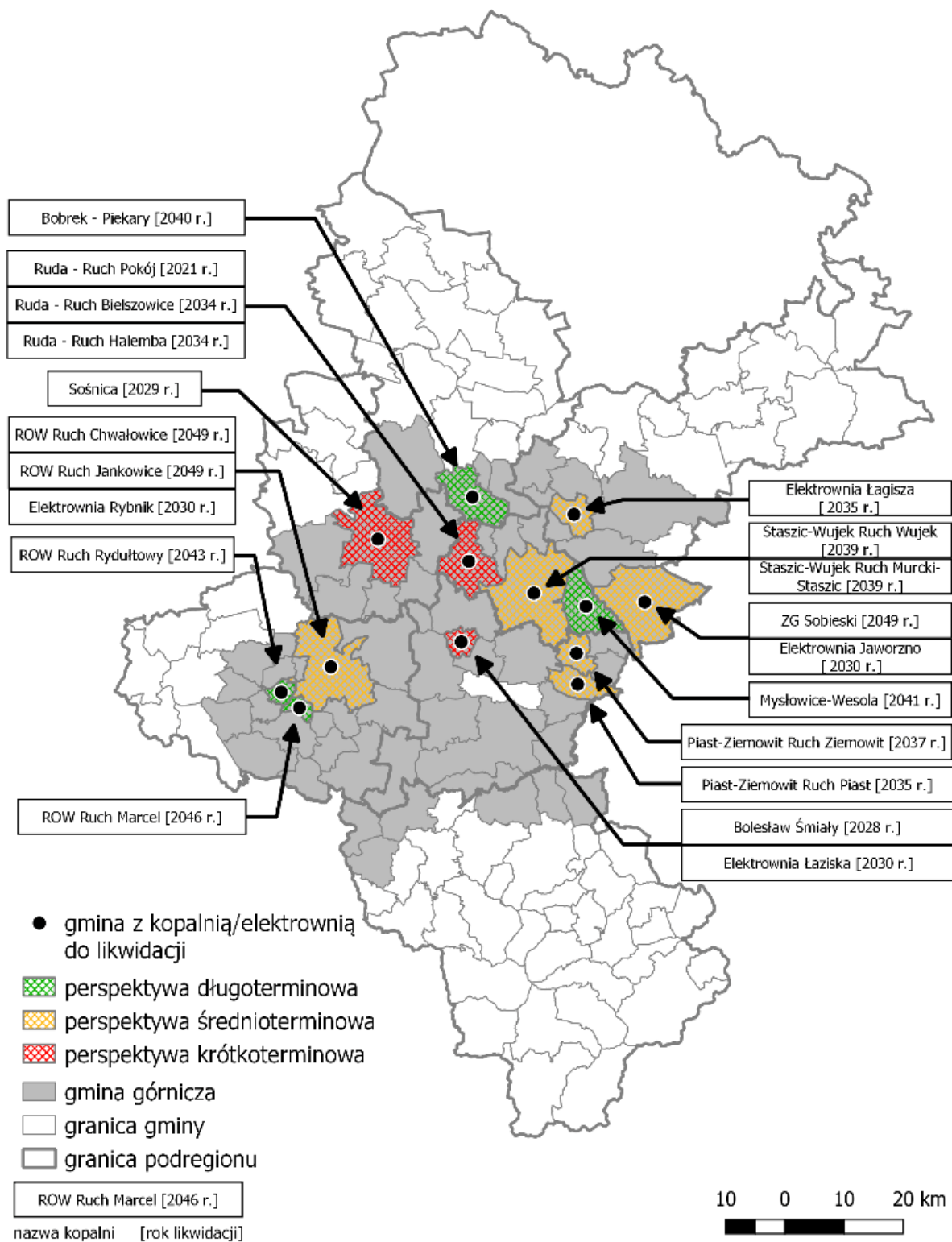
Źródło: Opracowanie własne na podstawie: Umowy społecznej dotyczącej transformacji sektora górnictwa węgla kamiennego oraz wybranych procesów transformacji województwa śląskiego z dnia 28 maja 2021 r.; informacji jednostek sektora energetycznego; odpowiedzi Ministra Aktywów Państwowych z dnia 11 lutego 2020 skierowanej do Marszałka Sejmu RP Elżbiety Witek, na interpelację posła Marka Krzakały z dnia 2 stycznia 2020 r. nr K9INT1047 w sprawie przyszłości sektora energetycznego w Polsce.

Mapa 6. Kumulacja zjawisk problemowych na obszarze gmin w transformacji górniczej wynikająca z nakładania się pozostałych OSI.

Źródło: Opracowanie własne.

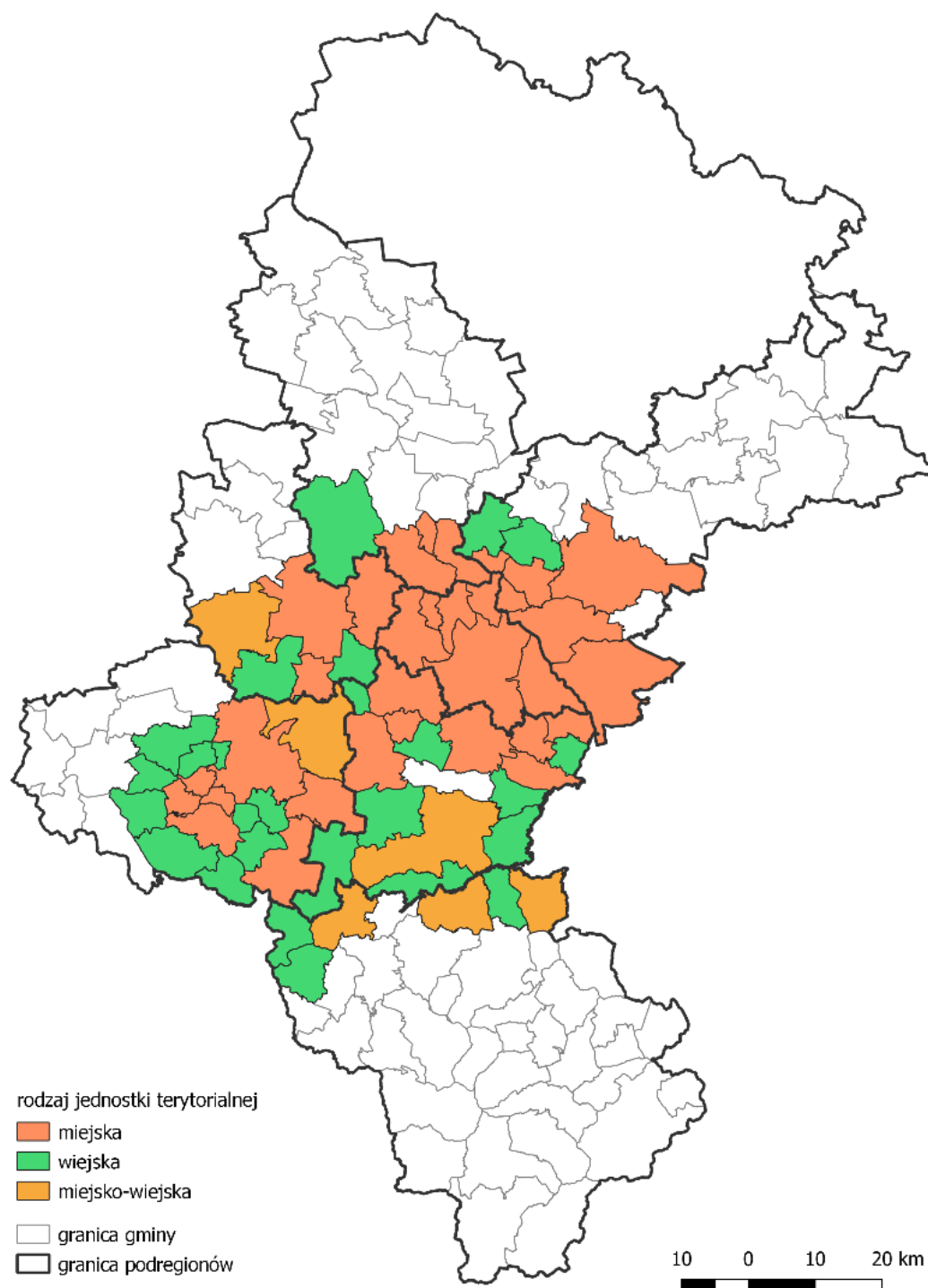
Mapa 7. Kopalnie i elektrownie przeznaczone do likwidacji lub restrukturyzacji.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Umowy społecznej dotyczącej transformacji sektora górnictwa węgla kamiennego oraz wybranych procesów transformacji województwa

śląskiego z dnia 28 maja 2021 r., odpowiedzi Ministra Aktywów Państwowych z dnia 11 lutego 2020 skierowanej do Marszałka Sejmu RP Elżbiety Witek, na interpelację posła Marka Krzakały z dnia 2 stycznia 2020 r. nr K9INT1047 w sprawie przyszłości sektora energetycznego w Polsce oraz informacji pozyskanych od jednostek sektora energetycznego.

Mapa 8. Gminy w transformacji górniczej wg rodzaju jednostki terytorialnej.

Źródło: Opracowanie własne.

Charakterystyka podregionów wchodzących w skład obszaru transformacji:

PODREGION BIELSKI

W podregionie bielskim 6 spośród 38 gmin zostało wykazanych jako obszary strategicznej interwencji - gminy w transformacji górniczej. Są wśród nich zarówno gminy w których występuje znaczny odsetek osób zatrudnionych w branży górniczej – są to obszary klasyfikowane jako gminy z problemem społecznym (2 gminy), gminy na terenie których prowadzona jest eksploatacja górnicza (2 gminy), a także gminy charakteryzujące się zarówno problemami społecznymi i przestrzennymi (również 2 gminy).

Podregion bielski boryka się z konsekwencjami wynikającymi z zakończonej eksploatacji górniczej ze względu na lokalizację na tym obszarze KWK Morcinek w Kaczycach (powiat cieszyński), która została zlikwidowana w 1998 roku. Ponadto w podregionie nadal aktywnie prowadzona jest eksploatacja w prywatnej kopalni Przedsiębiorstwo Górnicze Silesia, która nie jest objęta zapisami Umowy społecznej. Zakład ten posiada koncesję na wydobywanie węgla ważną do 2044 roku i zatrudnia prawie 1 800 osób. Powierzchnia terenów przemysłowych zlokalizowanych w podregionie bielskim wynosi 169,0 ha.

Dodatkowo wśród mieszkańców gmin podregionu (szczególnie leżących przy granicy z Czechami) są osoby zatrudnione w przemyśle wydobywczym w podmiotach mających siedzibę i prowadzących działalność na terenie Czech. Ze względu na brak danych nie jest możliwe precyzyjne oszacowanie skali tego zjawiska, niemniej osoby takie stanowić będą również grupę, która zostanie dotknięta skutkami transformacji.

PODREGION TYSKI

W podregionie tyskim zlokalizowane są gminy charakteryzujące się znacznym natężeniem problemów związanych z transformacją górnictwem. Aż 12 z 17 gmin podregionu to obszary, na których występują zarówno problemy przestrzenne jak i społeczne tj. wciąż jest prowadzona eksploatacja górnictwa, lub na terenie których występowały kopalnie, które już zostały zlikwidowane, a jednocześnie znaczna część mieszkańców pracuje w branży górniczej. Dodatkowo kolejne 4 gminy borykają się z problemami przestrzennymi będącymi następstwem prowadzonej obecnie lub w przeszłości eksploatacji.

Na obszarze podregionu tyskiego występują problemy wynikające z prowadzonej działalności wydobywczej, która została zaprzestana. Zlokalizowane tutaj były kopalnie KWK Czeczott (Wola), zlikwidowana w pierwszej dekadzie XXI wieku oraz będąca w trakcie procesu likwidacyjnego KWK Krupiński w Suszcu.

Jednocześnie w dalszym ciągu funkcjonują na tym terenie kopalnie przeznaczone do zamknięcia w nadchodzących latach: KWK Bolesław Śmiały w Łaziskach Górnych (zatrudniająca 1 654 osoby), KWK Piast-Ziemowit (Ruch Piast) w Bieruniu oraz KWK Piast-Ziemowit (Ruch Ziemowit) w Łędzinach (łącznie zatrudniające ponad 6 800 osób). Oprócz likwidowanych kopalni w podregionie tyskim znajduje się również przeznaczona do likwidacji do roku 2030 Elektrownia Łaziska. Jest to efekt prowadzonej transformacji a wywołane tym zmniejszenie zatrudnienia również będzie rzutować na zwiększenie problemów na rynku pracy (w zakładzie tym zatrudnionych jest ponad 350 osób). W związku z powyższym w niedalekiej przyszłości należy spodziewać się problemów związanych z zamknięciem działalności tych zakładów i koniecznością zagospodarowania pracujących tam osób. Planuje się, że do 2030 roku liczba miejsc pracy w wskazanych kopalniach zostanie zredukowana o prawie 2 800. Do 2030 roku zmniejszy się także wydobycie węgla w kopalniach podregionu o co najmniej 1,520 mln t rocznie względem 2019 roku (efekt zamknięcia KWK Bolesław Śmiały). Ponadto powierzchnia terenów przemysłowych zlokalizowanych w podregionie tyskim wynosi 789,5 ha.

PODREGION GLIWICKI

Ponad połowa gmin podregionu gliwickiego kwalifikuje się do kategorii gmin w transformacji górnictwa, przy czym 3 gminy borykają się zarówno z problemami przestrzennymi związanymi z występowaniem zlikwidowanych kopalni węgla kamiennego lub wciąż prowadzoną działalnością wydobywczą, jak i problemami społecznymi wynikającymi z dużego udziału

zatrudnienia w branży górniczej. Kolejne 3 jednostki klasyfikowane są wśród gmin z problemem przestrzennym, a są wśród nich m. in. dwa największe miasta podregionu tj. Gliwice i Zabrze.

W podregionie gliwickim zidentyfikowanych zostało wiele terenów przemysłowych, a ich powierzchnia wynosi 1 296,6 ha. Wśród ulokowanych w tym podregionie zakładów górniczych, które już zostały zamknięte w okresie ostatnich 25 lat można wymienić KWK Pstrowski, KWK Gliwice, KWK Makoszowy oraz ZWSM Jadwiga. Oznacza to, że podregion gliwicki już doświadcza skutków transformacji prowadzonej w latach 90-tych XX wieku. Jednocześnie zgodnie z Umową społeczną kolejna kopalnia zostanie zlikwidowana przed rokiem 2030 (KWK Sośnica, zatrudniająca 1 886 osób), w związku z czym spodziewać się można nasilenia negatywnych skutków związanych z procesem transformacji. W efekcie zamknięcia kopalni Sośnica do 2030 roku nastąpi redukcja wydobycia węgla o 1,853 mln t w skali roku względem roku 2019.

PODREGION RYBNICKI

Podregion rybnicki to jeden z obszarów województwa śląskiego dotkniętych w największym stopniu skutkami wieloletniego wydobywania węgla kamiennego. Jest to obszar, który przez długie lata charakteryzował się górnictwem monokulturą gospodarczą. Udział tradycyjnych sektorów przemysłu jest tam nadal bardzo wysoki (drugi podregion woj. śląskiego w zakresie udziału przemysłu w WDB). Jedynie 7 gmin podregionu położonych w jego zachodniej części nie klasyfikuje się jako OSI gminy w transformacji górniczej. Pozostałe 18 gmin podregionu, w tym największe miasta (Rybnik, Żory, Jastrzębie-Zdrój) zidentyfikowane zostały jako gminy z problemami społecznymi i przestrzennymi. Wyzwaniem dla podregionu jest niedokończona transformacja gospodarcza, co wiąże się z koniecznością dywersyfikacji struktury gospodarki w podregionie, gdyż w dalszym ciągu na znacznej części tego obszaru prowadzona jest eksploatacja górnictwa, a zatrudnienie w branży górniczej utrzymuje się na relatywnie wysokim poziomie. Ponadto w podregionie występują obszary ze zlikwidowanymi kopalniami. Powierzchnia terenów przemysłowych w tym podregionie wynosi 1 475,9 ha.

Na obszarze podregionu rybnickiego działalność związana z wydobywaniem węgla kamiennego była bardzo intensywna. Procesy likwidacyjne kopalni są tutaj mocno zaawansowane, od roku 1997 zamknięto takie zakłady jak KWK Żory, KWK Rymer, KWK 1 maja, KWK Dębieńsko, KWK Moszczenica i KWK Anna. Kolejne kopalnie przeznaczone są do zamknięcia w nadchodzących latach (Ruchy: Rydułtowy, Marcel, Chwałowice i Jankowice w ramach KWK ROW – po roku 2040; łączne zatrudnienie wynosi dla nich 11 047 osób). W

efekcie prowadzonej transformacji energetycznej w podregionie rybnickim zlikwidowana zostanie również Elektrownia Rybnik, zatrudniająca prawie 530 osób (ma to nastąpić do roku 2030). Przewiduje się, że redukcja zatrudnienia w kopalniach podregionu rybnickiego do 2030 roku obejmie ok. 800 osób.

Pomimo, że do 2030 roku nie planuje się zamykania kopalń w tym podregionie, będzie to następować w latach późniejszych. Istnieją zatem potrzeby związane z przygotowaniem podregionu na wyzwania, które pojawią się po 2030 roku, co uzasadnia interwencję ze środków FST. Jednocześnie konieczne są działania związane z łagodzeniem skutków dotychczasowych działań transformacyjnych, które wciąż są silnie odczuwalne na tym obszarze.

Wskazane problemy przekładają się na niższy poziom rozwoju podregionu rybnickiego, który jest jednym z obszarów województwa śląskiego o relatywnie najniższym poziomie PKB per capita, przy czym tempo jego rozwoju w ostatnich kilku latach również było wyraźnie niższe od średniej dla kraju i województwa. Problemem dla podregionu jest również relatywnie wysoki, na tle całego województwa, poziom bezrobocia. Na skutek działań transformacyjnych sytuacja na rynku pracy przy specyfice gospodarczej podregionu rybnickiego może ulec dalszemu pogorszeniu.

Podregion rybnicki ze względu na swoje położenie na pograniczu polsko-czeskim będzie również odczuwał skutki procesu zamykania kopalń węgla kamiennego w Czechach, zlokalizowanych w bezpośrednim otoczeniu granicy (Ostrawsko-Karwińskie Zagłębie Węglowe). Z uwagi na ich bliskie położenie, część pracujących tam górników stanowią osoby z Polski (szczególnie mieszkańcy podregionu rybnickiego). Ostatnia z tamtejszych kopalń jest przewidziana do zamknięcia w 2022 roku, co w bezpośredni sposób wpłynie na sytuację zawodową części mieszkańców podregionu rybnickiego i przełoży się na konieczność ich wsparcia ze środków FST.

Oprócz kopalni zlikwidowanych lub przeznaczonych do likwidacji w podregionie rybnickim działa w ramach JSW S.A. 5 kopalń, które nie są przewidziane do wygaszenia działalności przed rokiem 2050. Są to zakłady, w których zatrudnionych jest 21,1 tys. osób i prowadzą one wydobywanie węgla koksującego. Zasoby tego surowca są przez Komisję Europejską uznawane jako jeden z surowców strategicznych.

PODREGION SOSNOWIECKI

W podregionie sosnowieckim 7 z 21 gmin to obszary w transformacji górniczej z występującymi problemami przestrzennymi, związanymi w znacznej mierze ze zlikwidowanymi już kopalniami węgla kamiennego – są w tym gronie największe ośrodki podregionu, a mianowicie Sosnowiec i Dąbrowa Górnicza. Ponadto w podregionie zlokalizowana jest jedna gmina (Jaworzno), w której zidentyfikowane są zarówno problemy przestrzenne jak i społeczne związane z transformacją. Nadal występuje tam znaczne zatrudnienie w górnictwie, a ponadto w dalszym ciągu jest prowadzona eksploatacja górnicza.

Podregion sosnowiecki boryka się z licznymi problemami wynikającymi z faktu zamknięcia znacznej liczby kopalń węgla kamiennego w pierwszej fazie transformacji gospodarczej. W okresie 1996-2006 zamknięte zostały takie kopalnie jak: KWK Paryż, KWK Saturn, KWK Sosnowiec, KWK Niwka-Modrzejów, KWK Jan Kanty, KWK Grodziec, KWK Jowisz, KWK Porąbka-Klimontów. Warto zaznaczyć, że tereny przemysłowe w podregionie sosnowieckim zajmują obszar 2 145,2 ha.

Do likwidacji przeznaczony jest jeszcze Zakład Górniczy Sobieski w Jaworznie, zatrudniający ponad 2 500 osób, co ma nastąpić zgodnie z Umową społeczną w 2049 roku. Ponadto w rezultacie transformacji energetycznej w podregionie sosnowieckim w 2035 roku przewiduje się również zamknięcie Elektrowni Łagisza, zlokalizowanej w Będzinie i zatrudniającej ponad 200 osób oraz do roku 2030 Elektrowni Jaworzno (Jaworzno II i Jaworzno III), zatrudniającej kolejnych ponad 600 osób.

PODREGION BYTOMSKI

Negatywne skutki eksploatacji górniczej w podregionie bytomskim kumulują się w jego południowej części i obejmują 4 spośród 19 gmin. W przypadku tego podregionu są to gminy z problemem przestrzennym, w głównej mierze związanym ze zlikwidowaną działalnością wydobywczą. Niemniej na części tego obszaru działalność jest jeszcze prowadzona. Wśród gmin podlegających transformacji z tego obszaru należy w szczególności wskazać jego największe miasto Bytom, które bardzo silnie odczuwa negatywne efekty prowadzonej tutaj działalności wydobywczej, jak również inne znaczące ośrodki jak Piekary Śląskie i Radzionków. Podregion bytomski charakteryzuje się występowaniem znacznej liczby terenów przemysłowych zajmujących powierzchnię równą 1 638,9 ha.

Pomimo likwidacji znacznej części przemysłu wydobywczego węgla kamiennego, która następuje stopniowo od połowy lat 90-tych XX wieku (zamknięte zostały w tym czasie takie

kopalnie jak: KWK Szombierki, KWK Rozbark, KWK Miechowice, KWK Bobrek, KWK Julian, KWK Powstańców Śląskich, KWK Andaluzja, a proces likwidacyjny trwa w KWK Centrum), tereny leżące w podregionie bytomskim odczuwają skutki prowadzonej eksploatacji w bardzo wysokim stopniu. Prowadzona tutaj działalność wydobywcza cechowała się bardzo wysoką intensywnością, co skutkowało znacznym niekorzystnym przekształceniem terenu, wpływając na problemy przestrzenne jak i społeczne w podregionie. Dodatkowo kopalnia KWK Bobrek-Piekary, która jeszcze operuje na tym obszarze zatrudniając prawie 2 200 osób, przeznaczona jest do zamknięcia w roku 2040, co pogłębi występujące problemy w przyszłości. Przewiduje się, że do roku 2030 z KWK Bobrek-Piekary odejdzie blisko 1 000 pracowników.

PODREGION KATOWICKI

Wszystkie gminy leżące na obszarze podregionu katowickiego zostały sklasyfikowane jako OSI – gminy w transformacji górniczej. Centralna część największego w Polsce obszaru metropolitalnego charakteryzowała się występowaniem intensywnej eksploatacji węgla kamiennego w przeszłości (o czym świadczą liczne zlikwidowane kopalnie), a na znacznej części tego obszaru wciąż prowadzona jest eksploatacja górnicza. Jednocześnie na terenie dwóch gmin oprócz problemów przestrzennych występują nadal także problemy o charakterze społecznym (wysoka liczba zatrudnionych w sektorze górniczym).

Podregion katowicki to obszar, na którym bardzo wiele zakładów górniczych już zostało zamkniętych, a dotknięte tym zostało każde z 6-ciu miast wchodzących w skład podregionu. W wyniku procesów zapoczątkowanych w 1993 roku zlikwidowano takie kopalnie jak: KWK Barbara (Chorzów), KWK Siemianowice (Siemianowice Śląskie), KWK Polska (Świętochłowice), KWK Wawel, KWK Śląsk i KWK Nowy Wirek (Ruda Śląska), KWK Katowice, KWK Kleofas, KWK Boże Dary, KWK Wieczorek (Katowice), KWK Mysłowice (Mysłowice). Biorąc pod uwagę skalę zjawiska zamykania kopalń na tym terenie, powoduje to spore konsekwencje społeczne i gospodarcze dla tego obszaru. Obszar zajmowany w podregionie przez tereny przemysłowe wynosi 2 002,1 ha. Jednocześnie do roku 2049 do zamknięcia przeznaczone są kolejne 3 kopalnie (6 ruchów), z czego najszybciej skutki z tym związane pojawią się w Rudzie Śląskiej. Łączne zatrudnienie w przeznaczonych do likwidacji kopalniach podregionu katowickiego to prawie 14 tys. osób, w tym 5,9 tys. osób do roku 2030.

W listopadzie 2020 roku udzielona została nowa koncesja na wydobywanie węgla kamiennego spółce Brzezinka sp. z o.o. SKA, zgodnie z którą zakładane jest uruchomienie nowej kopalni celem eksploatacji złoża węgla "Brzezinka 3". Koncesja wydana przez Ministra Klimatu i Środowiska stoi w sprzeczności z polityką Zarządu Województwa Śląskiego, która opiera się

na ograniczeniu wydobycia węgla kamiennego i osiągnięciu celów UE w zakresie neutralności dla klimatu. Znalazło to odzwierciedlenie w stanowisku Zarządu (wspólnym z prezydentami wszystkich miast podregionu katowickiego) przesłanym do przedstawicieli Komisji Europejskiej w maju 2021 r. Ponadto w kwietniu 2021 roku Rada Miasta Mysłowice wystąpiła o wznowienie postępowania koncesyjnego powołując się na argumenty mówiące, że przyznanie koncesji oparte zostało o przesłanki fałszywej zgodności z obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. W październiku 2021 r. Zarząd Województwa wystosował pismo do Ministra Klimatu i Środowiska popierające inicjatywę zmierzającą do wznowienia postępowania zakończonego udzieleniem Koncesji spółce Brzezinka Sp. z o.o. S.K.A. Minister Klimatu i Środowiska 10 grudnia 2021 r. wydał postanowienie dot. wznowienia postępowania zakończonego udzieleniem spółce Brzezinka Sp. z o.o. SKA z siedzibą w Mysłowicach ostatecznej koncesji nr 6/2020 z dnia 19 listopada 2020 na wydobywanie węgla kamiennego wraz z kopalnią towarzyszącą ze złoża "Brzezinka 3".

Niezależnie od ostatecznych decyzji w sprawie "Brzezinki 3" należy zaznaczyć, że w podregionie katowickim do 2030 roku planowana jest redukcja zatrudnienia w kopalniach o 5,9 tys. osób. Prognozowane zatrudnienie w kopalni "Brzezinka 3", w sytuacji gdyby doszło do jej uruchomienia, szacuje się na 900 nowych miejsc pracy. Oznacza to, że bilans miejsc pracy w górnictwie wyniesie ok. 5 tys. zredukowanych miejsc pracy docelowo w 2030 roku.

Jednocześnie do 2030 roku nastąpi redukcja wydobycia węgla do 3,725 mln t rocznie względem roku 2019. Szacuje się, że nowa kopalnia "Brzezinka 3" będzie dysponowała złożami węgla przeznaczonymi do eksploatacji na poziomie 26 mln t, co przy planowanym 20-letnim okresie jej eksploatacji da średnioroczne wydobycie ok. 1,3 mln t. Oznacza to, że bilans redukcji wydobycia węgla winien być dodatni, nawet przy założeniu scenariusza, w którym nowa kopalnia będzie uruchomiona (otwarcie zakładu wydobywczego, zgodnie z harmonogramem projektu "Brzezinka 3" planuje się na 2029 rok¹). Zakładana całkowita redukcja wydobycia węgla w podregionie katowickim w okresie do 2030 roku (uwzględniająca stopniowe ograniczenie wydobycia wskutek zamykania poszczególnych zakładów w kolejnych latach oraz ewentualne uruchomienie wydobycia ze złoża Brzezinka 3) powinna wynieść co najmniej 31,2 mln t węgla. Po 2030 roku kolejne zakłady wydobywcze w podregionie będą stopniowo wygaszane, co oznacza, że korzystny bilans redukcji wydobycia będzie się

¹ Strona internetowa [Kopalni Brzezinka 3](#)

poprawiał. Ponadto władze spółki Brzezinka odpowiedzialnej za projekt "Brzezinka 3" zadeklarowały gotowość do rozmów dot. wcześniejszego zakończenia eksploatacji węgla niż wynikałoby to z przyznanej koncesji (nawet przed rokiem 2040).

W 2021 roku emisja metanu z kopalń podregionu wyniosła 153,8 mln m³. Szacuje się, że w 2030 r. emisja metanu w podregionie spadnie o 8,7% (względem 2021), nawet przy ewentualnym uruchomieniu nowej kopalni "Brzezinka 3" (szacowana roczna emisja dla "Brzezinki 3" wynosi 9,36 mln m³).

Charakterystyka obszaru, który będzie doświadczać skutków działań transformacyjnych prowadzonych na obszarze transformacji w województwie śląskim (poprzez tzw. efekt cienia)

Obszar transformacji w województwie śląskim graniczy bezpośrednio z gminami podregionu oświęcimskiego w województwie małopolskim (małopolska zachodnia), która jest obszarem stanowiącym naturalne rozszerzenie obszaru eksploatacji węgla kamiennego w województwie śląskim. Na obszarze podregionu oświęcimskiego zlokalizowane są wschodnie krańce Górnośląskiego Zagłębia Węglowego. Jest to obszar o silnych funkcjonalnych powiązaniach z obszarem transformacji ulokowanym w granicach województwa śląskiego.

Podregion oświęcimski ma analogiczne problemy jak te występujące w obszarze transformacji w województwie śląskim, przy czym dysponuje słabszym potencjałem naukowo-badawczym. W podregionie oświęcimskim występują problemy związane z zaprzestaną działalnością górniczą (w 2001 roku zamknięta została KWK Siersza w Trzebini), co przełożyło się na pogorszenie sytuacji na lokalnym rynku pracy (wyraźne zwiększenie liczby osób bezrobotnych). Jednocześnie w dalszym ciągu funkcjonują w podregionie dwa zakłady górnicze znajdujące się w strukturach Tauron Wydobycie S.A. (ZG Brzeszcze i ZG Janina), które są przewidziane do zamknięcia, zgodnie z podpisaną w maju 2021 roku Umową Społeczną, odpowiednio w latach 2040 i 2049.

Zatrudnienie w tych dwóch kopalniach wynosi prawie 4 tys. osób. Dodatkowo nieco ponad 4 tys. osób z podregionu pracuje w zakładach wydobywczych zlokalizowanych w województwie śląskim, a co za tym idzie proces transformacji śląskich kopalń będzie oddziaływał także na mieszkańców małopolski zachodniej. Oprócz zatrudnionych bezpośrednio w górnictwie skutkami transformacji objętych zostanie również ok 8,7-10,1 tys. osób zatrudnionych w sektorze okołogórnicznym. Łącznie dla 8% ogółu przedsiębiorstw z małopolski zachodniej sektor górniczy jest klientem, w tym dla 14% z tej grupy dostarcza ponad połowy przychodów,

przy czym im większe przedsiębiorstwo tym znaczenie tego źródła przychodów jest większe (ponad 20% w grupie średnich i dużych firm).

W podregionie oświęcimskim funkcjonuje również przeznaczona do zamknięcia Elektrownia Siersza, zatrudniająca ok. 220 bezpośrednich pracowników (a łącznie z podwykonawcami ok. 300 osób). Zanim nastąpi całkowita likwidacja sektora opartego na wydobywaniu węgla oraz jego spalaniu w celach energetycznych, stopniowo następować będzie ograniczanie tych działalności. Spodziewana luka zatrudnieniowa do 2030 roku powinna objąć ok. 800 etatów ZG Brzeszcze i ZG Janina oraz 220 osób pracujących w Elektrowni Siersza. Oprócz tego w firmach branży okولوجórnniczej pracę straci ok. 1,8-2,1 tys. osób. Spadku zatrudnienia należy się spodziewać wśród ok. 1/3 firm związanych bezpośrednio z górnictwem, przede wszystkim średnich i dużych. Jednocześnie podregion będzie stopniowo odczuwał skutki zwolnień w zakładach w województwie śląskim.

Efekt cienia transformacji prowadzonej w województwie śląskim na gminy leżące w małopolsce zachodniej najbardziej widoczny będzie w obszarze rynku pracy (skutek zamykania zakładów wydobywczych oraz zmian procesów produkcyjnych w zakładach przemysłowych, które w coraz większym stopniu opierać będą swoje funkcjonowanie na automatyzacji i robotyzacji). Ponadto spodziewać się można będzie pewnego „efektu wyjąłowania” podregionu, który zagrożony będzie wysysaniem najcenniejszych zasobów przez sąsiadujące z dwóch stron silne aglomeracje tj. śląską i krakowską. Do wyzwań stojących przed podregionem oświęcimskim można zaliczyć jego marginalizację, która będzie się objawiać m.in. narastającymi problemami demograficznymi, pogarszającymi się warunkami środowiskowymi, złą sytuacją rynku pracy (wysokie bezrobocie, niski poziom wynagrodzeń), a także niskim poziomem przedsiębiorczości.

Wyzwania dla MZ związane z transformacją dotyczą tworzenia nowych miejsc pracy, rekultywacji terenów poprzemysłowych oraz rozwoju niskoemisyjnego systemu transportowego (ponad 18 tys. osób z MZ, codziennie dojeżdża do pracy w woj. śląskim).

2. Diagnoza wyzwań związanych z transformacją w przypadku każdego ze wskazanych terytoriów

2.1. Diagnoza skutków gospodarczych, społecznych i terytorialnych transformacji w kierunku neutralnej dla klimatu gospodarki Unii do roku 2050

Szczegółowa analiza diagnostyczna, na której bazuje opis poniżej stanowi załącznik nr 2 do dokumentu. W TPST ujęto wyłącznie wnioski oraz kluczowe informacje z punktu widzenia procesu transformacji.

Obszar transformacji obejmuje 7 z 8 podregionów zlokalizowanych w województwie śląskim (co stanowi $\frac{3}{4}$ powierzchni województwa) a zamieszkuje go 88% ludności regionu. Jest to obszar silnie uprzemysłowiony, w którym od ponad 30 lat zachodzą intensywne procesy restrukturyzacji gospodarczej wpływające na jego potencjał oraz powodujące znaczące zmiany społeczne. Dynamizacja procesów sprawiedliwej transformacji w kierunku nowoczesnej, zielonej gospodarki oznacza pojawienie się licznych wyzwań w sferze społecznej i gospodarczej na szeroką skalę.

Trwające od lat procesy restrukturyzacyjne nie zmieniły znacząco dotychczasowej struktury gospodarki, która wciąż charakteryzuje się znacznym udziałem sektora wydobywczego oraz wysokim uzależnieniem lokalnych rynków pracy od przemysłów tradycyjnych. Przemysłowe dziedzictwo przyczynia się do obniżającej się konkurencyjności struktury gospodarczej regionu, przejawiającej się w spadku udziału w krajowym PKB (z 13,7% w 2004 r. do 12,3% w 2018 r.) oraz zmniejszającym się udziale w krajowej produkcji sprzedanej przemysłu.

Umiędzynarodowienie gospodarki jest wciąż na niskim poziomie ze względu na niewystarczającą innowacyjność przedsiębiorstw. Wartość dodana brutto województwa śląskiego w sektorze górnictwa (sekcja B) obniżyła się z 9,7% w 2000 roku do 6,2% w 2019 roku. Struktura rodzajowa handlu międzynarodowego potwierdza znaczącą rolę przemysłu motoryzacyjnego (28,83% wartości eksportu I-IX 2020 r.) oraz hutnictwa i przemysłu metalurgicznego (6,48% wartości eksportu I-IX 2020 r.)². Przeciętne zatrudnienie w sektorze

² Województwo śląskie - kierunek: eksport. Raport końcowy (wersja robocza) PWC, marzec 2021 r.

przedsiębiorstw w województwie śląskim w 2019 r. wyniosło 793,3 tys. osób (12,4% przeciętnej liczby zatrudnionych w kraju), co plasowało region na 2. miejscu w kraju, przy czym równocześnie zaobserwowano nadal wysoki udział pracujących w przemyśle (w 2019 r. udział wyniósł 38,3% i był wyższy od wyniku dla całego kraju o 6,2 pp.). Niezbędne jest zwiększenie udziału środków przeznaczanych na działalność innowacyjną i badawczo-rozwojową w regionie. W województwie śląskim w 2019 roku nakłady na działalność B+R w przeliczeniu na 1 mieszkańca osiągnęły 544,1 zł (6. miejsce wśród regionów), co jest wartością o 244,8 zł niższą od średniej dla kraju (788,9 zł). Istotne będzie w związku z powyższym dążenie do optymalizacji przepływów finansowych w przedsiębiorstwach umożliwiające skierowanie większego strumienia środków na działania badawcze i proinnowacyjne. Dla osiągnięcia celów klimatycznych kluczowy będzie proces dywersyfikacji gospodarki, unowocześnienia procesów produkcji i tworzenia nowych firm w obszarach specjalizacji technologicznych regionu oraz podniesienie jej poziomu innowacyjności. Skutki działań podejmowanych w procesie sprawiedliwej transformacji regionu będą odczuwalne przede wszystkim w sektorze wydobywczym (sektor schyłkowy), w którym zachodzące zmiany spowodują redukcję zatrudnienia na poziomie 12,3 tys. osób do roku 2030 oraz 48,7 tys. osób do roku 2050.³

Ponadto znaczącym problemem regionalnego rynku pracy jest niska aktywność zawodowa mieszkańców, w tym wśród kobiet (w 2019 r. liczba biernych zawodowo w regionie wyniosła 1 707 tys. osób, co stanowiło drugą pozycję po województwie mazowieckim – 1 726 tys. osób) oraz duże zróżnicowanie terytorialne bezrobocia. Najwyższy poziom bezrobocia w lutym 2021 r. odnotowano w Bytomiu (10,4%). Stopa bezrobocia poniżej 3% utrzymuje się nadal w powiecie bieruńsko-lędzińskim (2,9%), Bielsku-Białej (2,7%) oraz w Katowicach (1,8%). Długotrwale bezrobotni w końcu lutego 2021 r. stanowili 42,7% ogółu zarejestrowanych bezrobotnych. Udział bezrobotnych niepełnosprawnych wśród ogółu zaewidencjonowanych wynosił 5,8%. Na koniec lutego 2021 r. 23,9% zarejestrowanych bezrobotnych stanowiły osoby poniżej 30 roku życia, natomiast 26,4% osoby powyżej 50 roku życia. W populacji bezrobotnych województwa śląskiego przeważają kobiety, które w lutym 2021 r. stanowiły 54,7% ogółu zarejestrowanych. Zarówno niezadawalająca dynamika rozwoju gospodarczego,

³ Na podstawie Krajowy Plan Sprawiedliwej Transformacji, Jako sektory wysokoemisyjne przyjęte zostało pięć najbardziej energochłonnych gałęzi przemysłu w Polsce na podstawie publikacji GUS *Efektywność wykorzystania energii w latach 2008-2018*.

jak i najniższy w kraju współczynnik aktywności ekonomicznej ludności, jest istotną przeszkodą w budowaniu nowoczesnej gospodarki oraz przyspieszeniu procesu odchodzenia od węgla i osiągnięcia celów związanych z neutralnością klimatyczną.

Na kształt rynku pracy ma wpływ także ujemne saldo migracji oraz związane z tym silne procesy depopulacyjne i starzenia się społeczeństwa. Odpływ kapitału ludzkiego zwłaszcza osób mobilnych (wiekowo i kompetencyjnie) oraz kapitału intelektualnego, w postaci innowacyjnych start-upów, inwestorów i koncepcji biznesowych do innych regionów i krajów, jest zjawiskiem obserwowanym od dłuższego czasu. Zgodnie z prognozami GUS do 2050 roku liczba ludności w województwie śląskim względem roku 2018 zmniejszy się o 18,8%, czyli o ponad 850 tys. osób. Wielkość ta analizowana w wartościach bezwzględnych jest najwyższa w kraju. Zmieniająca się struktura wiekowa ludności regionu wiąże się z koniecznością zapewnienia odpowiedniej infrastruktury usług społecznych niezbędnej dla podjęcia opieki nad osobami niesamodzielnymi. Wymagać to będzie szczególnego wsparcia systemu pomocy społecznej, w związku z problemem coraz mniejszej liczby opiekunów rodzinnych/niefORMALNYCH, zdolnych do podjęcia obowiązków opiekuńczych. Dopasowanie prowadzonej polityki społecznej do potrzeb wszystkich mieszkańców obszaru transformacji jest szczególnie ważne dla podniesienia aktywności społecznej i zawodowej mieszkańców obszaru transformacji.

W nadchodzących latach znacznie ograniczony zostanie popyt na siłę roboczą wykonującą proste, powtarzalne prace, a na znaczeniu bardzo zyskają zawody wymagające wyższych, bardziej specjalistycznych umiejętności i charakteryzujące się wysokim stopniem kreatywności. Nowe umiejętności będą poszukiwane dla zapewnienia kadr m.in. dla zastępującego tradycyjne branże przemysłu 4.0, ICT, medycyny, energetyki, przemysłów związanych z gospodarką cyrkularną czy przemysłu lotniczego. Dlatego też niezbędne jest zwiększenie udziału środków przeznaczanych na działalność innowacyjną i badawczo-rozwojową w regionie oraz rozwój automatyzacji w przemyśle przy jednoczesnym wsparciu pracowników w dostosowaniu do nowych wymogów rynku pracy.

Edukacja, w tym przede wszystkim dotycząca kształcenia zawodowego, bezpośrednio rzutuje na przygotowanie młodych osób do podjęcia pracy. Często wskazuje się na niedostosowanie oferty edukacyjnej do zmieniających się warunków i potrzeb rynku pracy, a osiągnięcie celów klimatycznych będzie wymagało ściślejszego powiązania edukacji z wymogami nowej gospodarki. Istotna będzie w tym zakresie współpraca placówek edukacyjnych z pracodawcami oraz ciągły proces monitorowania zapotrzebowania na nowe zawody. Zauważa

się pozytywny trend związany ze wzrostem zainteresowania kształceniem zawodowym. Problemem w tym zakresie może być z kolei fakt starzenia się kadry nauczycielskiej. Skuteczność procesu przekształcania zawodowego i kształcenia nowych kadr zależeć będzie w dużej mierze od warunków w jakich się odbywa, stąd istotnym zagadnieniem jest jakość wyposażenia i infrastruktury placówek edukacyjnych, która również wymaga doinwestowania. W kontekście nasilających się procesów migracyjnych istotnym jest zapewnienie wysokiej jakości kształcenia, które pozwoli na zatrzymanie w regionie wykwalifikowanej kadry, która znajdzie zatrudnienie w nowych, rozwijanych branżach. Wysokiej jakości kadry pozwolą na skuteczne przeprowadzenie procesu transformacji.

Rozwój innowacji i technologii wymaga sprawnie funkcjonującego szkolnictwa wyższego zarówno w kwestii proponowanych kierunków kształcenia, np. zamawianych kierunków, jak również podniesienia jakości bazy i infrastruktury szkół wyższych, która zapewni możliwość kształcenia na najwyższym poziomie, w szczególności na kierunkach związanych z zieloną i cyfrową transformacją. Całość działań w tym obszarze zapewni nie tylko wysokiej jakości kapitał ludzki dla rozwijającej się gospodarki, ale również wzrost konkurencyjności ośrodków akademickich w skali krajowej i europejskiej. Województwo śląskie jest jednym z ważniejszych w kraju ośrodków naukowych i akademickich. Uczelnie wyższe stanowią 8,5% wszystkich szkół wyższych w Polsce i kształciły w 2019 r. 9,5% wszystkich studentów. Nadal jednak współczynnik osób studiujących względem liczby mieszkańców jest znacząco niższy od analogicznego wskaźnika dla kraju i stawia województwo na 9. pozycji. Dodatkowo należy wskazać, że udział ludności w wieku 15-64 lata z wykształceniem wyższym w odniesieniu do ogólnej liczby ludności w tym wieku był poniżej średniej krajowej (odpowiednio: 27,5% i 28,2% dla kraju) i stanowił dopiero siódmą pozycję w kraju.

Województwo śląskie jest najbardziej zależnym od węgla regionem w Unii Europejskiej. Od początku lat 90-tych XX wieku produkcja węgla w Polsce zmniejszyła się wprawdzie o połowę (z niemal 150 mln t do ok. 73 mln t), a zatrudnienie w sektorze górnictwa zmniejszyło się czterokrotnie (pomiędzy rokiem 1990 a 2015 z ok. 388 tys. do ok. 98 tys.) niemniej w dalszym ciągu województwo śląskie charakteryzuje się największą liczbą zatrudnionych w górnictwie (ok. 74 tys. osób, dane za 2019 r., Raport IBS). Sytuacja ta jest największym wyzwaniem związanym z procesem sprawiedliwej transformacji. Miejsca pracy w górnictwie charakteryzują się dużą koncentracją geograficzną. W zdecydowanej większości są to gminy zlokalizowane na obszarze Aglomeracji Rybnickiej i jej otoczenia, Metropolii Górnośląskiej oraz przy granicy z województwem małopolskim. Są to duże skupiska miast średniej wielkości, w regionie najsilniej zurbanizowanym i najgęściej zaludnionym w kraju. Kopalnie i inne zakłady

związane z przemysłem węglowym zlokalizowane są w bliskim sąsiedztwie centrów miast oraz bezpośrednio przy osiedlach mieszkaniowych.

Oprócz samego sektora górnictwa ważny jest również aspekt otoczenia rynkowego i przedsiębiorstw związanych z tą branżą. Przede wszystkim są to podmioty bezpośrednio związane z górnictwem, które są dostawcami dla sektora tj. przedsiębiorstwa produkujące i dostarczające maszyny i urządzenia górnicze, a także wyspecjalizowane usługi wspomagające górnictwo. Kolejną grupę stanowią bezpośredni odbiorcy wyrobów węglowych, dla których jest on podstawowym surowcem wykorzystywanym w elektrowniach, elektrociepłowniach i koksowniach. Ostatnią grupę stanowią dostawcy, którzy są pośrednio związani z branżą, a ich usługi i produkty mogą być kierowane także do innych branż, np. usługi transportowe lub producenci niewyspecjalizowanych maszyn, urządzeń i materiałów. Firmy te i instytucje z otoczenia górnictwa odczuwają bezpośrednio restrukturyzację branży i trudną sytuację spółek węglowych. Według ekspertyzy przygotowanej przez Uniwersytet Ekonomiczny dla Górniczej Izby Przemysłowo-Handlowej liczba pracowników powiązanych bezpośrednio z branżą górniczą wynosi 120 tys. osób. Zbliżone szacunki przedstawia IBS, z którego badań wynika, że na jedno miejsce w górnictwie węgla kamiennego w Polsce przypada co najmniej 1,16-1,35 miejsca pracy w innych sektorach gospodarki, co daje 96,3-112 tysięcy osób zatrudnionych w branżach powiązanych bezpośrednio z górnictwem. Zakłada się, że przewidywana skala osób zależnych od funkcjonowania kopalni może być znacznie wyższa, jeżeli weźmiemy pod uwagę wpływ pośredni na przedsiębiorstwa handlowo-usługowe czy rodziny pracowników. Szacunki ujmujące ten aspekt według samorządu gospodarczego mogą wynieść nawet 400 tys. osób.

Opierając się na powyższej analizie oraz na przyjętym harmonogramie zamykania kopalń należy założyć, iż do roku 2030 w związku z likwidacją zatrudnienia w sektorze górniczym konieczne będzie zapewnienie prawie 37 tys. nowych miejsc pracy, w tym 24,2 tys. dla osób pracujących w firmach okołogórniczych (obliczenia własne na Umowy społecznej, ekspertyzy opracowanej na potrzeby GIPH oraz danych MAP). Natomiast w latach 2030-2049 skala likwidacji miejsc pracy będzie znacznie wyższa, tj. ok. 145 tys. osób, w tym 95,8 tys. w sektorze okołogórniczym. Oznacza to, iż w najbliższych 9 latach trzeba również stworzyć podwaliny dla nowoczesnej i dynamicznie rozwijającej się gospodarki pozwalające na zmierzenie się z kolejną, znacznie większą falą likwidacji miejsc pracy w związku z dochodzeniem do niskoemisyjnej gospodarki. Bardzo ważnym problemem dla obszaru podregionów górniczych jest także nakładanie się trwających do dziś negatywnych skutków społecznych i przestrzennych powstałych w skutek pierwszej fali transformacji gospodarczej

regionu z lat 90-tych i późniejszych na kolejne działania transformacyjne, z którymi będzie musiała zmierzyć się społeczność regionu w horyzoncie roku 2030 oraz 2049. W tym kontekście ważna jest idea budowania konsensusu społecznego dla prowadzenia działań transformacyjnych oraz monitorowania zjawisk społecznych, by uniknąć błędów popełnianych na początku transformacji regionu w latach 90-tych XX wieku. Działania transformacyjne muszą obejmować również sferę społeczną, by uniknąć wyłączenia pewnych grup społecznych – najbardziej wrażliwych na skutki transformacji.

Na wskazane wyzwania transformacyjne dodatkowo nałożą się niekorzystne trendy demograficzne regionu oraz negatywne konsekwencje kryzysu gospodarczego wywołanego pandemią. Należy bowiem podkreślić, że na skutek pandemii Covid-19 pogorszyła się sytuacja polskich przedsiębiorstw, co doprowadzi do dalszych zwolnień pracowników różnych sektorów, w tym również zwolnień grupowych.

Duże uzależnienie od węgla jako surowca zauważa się także w obszarze wytwarzania energii. Głównym źródłem energii elektrycznej nadal pozostaje węgiel kamienny, natomiast udział produkcji energii ze źródeł odnawialnych jest nieznaczny (4,4% - jeden z najniższych odsetków w kraju). Podobnie jak w przypadku produkcji energii elektrycznej podstawowym źródłem ciepła jest także węgiel kamienny (75,4% produkcji ogółem). Udział produkcji ciepła ze źródeł odnawialnych wyniósł zaledwie 2,8%. Osiąganie celów klimatycznych będzie wiązało się z koniecznością przebudowy sektora energetycznego w kierunku alternatywnych i odnawialnych źródeł energii. Ponadto region charakteryzuje się największym zużyciem węgla kamiennego w gospodarstwach domowych, który stanowi najtańsze źródło pozyskiwania ciepła do ogrzewania domów. Jednocześnie wykorzystanie węgla kamiennego w gospodarstwach domowych ma negatywny wpływ na jakość powietrza w regionie. Źródła powierzchniowe, czyli komunalno-bytowe, będące „producentami” tzw. niskiej emisji, miały w 2019 roku największy udział w emisji zanieczyszczeń pyłu zawieszonego PM10, pyłu zawieszonego PM2,5 i benzo(a)pirenu (BaP). Należy także zauważyć, że mimo podejmowanych działań nadal wiele budynków na obszarze regionu nie spełnia standardów energetycznych i korzystają z przestarzałych (pozaklasowych) kotłów węglowych. Wyzwaniem będzie również zmiana w kierunku podniesienia efektywności energetycznej budynków mieszkalnych z uwagi na znaczny udział starej zabudowy w zasobie mieszkaniowym ogółem. Od 1 stycznia 2022 roku w województwie śląskim obowiązuje zakaz użytkowania kotłów pozaklasowych na paliwa stałe (zgodnie z uchwałą Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 7 kwietnia 2017 roku).

Województwo śląskie charakteryzuje się dużą ilością wytwarzanych i nagromadzonych odpadów, w tym największą ilością wytworzonych odpadów przemysłowych (w 2018 r. stanowiły one prawie 1/4 takich odpadów w kraju), co w istotnym stopniu ma negatywny wpływ na jakość wód, gleb oraz powietrza atmosferycznego, co z kolei skutkuje pogarszającą się jakością życia mieszkańców regionu. Najwięcej odpadów przemysłowych wytworzonych w województwie śląskim powstało przy płukaniu i oczyszczaniu kopalin (68,5%). Z ogólnej ilości odpadów przemysłowych wytworzonych w regionie zaledwie 7,6% poddano odzyskowi, a 0,4% unieszkodliwiono. Szczególnym problemem są odpady wydobywcze. W sumie w Polsce funkcjonują 153 hałdy, zwałowiska lub tzw. stawy osadowe, na których składowane są odpady wydobywcze, czyli przede wszystkim skała wydobyta wraz z węglem. Najwięcej tego typu miejsc zlokalizowanych jest w województwie śląskim (aż 138). Odpady wydobywcze zarówno w fazie eksploatacji, jak i po upływie okresu ich użytkowania, powodują zagrożenia środowiskowe: zanieczyszczenia gleby, wód podziemnych i powierzchniowych w rejonie składowania oraz powietrza. Jednym ze skutków ubocznych eksploatacji węgla kamiennego jest także zanieczyszczenie wód powierzchniowych oddziałujące negatywnie na środowisko naturalne i zaburzenia gospodarki wodnej, wpływające na zmiany w funkcjonowaniu systemu ekologicznego, a jednocześnie negatywnie oddziałując na zdrowie ludzi. Wyzwaniem dla regionu będzie więc ograniczanie poziomu zanieczyszczeń wód oraz podniesienie poziomu retencji.

Województwo śląskie charakteryzuje się największym w kraju odsetkiem terenów zdegradowanych i zdewastowanych wymagających rekultywacji i rewitalizacji. Szczególnie dużym wyzwaniem są tzw. tereny górnicze i pogórnice. W ramach realizacji projektu *Rozbudowa systemu zarządzania terenami pogórnictwami na terenie województwa śląskiego w latach 2020 – 2022* prowadzona jest inwentaryzacja terenów pogórnictw. Wstępne wyniki wykazały, że na obszarze transformacji tereny poprzemysłowe obejmują 9 517,1 ha powierzchni, w tym pogórnice 5 913,6 ha.

Tereny górnicze wyznaczają zasięg i skalę możliwych negatywnych oddziaływań działalności górniczej na infrastrukturę techniczną i środowisko poprzez występowanie rozległych szkód górniczych, na terenach, gdzie funkcjonowały lub wciąż działają kopalnie. Zlikwidowane przedsiębiorstwa negatywnie oddziałują na atrakcyjność gospodarczą i życiową wielu obszarów pogórnictw – podnoszą koszty utrzymania infrastruktury, obniżają jakość życia mieszkańców. Skutki zaniechanej działalności przemysłowej (brownfield) szczególnie negatywnie oddziałują, jeśli zlokalizowane są w centrach miast – obniżają ich atrakcyjność zarówno w sensie gospodarczym jak i mieszkaniowym. W przypadku obszaru tak gęsto

zaludnionego jak obszar transformacji szczególnym wyzwaniem jest niewystarczająca jakość istniejącej zabudowy mieszkaniowej, wynikająca w dużej mierze z zaawansowanego wieku budynków i braku dostępu do instalacji technicznych. Występowanie szkód górniczych oraz terenów zdegradowanych w wyniku działalności kopalń w strefie zamieszkaney wpływa na ograniczenie lokalnych możliwości rozwojowych.

Ponadto samorządy lokalne, na terenie których likwidowane będą kopalnie węgla kamiennego odnotują kilkunastoprocentowe spadki istotnych pozycji dochodowych swoich budżetów, jakimi są udział w PIT oraz podatek od nieruchomości i opłata eksploatacyjna. Szacuje się, że spadek dochodów gmin w transformacji górniczej z tytułu udziału w podatku dochodowym od osób fizycznych (PIT-37) może wynieść nawet 328 mln zł rocznie. Średnio będzie to oznaczało spadek tych dochodów o 10,2% a maksymalnie niektóre gminy mogą utracić nawet 1/3 dochodów uzyskiwanych z tytułu udziału w podatku dochodowym. Najwyższe spadki dochodów dotkną gminy z podregionów: rybnickiego, katowickiego oraz tyskiego. Ubytek dochodów gmin będzie związany także z ograniczeniem dopływu środków z tytułu opłaty eksploatacyjnej, którą są zobowiązani ponosić przedsiębiorcy, którzy uzyskali koncesje na wydobywanie kopalin ze złóż czy też kar administracyjnych naliczanych z uwagi na naruszenie warunków korzystania ze środowiska przez spółki węglowe. Szacunkowa kwota utraconych dochodów przez gminy w transformacji górniczej z powyższego tytułu może wynieść ok. 65,2 mln zł. Negatywny wpływ na budżety lokalne wynikać będzie także z problemów w firmach okołogórniczych. Z jednej strony bowiem będzie malała strona dochodowa budżetów (daniny w tym z tytułu PIT i CIT), natomiast z drugiej będą zwiększały się obciążenia wydatkami na likwidację negatywnych skutków społecznych zaniechania działalności górniczej (więcej w Załączniku: Potencjały i wyzwania rozwojowe województwa śląskiego w kontekście sprawiedliwej transformacji w punkcie dot. firm okołogórniczych).

Koncentracja obszarów silnie zurbanizowanych w centralnej części województwa oraz silne powiązania gospodarcze subregionalne w szczególności między metropolią a aglomeracjami powodują duże natężenie ruchu samochodowego. Średni dobowy ruch roczny (SDRR) pojazdów silnikowych na drogach krajowych w regionie był prawie dwukrotnie wyższy od średniej krajowej. Województwo śląskie charakteryzuje się niską intensywnością przewozów komunikacją miejską oraz spadającą wartością liczby przewożonych pasażerów na przestrzeni ostatnich lat. Poprawa jakości i dostępności transportu lokalnego i ponadlokalnego ma na celu wsparcie procesów transformacyjnych w kierunku wygenerowania lepszych połączeń komunikacyjnych z miejsc, gdzie będą likwidowane miejsca pracy (w tym np. gmin wiejskich, gdzie nie dociera transport miejski), do miejsc, gdzie tworzone będą nowe miejsca

pracy. Ma na celu także wzmocnienie połączeń w ramach obszarów funkcjonalnych w tym ośrodków metropolitalnego i aglomeracyjnych, tak aby zapewnić lepszą dostępność w zakresie transportu publicznego i infrastruktury zeroemisyjnej ośrodkom węzłowym - kluczowym z punktu widzenia niwelowania luki na rynku pracy powstałej w wyniku procesów transformacji.

Problemy społeczne, gospodarcze i przestrzenne związane z restrukturyzacją górnictwa węgla kamiennego od lat 90-tych są dużym obciążeniem dla samorządów na terenach, na których prowadzona jest działalność wydobywcza. Szkody górnicze, degradacja terenu i zabudowy związana z dawną lub obecną eksploatacją przekłada się również na postrzeganie regionu jako obszaru problemowego i nieatrakcyjnego do zamieszkania oraz prowadzenia biznesu/rozwijania koncepcji biznesowych.

Zmiana struktury gospodarczej województwa do tej pory opartej na sektorach tradycyjnych będzie wymagała tworzenia nowych miejsc pracy w branżach związanych z zieloną i innowacyjną gospodarką, co potwierdzają również wyniki opracowywanej corocznie prognozy zapotrzebowania na pracowników⁴. Wyzwaniem będzie więc stworzenie nowych łańcuchów wartości, które zastąpią dotychczasowe powiązania w branży górniczej i okołogórniczej i przyczynią się do rozwoju gospodarki w nowych obszarach niezwiązanych z przemysłami tradycyjnymi. Tworzenie nowych miejsc pracy będzie odbywać się w oparciu o endogenne potencjały gospodarczy i naukowo-badawczy w zidentyfikowanych w Programie Rozwoju Technologii Województwa Śląskiego na lata 2019-2030 obszarach technologicznych, w tym m.in. sektorach zielonej gospodarki. Zielona gospodarka w województwie śląskim to ponad 51 tys. podmiotów według danych REGON (stan na koniec czerwca 2020 r.) i ponad połowa powiązanych tematycznie akredytowanych i aktywnych laboratoriów badawczych. Branżami szybko rozwijającymi się w obszarze transformacji oraz o podobnych wymaganiach względem kwalifikacji zawodowych, które będą w stanie przyjąć pracowników odchodzących z branży górniczej będą przedsiębiorstwa z takich sektorów jak m.in. transport, logistyka i budownictwo. W 2020 roku w województwie śląskim widoczne było znaczne ożywienie w branży budowlanej. Notowano rekordowe wskaźniki związane z liczbą nowych mieszkań (przyrost o 30,7% w stosunku do roku wcześniejszego), czy też liczbą wydawanych zezwoleń na budowę,

⁴ "Barometr zawodów. Prognoza zapotrzebowania na pracowników", opracowanie przeprowadzane na zlecenie Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii.

która była o 17,9% wyższa niż rok wcześniej. Liczba osób pracujących w sektorze transport i gospodarka magazynowa znacząco wzrosła (43,3%) w okresie ostatnich 8 lat, w 2019 roku osiągając wartość blisko 77 tys. osób (3. pozycja w kraju; 6,6% ogółu zatrudnionych w regionie). Zgodnie z szacunkami IBS potencjał tworzenia nowych miejsc pracy w perspektywie 2030 r. w tych sektorach wyniesie od 21-37 tys. miejsc pracy. Szersza analiza dotycząca alternatywnych sektorów została wskazana w Załączniku pt. Potencjały i wyzwania rozwojowe województwa śląskiego w kontekście sprawiedliwej transformacji w rozdziałach poświęconych obszarowi gospodarczemu. Wsparcie rozwoju firm we wskazanych branżach zostało uwzględnione w Strategii Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2030” – Zielone Śląskie.

Sąsiadujący z województwem śląskim podregion oświęcimski (małopolska zachodnia), leżący na obszarze Górnośląskiego Zagłębia Węglowego, silnie powiązany funkcjonalnie i pozostający "w cieniu" transformacji podregionów województwa śląskiego ma analogiczne problemy społeczno-gospodarcze wynikające z procesu transformacji, przy czym znacznie słabszy potencjał naukowo-badawczy. W szczególności wyzwania dotyczą tworzenia nowych miejsc pracy, rekultywacji terenów poprzemysłowych oraz rozwoju systemu transportowego. Trwająca transformacja obszaru małopolski zachodniej przyczyni się do utraty miejsc pracy w upadających sektorach górnictwa i energetyki węglowej. Zagrożone będą także miejsca pracy w sektorach podlegających transformacji, które muszą dostosować się do nowych wymogów środowiskowych i/lub utracą ważne kontrakty z górnictwem i energetyką węglową. W sumie miejsca pracy związane z górnictwem wynoszą około 12% zatrudnienia w małopolsce zachodniej. Istnieje w związku z tym ryzyko pogłębienia kryzysu społeczno-gospodarczego regionu, także na skutek marginalizacji w stosunku do obszarów metropolitalnych województwa śląskiego i małopolskiego.

Proces transformacji do 2050 r. wymagał będzie utworzenia znacznej ilości nowych miejsc pracy w związku z likwidacją sektora górniczego, zmiany profilów kształcenia, konieczności przekwalifikowania tysięcy pracowników i wypełnienia luki kompetencyjnej, zatrzymania odpływu najbardziej wykształconych i kreatywnych mieszkańców. Wyzwania klimatyczne będą również generowały konieczność zmian w procesach technologicznych firm wysokoemisyjnych i energochłonnych (sektory podlegające transformacji), w których zatrudnionych jest obecnie ok. 79,3 tys. osób⁵, jak również zmiany w sektorze energetycznym

⁵ Za: Krajowy Plan Sprawiedliwej Transformacji.

opartym głównie na węglu kamiennym. Zmiana struktury bilansu energetycznego regionu prowadząca do obniżenia udziału węgla kamiennego to konieczność poniesienia ogromnych nakładów na rozwój OZE, mając na uwadze równocześnie konieczność zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego dla najbardziej uprzemysłowionego województwa w kraju. Odchodzenie od górnictwa to także konieczność rozwiązania problemu terenów poprzemysłowych zarówno tych już istniejących, powstałych w pierwszej fazie transformacji, jak i tych które pojawią się w wyniku likwidacji kolejnych zakładów górniczych. Wyzwaniem będzie zapewnienie wysokiej jakości życia w regionie pogórnym, co będzie wymagało przeciwdziałania zapaści gospodarczej, zapewnienia atrakcyjnych miejsc pracy, radykalnej poprawy jakości środowiska i wyznaczenia nowych kierunków rozwoju, przy jednoczesnym zachowaniu dziedzictwa i tożsamości kulturowej, które pozwolą z nadzieją patrzeć w przyszłość obecnym i przyszłym mieszkańcom, którzy nie będą musieli realizować swoich marzeń poza województwem.

2.2. Potrzeby i cele w zakresie rozwoju do 2030 r. służące osiągnięciu neutralnej dla klimatu gospodarki Unii do 2050 r.

Sformułowane poniżej wyzwania i odpowiadające im cele sprawiedliwej transformacji wynikają ze zidentyfikowanych problemów przedstawionych we wcześniejszej części Planu. Założono, iż celem głównym TPST jest:

Sprawiedliwa i efektywna transformacja podregionów górniczych w kierunku zielonej, cyfrowej gospodarki, zapewniająca wysoką jakość życia mieszkańców w czystym środowisku.

Cel ten zostanie osiągnięty poprzez realizację wskazanych poniżej szczegółowych celów operacyjnych. Ustalenia strategiczne przedstawiono w następującej sekwencji: wyzwanie - cel operacyjny – rezultaty:

WYZWANIE: Budowa pozycji wiodącego ośrodka w obszarze innowacyjnego i wysokotechnologicznego przemysłu.

Cel operacyjny: Innowacyjna gospodarka podregionów górniczych.

REZULTAT: Zwiększenie potencjału badawczo-rozwojowego i wdrożeniowego sektora B+R.

WYZWANIE: Przekierowanie gospodarki podregionów górniczych na ścieżkę zielonego, inteligentnego i cyfrowego wzrostu.

Cel operacyjny: Zdywersyfikowana oraz zasobo- i energooszczędna gospodarka podregionów górniczych.

REZULTATY:

- Dywersyfikacja gospodarcza podregionów górniczych.
- Ograniczenie zużycia energii, surowców pierwotnych oraz zwiększenie udziału czystych technologii w procesach produkcyjnych w celu znaczącej redukcji masy odpadów lub zapobiegania ich powstawaniu.

WYZWANIE: Wzmocnienie potencjału lokalnej przedsiębiorczości na rzecz tworzenia alternatywnych miejsc pracy w podregionach górniczych.

Cel operacyjny: Silna przedsiębiorczość podregionów górniczych.

REZULTATY:

- Zwiększenie zatrudnienia poprzez tworzenie nowych miejsc pracy w sektorach alternatywnych dla górnictwa i energetyki konwencjonalnej.
- Podniesienie konkurencyjności MŚP w sektorach alternatywnych dla górnictwa i energetyki konwencjonalnej.
- Wzrost liczby nowych firm w sektorach alternatywnych dla górnictwa i energetyki konwencjonalnej.
- Większy dostęp do wsparcia doradczego i finansowego na podejmowanie działalności gospodarczej.
- Wzrost umiędzynarodowienia działalności firm.

WYZWANIE: Zdynamizowanie energetyki prosumenckiej w oparciu o potencjały i zasoby podregionów górniczych.

Cel operacyjny: Zbilansowana energetyka rozproszona podregionów górniczych.

REZULTAT: Zwiększenie produkcji i magazynowania energii ze źródeł odnawialnych rozproszonych.

WYZWANIE: Przywrócenie terenów przemysłowych (w szczególności pogórnich) do obiegu gospodarczego, społecznego i środowiskowego w podregionach górniczych.

Cel operacyjny: Efektywne wykorzystanie terenów przemysłowych podregionów górniczych na cele gospodarcze, środowiskowe i społeczne.

REZULTATY:

- Wykorzystanie terenów przemysłowych na cele rozwojowe regionu.
- Zniwelowanie skutków działalności przemysłowej, w tym górniczej na środowisko, poprawa wskaźników różnorodności biologicznej na terenach wykorzystanych w celach środowiskowych.
- Poprawa stosunków wodnych na obszarze oddziaływania kopalń.
- Systemowe zarządzanie terenami przemysłowymi.

WYZWANIE: Poprawa mobilności mieszkańców i spójności transportowej podregionów górniczych.

Cel operacyjny: Efektywny system wzmacniający mobilność w podregionach górniczych.

REZULTATY:

- Zmniejszenie emisyjności transportu w wyniku budowy infrastruktury na rzecz transportu zeroemisyjnego i niezmotoryzowanego oraz zakupu zeroemisyjnych środków transportu.
- Poprawa komunikacji podregionów górniczych poprzez rozbudowę infrastruktury transportu zbiorowego oraz działania na rzecz integracji taryfowej oraz wprowadzania ITS.

WYZWANIE: Rozwój i dostosowanie kształcenia w celu budowania przyszłości podregionów górniczych w odpowiedzi na wyzwania gospodarki.

Cel operacyjny: Atrakcyjne i efektywne kształcenie oraz podnoszenie kwalifikacji w podregionach górniczych.

REZULTATY:

- Rozwój kształcenia zawodowego we współpracy z przedsiębiorcami, uczelniami w szczególności zgodnie z regionalnymi inteligentnymi oraz technologicznymi specjalizacjami.

- Celowany rozwój kształcenia wyższego zorientowanego na potrzeby zielonej gospodarki.
- Stworzenie warunków do rozwoju zawodowego.

WYZWANIE: Utrzymanie aktywności zawodowej osób zatrudnionych w górnictwie i przedsiębiorstwach powiązanych z górnictwem w podregionach górniczych.

Cel operacyjny: Atrakcyjny i efektywny system wsparcia rynku pracy podregionów górniczych.

REZULTATY:

- Rozwój kompetencji zapewniających odpowiednie możliwości zawodowe pracownikom dotkniętym skutkami transformacji (w odpowiedzi na lokalne podejście do rozwoju gospodarczego), w szczególności do potrzeb zielonej i cyfrowej gospodarki.
- Wzrost aktywności zawodowej mieszkańców podregionów.

WYZWANIE: Poprawa jakości życia mieszkańców podregionów górniczych.

Cel operacyjny: Kompleksowy system wsparcia społecznego aktywizujący mieszkańców podregionów górniczych.

REZULTAT: Zwiększenie poziomu aktywności społeczności uczestniczących w procesie sprawiedliwej transformacji.

WYZWANIE: Wzmocnienie potencjału społecznego i zarządczego dla przeprowadzenia sprawiedliwej transformacji w podregionach górniczych.

Cel operacyjny: Efektywny społecznie odpowiedzialny system zarządzania transformacją w podregionach górniczych.

REZULTATY:

- Wzmocnienie potencjału instytucjonalnego, w tym kadr realizujących proces transformacji.
- Zbudowanie kompleksowego systemu monitoringu procesów transformacyjnych.
- Współpraca jst oraz partnerów społecznych i gospodarczych uczestniczących w procesie transformacji w oparciu o dialog i otwartą komunikację.

Zakłada się, iż przyjęta powyżej strategia interwencji TPST wpłynie horyzontalnie na rynek pracy w trzech aspektach:

- Tworzenie nowych miejsc pracy - podstawowym założeniem TPST powinno być przeciwdziałanie wzrostowi bezrobocia w podregionach górniczych dzięki stworzeniu z wyprzedzeniem kompleksowej oferty dla pracowników, których dotknie proces transformacji. Będzie to możliwe poprzez wsparcie tworzenia i rozwoju przedsiębiorstw (w tym przedsiębiorstw wpisujących się w specjalizacje regionalne), które utworzą nowe miejsca pracy i zaoferują je górnikom oraz pracownikom zakładów górniczych i branż powiązanych. Działania te realizowane będą w szczególności w ramach celu *Silna przedsiębiorczość podregionów górniczych* oraz w ramach interwencji na rynku pracy. Na podstawie danych historycznych dotyczących zakontraktowanych środków oraz wskaźników zatrudnienia w wybranych działaniach dotacyjnych skierowanych do przedsiębiorstw (RPO WSL 2007-2013 i RPO WSL 2014-2020) oraz przy uwzględnieniu czynnika inflacji i planowanej alokacji na wybranych celach, oszacowano, że liczba miejsc pracy, które zostaną utworzone w ramach TPST wyniesie 27,3 tys. (w tym 2,1 tys. w dużych firmach).
- Utrzymanie dotychczasowych miejsc pracy - działania ujęte w TPST skierowane będą głównie do firm okołogórniczych, które w wyniku utraty istotnego kontrahenta gospodarczego (czasem głównego i jedyne) zmuszone są do redukcji zatrudnienia lub wręcz zlikwidowania działalności. W tym zakresie przygotowano szereg działań skierowanych głównie do firm okołogórniczych bazujących na wsparciu szerokorozumianej dywersyfikacji. W ramach Celu *Zdywersyfikowana oraz zasobo- i energooszczędna gospodarka podregionów górniczych* założono realizację działań związanych ze wspieraniem dywersyfikacji działalności firm z branży górniczej i okołogórniczej, w tym cyfryzacją i automatyzacją gospodarki oraz wsparciem działań na rzecz wdrażania zasobo-, energo- i materiałooszczędnych procesów produkcyjnych i logistycznych oraz zmniejszeniem powstawania odpadów i modyfikacją sposobu ich zagospodarowania.
- Tworzenie nowych miejsc pracy jako efekt pośredni inwestycji – działania ujęte w TPST przyczynią się do tworzenia warunków na potrzeby rozwoju innowacyjnej oraz zielonej gospodarki na obszarze podregionów górniczych. W tym obszarze planowane są inwestycjami związane z działaniami badawczymi, innowacyjnymi, w szczególności wspierające transfer zaawansowanych technologii, tak aby stworzyć warunki do rozwoju technologicznego, innowacyjnego i zielonego sektora przedsiębiorstw oraz

przyczynić się tym samym do zwiększenia liczby wysokopłatnych i wymagających wysokich kwalifikacji miejsc pracy. Ponadto nowe miejsca pracy będą tworzone jako efekt pośredni działań związanych z wdrażaniem alternatywnych źródeł energii, efektywnym wykorzystaniem terenów poprzemysłowych na cele gospodarcze, środowiskowe i społeczne.

2.3. Spójność z innymi odpowiednimi krajowymi, regionalnymi lub terytorialnymi strategiami i planami

Założenia strategiczne niniejszego dokumentu są spójne z ustaleniami najważniejszych dokumentów krajowych, określających całościową politykę rozwoju w horyzoncie średniookresowym oraz założeniami polityki klimatycznej, takich jak: Strategia na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030), Polityka energetyczna Polski do 2040 oraz Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Dokument wpisuje się również w ustalenia strategiczne dokumentów regionalnych, określających ramy polityki rozwoju w horyzoncie średniookresowym, politykę niskoemisyjną, w obszarze innowacji, politykę społeczną i rewitalizacji, takich jak: Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2030” – Zielone Śląskie, Regionalna Strategia Innowacji Województwa Śląskiego 2030, Strategia Polityki Społecznej Województwa Śląskiego na lata 2020-2030, Polityka Gospodarki Niskoemisyjnej dla Województwa Śląskiego. Regionalna Polityka Energetyczna do roku 2030, projekt Regionalnej Polityki Rewitalizacji Województwa Śląskiego.

Opis spójności z krajowymi i regionalnymi dokumentami strategicznymi:

1. STRATEGIA NA RZECZ ODPOWIEDZIALNEGO ROZWOJU do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)

- CEL SZCZEGÓŁOWY I – Trwały wzrost gospodarczy oparty coraz silniej o wiedzę, dane i doskonałość organizacyjną w zakresie reindustrializacji, transformacji do gospodarki niskoemisyjnej, rozwoju „Przemysłu 4.0”, zwiększenia innowacyjności przedsiębiorstw, wsparcia przedsiębiorczości, internacjonalizacji przedsiębiorstw.
- CEL SZCZEGÓŁOWY II – Rozwój społecznie wrażliwy i terytorialnie zrównoważony w zakresie poprawy dostępności do usług publicznych, działań podejmowanych na rynku pracy w zakresie podwyższania atrakcyjności

inwestycyjnej Śląska oraz promocji zmian strukturalnych, realizacji celów Programu dla Śląska.

- CEL SZCZEGÓŁOWY III – Skuteczne państwo i instytucje służące wzrostowi oraz włączeniu społecznemu i gospodarczemu w zakresie poprawy kompetencji pracowników jednostek samorządów terytorialnych.

2. POLITYKA ENERGETYCZNA POLSKI DO 2040

- CEL SZCZEGÓŁOWY 1. Optymalne wykorzystanie własnych surowców energetycznych - szczególnie w zakresie sprawiedliwej transformacji energetycznej.
- CEL SZCZEGÓŁOWY 2. Rozbudowa infrastruktury wytwórczej i sieciowej energii elektrycznej - szczególnie w zakresie produkcji, dystrybucji i magazynowania energii z OZE.
- CEL SZCZEGÓŁOWY 6. Rozwój odnawialnych źródeł energii – szczególnie poprzez wsparcie prosumentów, klastrów energii i spółdzielni energetycznych.

3. KRAJOWY PLAN NA RZECZ ENERGII I KLIMATU NA LATA 2021-2030

- WYMIAR "OBNIŻENIE EMISYJNOŚCI" - w zakresie emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych, energii ze źródeł odnawialnych.

4. STRATEGIA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO „ŚLĄSKIE 2030” – Zielone Śląskie

- CEL STRATEGICZNY A Województwo śląskie regionem odpowiedzialnej transformacji gospodarczej w zakresie m. in. budowania konkurencyjnej, zdywersyfikowanej gospodarki i zapewnienia nowych miejsc pracy, wdrażania gospodarki obiegu zamkniętego.
- CEL STRATEGICZNY B Województwo śląskie regionem przyjaznym dla mieszkańca w zakresie m.in. rozwoju sektora srebrnej gospodarki, wsparcia przekwalifikowania zawodowego osób objętych procesem transformacji, poprawy dostępu do nowoczesnej oferty edukacyjnej.
- CEL STRATEGICZNY C Województwo śląskie regionem wysokiej jakości środowiska i przestrzeni w zakresie m.in. poprawy jakości powietrza i zagospodarowania terenów poprzemysłowych, poprawy jakości wód, proekologicznej energetyki, w tym OZE, wsparcia rozwoju zintegrowanego, zrównoważonego i niskoemisyjnego transportu.

- CEL STRATEGICZNY D Województwo śląskie regionem sprawnie zarządzanym w zakresie m. in. zapewnienia wysokiej jakości usług publicznych, rozwoju partycypacji społecznej, kreowania silnej marki regionu, promocji śląskiego rynku pracy i rozwoju e-usług publicznych.

5. REGIONALNA STRATEGIA INNOWACJI WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO 2030

- CEL SZCZEGÓŁOWY C1. Zwiększenie zdolności podmiotów regionalnego ekosystemu innowacji do generowania i wdrażania innowacji oraz nowoczesnych rozwiązań technologicznych w zakresie m. in. wzmocnienia potencjału innowacyjnego podmiotów w inteligentnych specjalizacjach, wdrażanie innowacyjnych rozwiązań w tym dostarczanych przez MŚP i wzmocniania infrastruktury badawczej.
- CEL SZCZEGÓŁOWY C2. Zapewnienie inkluzywnej transformacji cyfrowej w gospodarce i społeczeństwie regionu w zakresie transformacji cyfrowej MŚP i wsparcia usług sektora publicznego.

6. STRATEGIA POLITYKI SPOŁECZNEJ WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO NA LATA 2020-2030

- CEL STRATEGICZNY 4. Wzmocnienie instytucji, organizacji i innych podmiotów realizujących zadania na rzecz włączenia społecznego mieszkańców regionu oraz skuteczności działań w tym obszarze. Organizowanie społeczności lokalnej w zakresie następujących obszarów: wspieranie aktywności zawodowej i przeciwdziałanie bezrobociu, diagnozowanie warunków oraz jakości życia osób zagrożonych wykluczeniem społecznym i społecznie wykluczonych i tworzenie programów wsparcia.

7. POLITYKA GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ DLA WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO. REGIONALNA POLITYKA ENERGETYCZNA DO ROKU 2030

- CEL OPERACYJNY 2. Bezpieczeństwo energetyczne województwa śląskiego i rozwój sektora czystej energii w zakresie: zmiany profilu energetycznego, modernizacji infrastruktury wytwórczej i sieciowej, kogeneracji, OZE, magazynowania energii, ograniczenia energochłonności przemysłu, rozwoju gospodarki o obiegu zamkniętym.
- CEL OPERACYJNY 3. Ekologiczny system transportu zbiorowego i indywidualnego w zakresie: rozwoju elektromobilności, podniesienia atrakcyjności

transportu publicznego, inteligentnych systemów transportowych, wsparcia polityki rowerowej.

- CEL OPERACYJNY 4. Proaktywne zarządzanie w obszarze jakości powietrza w zakresie: zrównoważonego rozwoju i ładu przestrzennego, idei zielonej gospodarki, zielonych centrów miast i strefy czystego transportu.

8. PROJEKT REGIONALNEJ POLITYKI REWITALIZACJI WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

- CEL OPERACYJNY C2: Wzrost kompetencji społecznych i aktywności mieszkańców oraz ich udziału w życiu społeczności lokalnych, miast i regionu w zakresie m.in. budowania tożsamości lokalnej i wzmacniania oddolnych inicjatyw podnoszących aktywność społeczności lokalnych.
- CEL OPERACYJNY C3: Poprawa konkurencyjności gospodarki regionalnej i lokalnej na obszarach oraz terenach zdegradowanych w zakresie m.in. przygotowania terenów inwestycyjnych, wspierania rozwoju współpracy sektora biznesu i edukacji czy wdrażania instrumentów wspierających rozwój przedsiębiorczości.
- CEL OPERACYJNY C4: Zagospodarowanie obiektów i terenów zdegradowanych w zakresie m.in. rozwoju obszarów aktywności gospodarczej, rozwoju funkcji rekreacyjnych i usług czasu wolnego, współpracy na rzecz zarządzania zrewitalizowanymi obiektami.
- CEL OPERACYJNY C5: Poprawa jakości środowiska na terenach zdegradowanych w zakresie m.in. rekultywacji i renaturalizacji terenów zdegradowanych i przemysłowych, poprawy warunków środowiskowych.

9. STRATEGIE TERYTORIALNE W RAMACH INSTRUMENTÓW TERYTORIALNYCH

- W ramach programu FE SL 2021-2027 planowane jest wdrażanie instrumentów terytorialnych ZIT oraz IIT finansowanych z EFRR na terytoriach objętych wsparciem FST. Instrument ZIT będzie wdrażany w oparciu o Strategie ponadlokalne/Plany działań ZIT spełniające wymogi strategii terytorialnych, uwzględniające zintegrowane podejście do rozwoju społeczno-gospodarczego z uwzględnieniem wyzwań sprawiedliwej transformacji. Dokumenty te będą opracowane na późniejszym etapie. Instrument IIT będzie wdrażany w oparciu o Gminne Programy Rewitalizacji, spełniające wymogi strategii terytorialnych, uwzględniające kompleksowe podejście do rewitalizacji społecznej, gospodarczej,

środowiskowej, technicznej i przestrzennej obszarów zdegradowanych, w tym pogórnich i poprzemysłowych. Dokumenty te będą opracowane w większości na późniejszym etapie.

Interwencja będzie komplementarna także z programem Horyzont Europa oraz FENG w zakresie wsparcia prac B+R, Funduszem Innowacji w ramach EU ETS, programem FEnIKS oraz LIFE w zakresie niwelowania negatywnych skutków działalności przemysłowej na środowisko i powietrza oraz mobilności o charakterze lokalnym. W ramach programu FERS, finansowanego z EFS+, wspierane będą komplementarne z działaniami w zakresie edukacji, w tym podnoszenia kompetencji i kwalifikacji, aktywizacji zawodowej, usług społecznych oraz działań na rzecz poprawy jakości życia w regionie.

Wykorzystując wyniki wskazanych powyżej programów, proces przejścia z modelu gospodarki wysokoemisyjnej w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu, zgodnie z założeniami europejskiego Zielonego Ładu, dążyć będzie do synergii z dorobkiem europejskich i krajowych inicjatyw podejmowanych na rzecz zielonej, cyfrowej i sprawiedliwej transformacji podregionów górniczych.

2.4. Rodzaje przewidywanych operacji

Innowacyjna gospodarka podregionów górniczych

W celu wzmocnienia poziomu innowacyjności oraz generowania nowych motorów wzrostu podregionów górniczych zastępujących branże tradycyjne planowany jest rozwój ośrodków wspierających tworzenie oraz transfer wiedzy i technologii do przedsiębiorstw, jak również prowadzenie badań, poprzez celowane projekty (m.in. centrów badawczo-wdrożeniowych, demonstratorów nowych technologii, hubów technologicznych) dla zielonej, inteligentnej, cyfrowej gospodarki. Wsparciem objęte zostanie również tworzenie i realizacja programów rozwojowych oferowanych przez te podmioty.

W ramach każdego projektu dopuszcza się wspieranie rozwoju kompetencji osób zatrudnionych w sektorze B+R oraz przedsiębiorstwach.

ODDZIAŁYWANIE INTERWENCJI: Inwestycje w rozwój i wdrożenie potencjału innowacyjnego przyczynią się do zmiany profilu gospodarki podregionów górniczych oraz rozwoju nowych innowacyjnych branż w szczególności na obszarach podregionów, gdzie zlokalizowane są gminy w transformacji górniczej, będące jednocześnie ośrodkami wzrostu. Inwestycje te przyczynią się również do dalszego rozwoju podregionów i zapobiegą migracji

mieszkańców, zwłaszcza o wysokich kwalifikacjach, poszukujących zatrudnienia w innych regionach, dzięki utworzeniu nowych, przyszłościowo zorientowanych, stabilnych miejsc pracy.

Zdywersyfikowana oraz zasobo- i energooszczędna gospodarka podregionów górniczych

Wspierane będą inwestycje niezbędne do zmiany profilu działalności, w tym wprowadzenia nowych/ulepszonych, neutralnych dla klimatu produktów, usług, procesów lub zdobycia nowych rynków w firmach z podregionów górniczych. Ze środków FST nie będzie udzielane wsparcie na działalność związaną z górnictwem konwencjonalnym.

Konieczne jest również podjęcie działań wspierających przedsiębiorstwa zlokalizowane w podregionach górniczych w kształtowaniu przewagi konkurencyjnej, opartej na oferowaniu produktów wytwarzanych przy zastosowaniu ekologicznie zaprojektowanych procesów i technologii, przy jednoczesnym ograniczaniu negatywnego oddziaływania na środowisko i optymalizacji wykorzystania zasobów, dlatego podejmowane będą działania na rzecz wdrażania zasobo-, energo- i materiałoozczędnych procesów produkcyjnych i logistycznych, mających na celu zmniejszenie zużycia surowców pierwotnych (w tym wody) oraz ograniczeniu zużycia energii w procesach produkcyjnych.

W ramach każdego projektu dopuszcza się wspieranie rozwoju kompetencji osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach.

ODDZIAŁYWANIE INTERWENCJI: Inwestycje wspierające zmianę profilu działalności firm z uwzględnieniem oszczędności zasobów pozwolą na utrzymanie dotychczasowych miejsc pracy oraz będą miały wpływ na generowanie nowych stabilnych miejsc pracy, w szczególności dla osób odchodzących z górnictwa i branż powiązanych, jak również przyczynią się do ograniczenia emisyjności i materiałochłonności gospodarki.

Silna przedsiębiorczość podregionów górniczych

W celu wzmocnienia lokalnej gospodarki podregionów górniczych oraz utrzymania istniejących i tworzenia nowych miejsc pracy, priorytetowo wspierany będzie potencjał rozwojowy i konkurencyjność mikro, małych i średnich przedsiębiorstw funkcjonujących dzięki dostarczaniu produktów oraz świadczeniu usług górnikom, ich rodzinom oraz współpracującym z kopalniami lub zakładami górniczymi. Istotne jest również wsparcie rozwoju przedsiębiorstw zaliczanych do regionalnych specjalizacji technologicznych. Wsparcie

obejmować będzie zarówno komponent infrastrukturalny, jak i uzupełniająco szkoleniowy. Wspierane będą również inwestycje przyczyniające się do zmiany wizerunku podregionów z przemysłowego na atrakcyjny turystycznie, w szczególności z wykorzystaniem dziedzictwa industrialnego. W ramach każdego projektu dopuszcza się wspieranie rozwoju kompetencji osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach.

W celu rozwoju oraz dywersyfikacji ekosystemów gospodarczych podregionów górniczych planowana jest również realizacja projektów strategicznych wspierających tworzenie nowych przedsiębiorstw, i nowych inwestycji, jak również samozatrudnienie i tworzenie nowych, stabilnych miejsc pracy, w oparciu o rozwiązanie przyjazne dla klimatu z wykorzystaniem hubów i innych instrumentów jako centrów katalizujących opisane aktywności. Działania skierowane będą na realizację projektów oferujących kompleksowe wsparcie dla przedsiębiorstw i obejmujących pomoc na każdym etapie prowadzenia działalności gospodarczej od przygotowania biznesplanu aż do pomocy w wyszukiwaniu i pozyskaniu zewnętrznych źródeł finansowania rozwoju firm, w tym wsparcie na etapie start-up, opartych na endogennych potencjałach podregionów górniczych.

ODDZIAŁYWANIE INTERWENCJI: Inwestycje wspierające przedsiębiorczość mają przede wszystkim wygenerować nowe, trwałe miejsca pracy w sektorach alternatywnych dla branż podlegających transformacji, w tym na obszarach pogórnich poza głównymi ośrodkami wzrostu. Rezultatem inwestycji będzie wzrost przedsiębiorczości oraz poprawa dostępności usług niezbędnych na każdym etapie prowadzenia działalności. Realizowane projekty przyczynią się również do utrzymania konkurencyjności oraz rozszerzenia rynków zbytu, w tym o skali międzynarodowej dla przedsiębiorstw działających na obszarach objętych transformacją.

Zbilansowana energetyka rozproszona podregionów górniczych

W celu zapewnienia mieszkańcom podregionów górniczych dostępu do stabilnych, ekologicznych i przystępnych cenowo źródeł energii, wspierane będą inwestycje w zakresie odnawialnych źródeł energii, w tym w oparciu o lokalne potencjały, na rzecz energetyki prosumenckiej (w tym dla wirtualnych prosumentów) oraz lokalnego ciepłownictwa.

Oparcie energetyki o rozproszone źródła energii, klastry energii oraz rozwiązania prosumenckie i włączenie ich do systemu energetycznego podregionów górniczych podniesie poziom bezpieczeństwa energetycznego i zaangażuje lokalną społeczność w działania na rzecz promowania czystych źródeł energii i dążenia do neutralności klimatycznej. Zmniejszy

również dotkliwość wzrostu kosztów energii i ogrzewania dla gospodarstw domowych i gmin górniczych, które opierają się w dużej mierze na paliwach kopalnych lub na działalności przemysłowej charakteryzującej się wysoką intensywnością emisji gazów cieplarnianych.

Nie wyklucza się wsparcia poprawy efektywności energetycznej.

ODDZIAŁYWANIE INTERWENCJI: Powyższe działania zapewnią złagodzenie kosztów przejścia przez proces dekarbonizacji sektora energetycznego podregionów górniczych, a dodatkowo zmniejszą negatywne oddziaływanie tego sektora na środowisko. Przyczynią się także do optymalnego wykorzystania lokalnych zasobów energetycznych. Wsparcie przyczyni się do dywersyfikacji i modernizacji lokalnej gospodarki.

Efektywne wykorzystanie terenów poprzemysłowych podregionów górniczych na cele gospodarcze, środowiskowe i społeczne

W celu przywrócenia potencjału gospodarczego, społecznego i środowiskowego zdegradowanych terenów oraz zwiększenia spójności terytorialnej, wsparcie skierowane będzie na działania związane z rekultywacją, remediacją, regeneracją, renaturyzacją, dekontaminacją oraz zagospodarowaniem terenów poprzemysłowych, w tym w szczególności pogórnich, obiektów poprzemysłowych, zdewastowanych, zdegradowanych jak również ich adaptację m.in. na cele gospodarcze i środowiskowe oraz uzupełniającą kulturalną, turystyczną, społeczną, edukacyjną i mieszkaniową.

Współfinansowane będą kompleksowe działania zarówno związane z rekultywacją terenu jak i docelowym zagospodarowaniem terenu na ww. cele, w tym kompleksowe przygotowanie terenów poprzemysłowych przeznaczonych pod działalność gospodarczą wraz z niezbędną infrastrukturą.

W przypadku kompleksowego projektu rekultywacji lub remediacji dopuszcza się sfinansowanie działań wynikających z mocy prawa dla usunięcia lub naprawy innych cech lub elementów szkodliwych dla ludzi i środowiska (np. odpadów, niewypałów, substancji promieniotwórczych, jakie nie mieszczą się w prawnym pojęciu remediacji).

Realizowane będą również zadania związane z systemowym zarządzaniem terenami poprzemysłowymi poprzez m.in. dofinansowanie działań z zakresu inwentaryzacji, gromadzenia danych o terenach i obiektach poprzemysłowych czy działań planistycznych w zakresie kompleksowych projektów związanych z ponownym wykorzystaniem tych terenów.

Występowanie terenów poprzemysłowych, w tym powydobywczych, w centrach miast lub blisko osiedli stanowi szczególne wyzwanie przestrzenno – infrastrukturalne dla samorządu. Ogromne zakłady pracy, takie jak huty czy kopalnie, oprócz zapewnienia pracy i zarobku często były także organizatorami życia społeczności lokalnej i decydowały o lokalizacji całych osiedli mieszkalnych. Tym samym proces readaptacji tych terenów powinien być postrzegany w sposób całościowy, aby rekultywacji i readaptacji przestrzeni towarzyszyła kompleksowa rewitalizacja m.in. osiedli górniczych i przyzakładowych, jako element uzupełniający całościowy proces sprawiedliwej transformacji. Dopuszcza się zatem przedsięwzięcia dotyczące wszystkich aspektów rewitalizacji, realizowane na terenie osiedli górniczych i przyzakładowych, na terenach poprzemysłowych, w ich bezpośrednim otoczeniu, lub takie inwestycje, które mają bezpośredni wpływ na wskazany teren poprzemysłowy, który został uwzględniony w gminnym programie rewitalizacji.

W celu eliminacji negatywnych skutków długotrwałej działalności wydobywczej kopalń, polegających na zanieczyszczeniu wód gruntowych, ingerencji w krajobraz w postaci stawów osadowych, a także obniżeniu powierzchni terenu (szczeliny i osiadanie gruntów) powodującego zalewanie obniżonych terenów, działania koncentrować się będą także na wspieraniu poprawy stosunków wodnych na obszarze oddziaływania kopalń, których celem jest m.in. oczyszczenie zanieczyszczonych w wyniku eksploatacji górniczej wód podziemnych i powierzchniowych, uzdatnianie i zagospodarowanie wód pokopalnianych, zapewnienie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego mieszkańcom terenów dotkniętych działalnością górniczą, a także zabezpieczenie im wysokiej jakości wody pitnej. Interwencja ta możliwa będzie wyłącznie w powiązaniu z rekultywacją, dekontaminacją zanieczyszczonych gruntów.

Inwestycje związane z niwelowaniem skutków działalności górniczej na środowisko (m.in. remediacja, rekultywacja, regeneracja, renaturyzacja, dekontaminacja terenów poprzemysłowych oraz oczyszczenie zanieczyszczonych wód podziemnych i powierzchniowych) muszą uwzględniać zasadę "zanieczyszczający płaci" oraz regulacje dotyczące odpowiedzialności za szkody spowodowane ruchem zakładu górniczego.

ODDZIAŁYWANIE INTERWENCJI: Inwestycje przyczynią się do przywrócenia do obiegu społeczno–gospodarczego terenów i obiektów poprzemysłowych, dywersyfikacji gospodarczej gmin górniczych, poprawę środowiska fizycznego np. poprzez usuwanie zniszczeń przemysłowych, poprawę stosunków wodnych, rekultywację i odtwarzanie krajobrazów pogórniczych; tworzenie nowych miejsc pracy w podregionach górniczych czy tworzenia na nich warunków do rozwoju zrównoważonych, wysokiej jakości usług publicznych.

Efektywny system wzmacniający mobilność w podregionach górniczych

W celu zwiększenia dostępności do lokalnych rynków pracy poprzez zapewnienie bardziej zintegrowanego i wysokiej jakości transportu publicznego, lepsze powiązanie transportowe z centrami rozwoju podregionów górniczych oraz promocję ekologicznego i zeroemisyjnego transportu niezbędne są inwestycje w infrastrukturę transportową oraz zrównoważony transport publiczny, w tym rozwój technologii wodorowych. Projekty powinny uzupełniać działania, które systemowo rozwiązują problemy wynikające z transformacji gospodarczej związanej z likwidacją miejsc pracy w przemyśle ciężkim (przeciwdziałanie powstawaniu dzielnic bezrobocia strukturalnego).

Wsparciem zostanie objęty zakup taboru zeroemisyjnego wraz z niezbędną infrastrukturą służącą do jego zasilania. Uzupełniająco wsparciem objęta zostanie infrastruktura liniowa i punktowa transportu publicznego (przystanki, wiaty, zatoki autobusowe, wyznaczanie bus pasów, miejsca przesiadkowe itp.). Preferowane będą inwestycje wykorzystujące w jak największym stopniu energię z OZE.

Dodatkowo wsparciem zostaną objęte działania mające na celu rozwój infrastruktury dla ruchu niezmotoryzowanego, w tym rozwój infrastruktury rowerowej. Preferowane będą inwestycje umożliwiające korzystanie z roweru podczas codziennych podróży (dom-praca, dom-usługi publiczne) dostosowane do zmian przestrzennych i związanych z rynkiem pracy, wynikających z transformacji gospodarczej (np. zamykanie zakładów przemysłowych, lokowanie się nowych firm, dywersyfikacja działalności i zapotrzebowanie na nowych pracowników).

Wsparcie będzie kierowane również na rozwiązania na rzecz integracji i cyfryzacji transportu zbiorowego, w tym Inteligentne Systemy Transportu.

Ze środków FST nie będzie wspierany transport kolejowy.

Wspierane projekty powinny wynikać z planów zrównoważonej mobilności obejmujących gminy górnicze. W dokumencie powinien być opisany wpływ danej inwestycji na niwelowanie negatywnych skutków transformacji gospodarczej.

ODDZIAŁYWANIE INTERWENCJI: Zastępowanie tradycyjnego taboru autobusowego nowoczesnym i bezemisyjnym zwiększy mobilność mieszkańców podregionów górniczych, poprawi jakość usług i zachęci większą liczbę osób do rezygnacji z podróży samochodem na rzecz transportu zbiorowego oraz rowerowego, a jednocześnie wpłynie na obniżenie emisji

szkodliwych substancji z pojazdów. Promocja alternatywnych form transportu, szczególnie transportu rowerowego, przyczyni się także do poprawy zdrowia użytkowników.

Atrakcyjne i efektywne kształcenie oraz podnoszenie kwalifikacji w podregionach górniczych

Transformacja gospodarcza regionu związana z wygaszaniem lub znaczącymi przemianami całych branż wymusza sukcesywne aktualizowanie wiedzy i zdobywanie nowych umiejętności, kompetencji lub kwalifikacji przez mieszkańców oraz pracowników podregionów górniczych. W związku z powyższym, wsparcie skoncentruje się na poprawie jakości edukacji, zwłaszcza zawodowej (branżowej i technicznej) i jej dostosowaniu do potrzeb zielonej i cyfrowej gospodarki. Wsparcie obejmie tworzenie warunków do rozwoju zawodowego poprzez zdobywanie nowych i specjalistycznych umiejętności, podnoszenie kwalifikacji i kompetencji, co docelowo umożliwi płynną zmianę miejsca zatrudnienia lub skuteczne wejście na rynek pracy. Wsparcie skierowane zostanie m.in. na kursy, szkolenia zgodnie z zapotrzebowaniem rynku pracy, w tym w zakresie branż rozwojowych (w tym określonych w RSI, PRT), w szczególności związanych z zieloną cyfrową gospodarką, a także kooperujących z tymi branżami w ramach łańcuchów wartości.

Wsparcie obejmie także doradztwo zawodowe z ukierunkowaniem na wzmocnienie procesu zielonej i cyfrowej transformacji. W celu osiągnięcia jak najlepszych warunków do rozwoju zawodowego, nacisk położony zostanie na rozwój współpracy pracodawców z ośrodkami kształcenia, uczelniami poprzez m.in.: kształcenie praktyczne, komercjalizację wiedzy oraz inne formy zgodnie z potrzebami lokalnego rynku pracy i przedsiębiorców, podnoszenie kompetencji i zdobywanie nowych kwalifikacji w formie szkoleń i kursów dla uczniów i nauczycieli oraz instruktorów praktycznej nauki zawodu, jak również staży u pracodawców.

Ze względu na ścisłe powiązanie kształcenia zawodowego i wyższego (na kierunkach praktycznych i zawodowych) z transformacją regionu, wsparte zostaną inwestycje w infrastrukturę edukacyjną (szkół branżowych, technicznych, uczelni wyższych na kierunkach zawodowych/praktycznych oraz innych ośrodków kształcenia zawodowego) w celu ich dostosowania do aktualnych potrzeb rynku pracy, wyzwań w zakresie transformacji cyfrowej i transformacji w kierunku zielonej gospodarki oraz inteligentnych i technologicznych specjalizacji regionu.

ODDZIAŁYWANIE INTERWENCJI: Powyższe działania przyczynią się do wzmocnienia kapitału ludzkiego, zwiększenia szans zatrudnienia oraz rozwoju zawodowego mieszkańców

podregionów górniczych, w odpowiedzi na zapotrzebowanie procesów transformacji społeczno-gospodarczej. Wsparcie pozwoli na poprawę jakości oraz przeprofilowanie edukacji na rzecz nowoczesnej gospodarki podregionów górniczych.

Atrakcyjny i efektywny system wsparcia rynku pracy podregionów górniczych

Wsparcie koncentrować się będzie na zapewnieniu pracownikom zatrudnionym w górnictwie, energetyce konwencjonalnej lub przedsiębiorstwach powiązanych, zagrożonych zwolnieniem, przewidzianych do zwolnienia lub zwolnionych m.in. z przyczyn niedotyczących pracownika, przyczyn restrukturyzacyjnych, adaptacyjnych i modernizacyjnych przedsiębiorstwa – kompleksowej, indywidualnej ścieżki rozwoju w kierunku trwałego zatrudnienia lub zachowania zatrudnienia. Pozwoli to na ograniczanie negatywnych skutków ekonomicznych i społecznych transformacji wobec społeczności bezpośrednio z tym procesem powiązanej oraz zwiększy akceptację społeczną dla niezbędnych zmian gospodarczych prowadzonych w kierunku neutralności klimatycznej. W związku z powyższym uruchomione zostaną programy wsparcia w zakresie *outplacementu* (zastosowanie narzędzi służących aktywizacji zawodowej oraz w zakresie ścieżki przedsiębiorczości, realizowanej m.in. poprzez dotacje na rozpoczęcie działalności gospodarczej, uwzględniając inne niezbędne w tym procesie wsparcie), jak również *redeploymentu*.

Planowana jest także pomoc dot. aktywizacji zawodowej i społecznej dla członków rodzin osób objętych outplacementem z przedsiębiorstw dotkniętych transformacją.

Dla zapewnienia skuteczności prowadzonych działań zakres wsparcia będzie również obejmował współpracę międzyinstytucjonalną w obszarze rynku pracy, której celem będzie wsparcie mieszkańców regionu, dotkniętych negatywnymi następstwami transformacji poprzez świadczenie wysokiej jakości usług, np. poradnictwa zawodowego, pomocy prawnej, psychologicznej.

ODDZIAŁYWANIE INTERWENCJI: Wskazane działania mają na celu skuteczną organizację procesu zwolnień poprzez zaprojektowanie i udzielenie pomocy zwalnianym pracownikom z branży górniczej i przedsiębiorstw powiązanych z górnictwem oraz podlegających transformacji emitentów GHG, w tym przede wszystkim przyczynią się do utrzymania lub podjęcia zatrudnienia, zapobiegając a przynajmniej minimalizując odpływ z regionalnego rynku pracy, zwłaszcza osób mobilnych (wiekowo i kompetencyjnie). Pozwoli to również ograniczyć powstawanie problemów natury ekonomicznej i społecznej związanych z biernością zawodową, utraconą pozycją zawodową oraz rolą społeczną. Reasumując,

planowane działania będą służyć aktywizacji zawodowej i przeciwdziałaniu wykluczeniu społecznemu mieszkańców podregionów górniczych.

Kompleksowy system wsparcia społecznego aktywizujący mieszkańców podregionów górniczych

Niezbędnym elementem procesu sprawiedliwej transformacji jest objęcie wsparciem rodzin pracowników branży górniczej i pracowników przedsiębiorstw powiązanych z górnictwem oraz społeczności lokalnych, które w największym stopniu zostaną dotknięte procesem transformacji, co pozwoli na łagodzenie negatywnych skutków transformacji oraz aktywizację społeczności w wielu obszarach życia społecznego. Podejmowane będą kompleksowe działania na rzecz poprawy jakości życia oraz zwiększania aktywności społecznej, zawodowej, obywatelskiej społeczności objętych procesem sprawiedliwej transformacji. Wsparcie koncentrować się będzie na realizacji programów integracji społecznej, lokalnych paktów na rzecz sprawiedliwej transformacji dla mieszkańców podregionów górniczych, między innymi związanych z oddolnymi inicjatywami społeczności lokalnej, mającymi na celu poprawę jakości życia w procesie przechodzenia przez zieloną i cyfrową transformację. Środki przeznaczane będą również na programy na rzecz świadomego udziału mieszkańców w zmianie klimatycznej i transformacji.

Niezbędne w procesie transformacji jest również wzmocnienie potencjału interesariuszy na rzecz skutecznego zarządzania procesem transformacji i jego wdrażania w wymiarze gospodarczym, społecznym i środowiskowym, jak również monitorowanie i ocena tego procesu we współpracy z wszystkimi podmiotami dotkniętymi skutkami transformacji. Konieczne jest wzmocnienie sieciowania i nawiązywanie współpracy między stronami procesu transformacji, jak również promocja partycypacyjnego modelu prowadzenia transformacji.

Istotnym uzupełnieniem podejmowanych działań będą inicjatywy oddolne społeczności lokalnych, służące budowaniu zdolności partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego dotyczące także zachowania regionalnej tożsamości i dziedzictwa przemysłowego z poszanowaniem tradycji podregionów górniczych.

Wsparcie kierowane będzie również na realizację projektów grantowych i pilotażowych, służących budowaniu świadomości i akceptacji procesu transformacji przez mieszkańców podregionów górniczych przy bezpośrednim zaangażowaniu, zwiększaniu potencjału i wspieraniu rozwoju kompetencji partnerów społecznych i gospodarczych w różnych sektorach.

Dopuszcza się możliwość utworzenia obywatelskiego budżetu inicjatyw transformacyjnych, zarządzanego przez samorząd regionalny/ subregionalny/ lokalny.

ODDZIAŁYWANIE INTERWENCJI: Inwestycje przyczynią się do poprawy jakości życia mieszkańców podregionów górniczych. Działania przyczynią się do zahamowania negatywnych zjawisk demograficznych, takich jak depopulacja oraz pozwolą na tworzenie systemu zachęt obejmujących całokształt rzeczywistych warunków życia mieszkańców w zakresie stopnia zaspokojenia ich potrzeb społecznych, w tym zachowania tożsamości regionalnej.

Efektywny społecznie odpowiedzialny system zarządzania transformacją w podregionach górniczych

W celu zapewnienia efektywnego procesu sprawiedliwej transformacji niezbędne jest wzmocnienie potencjału instytucjonalnego oraz podniesienie kompetencji do prowadzenia tego procesu w podregionach górniczych. Wsparcie przeznaczone będzie zarówno na zapewnienie potencjału kadrowego do zarządzania i wdrażania FST na poziomie regionu, jak również rozwój kompetencji pracowników samorządów lokalnych i ich reprezentacji na poziomie subregionalnym na rzecz skutecznego prowadzenia procesu transformacji, w tym wymiany doświadczeń i dobrych praktyk.

Niezwykle ważne będzie efektywne wdrożenie zasady partnerstwa poprzez instrumenty na rzecz współpracy i włączenia partnerów społecznych i gospodarczych w proces decyzyjny oraz zapewnienie spójnego systemu informacji i promocji o celach, działaniach i korzyściach sprawiedliwej transformacji. Wsparcie dedykowane będzie w szczególności prowadzeniu gremiów temu dedykowanych m.in. pod/komiteu monitorującego dla FST oraz animowaniu szerokiego dialogu społecznego w zakresie sprawiedliwej transformacji. Ponadto, wsparcie zostanie przeznaczone na działania informacyjne, edukacyjne, promocyjne w szczególności skierowane do potencjalnych beneficjentów i beneficjentów programu oraz mieszkańców podregionów górniczych.

Uzupełniającym obszarem wsparcia jest stworzenie i rozwój narzędzi monitorowania, analizy, planowania, wdrażania oraz ewaluacji procesów transformacyjnych w obszarach gospodarki, środowiska i społeczeństwa. Wsparcie przeznaczone będzie zarówno na działania diagnostyczne, analityczne, planistyczne, jak również analizy porównawcze rozwiązań, a także projekty pilotażowe, predefiniowane i partnerskie, które będą miały potencjał multiplikowania w innych podregionach górniczych.

ODDZIAŁYWANIE INTERWENCJI: Proponowane działania przyczynią się do podniesienia kompetencji, rozszerzenia wiedzy i wielostronnej wymiany doświadczeń oraz szerokiego wdrożenia zasady partnerstwa i zaangażowania dostępnych kapitałów/zasobów na rzecz skutecznego prowadzenia procesu sprawiedliwej transformacji w podregionach górniczych.

Matryca obrazująca logikę interwencji została przedstawiona w załączniku nr 3.

Komplementarność z innymi programami i instrumentami finansowymi:

1. PROGRAM PN. FUNDUSZE EUROPEJSKIE DLA ŚLĄSKIEGO 2021-2027 (FE SL 2021-2027)

W ramach FE SL 2021-2027 planowana jest realizacja komplementarnych działań z zakresu Celów Polityki 1-5 finansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz Europejskiego Funduszu Społecznego+. Wsparcie będzie wdrażane na obszarze całego województwa śląskiego z uwzględnieniem adekwatnej demarkacji: terytorialnej (ze szczególnym uwzględnieniem OSI gminy górnicze), podmiotowej (np. typy beneficjentów), przedmiotowej (np. typy projektów) oraz uzupełniająco kwotowej i czasowej, stosownie do ustalonej ostatecznie alokacji wszystkich funduszy wdrażanych na poziomie regionalnym. Z uwagi na częściowo zbieżny zakres interwencji FST, EFRR i EFS+, zastosowane będą odpowiednie procedury weryfikacyjne i kontrolne w celu uniknięcia podwójnego finansowania. W ramach CP1 wdrażane będą komplementarne działania z zakresu B+R wpisujące się w Regionalne Inteligentne Specjalizacje, a także działania z zakresu wsparcia dla przedsiębiorstw oraz rozwoju przedsiębiorczości. Wsparcie zostanie przeznaczone również na realizację przedsięwzięć polegających na przygotowaniu terenów inwestycyjnych pod dalszą działalność produkcyjną będących własnością przedsiębiorstwa. W ramach CP2 w zakresie OZE wdrażane będą działania komplementarne na terenie subregionu północnego woj. śląskiego. W zakresie przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w tym m.in. ograniczenia masy wytwarzanych odpadów i ich wtórnego wykorzystania oraz efektywnego gospodarowania zasobami wspierane będą inwestycje w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi i niebezpiecznymi (w tym azbest) oraz inwestycje dla przedsiębiorstw. W zakresie inwestycji dot. zrównoważonej gospodarki zasobami wodnymi komplementarne działania będą realizowane na terenie całego województwa. W zakresie CP 4 wdrażane będą komplementarne działania z zakresu edukacji, w tym podnoszenia kompetencji i kwalifikacji, aktywizacji zawodowej, usług społecznych oraz działania na rzecz poprawy jakości życia. W ramach CP 5 wdrażane będą działania rewitalizacyjne, w tym wspierane za pomocą instrumentów finansowych, jak również działania w zakresie

zrównoważonej turystyki i kultury z wykorzystaniem endogenicznych potencjałów obszarów, w tym objętych transformacją. W FE SL 2021-2027 planowane są do realizacji działania Celu Polityki 6 finansowane ze środków Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, które pozwolą na realizację Terytorialnego Planu Sprawiedliwej Transformacji Województwa Śląskiego.

2. KRAJOWY PLAN ODBUDOWY

W ramach KPO (projekt) planowana jest realizacja komplementarnych działań w obszarze gospodarki, dotyczących m.in. inwestycji przedsiębiorstw mających na celu wprowadzenie „zielonych” rozwiązań. Następnie w obszarze energetyki realizowane będą komplementarne działania związane z efektywnymi źródłami wykorzystującymi OZE. Wsparcie przeznaczone będzie także na dojrzałe inicjatywy klastrów energetycznych. Zaplanowane jest także wsparcie na rzecz wielkoskalowej energetyki jako działania uzupełniające na rzecz transformacji energetycznej. Ponadto, w KPO realizowane będą komplementarne działania w zakresie edukacji, tj. wsparcia rozwoju nowoczesnego kształcenia zawodowego, szkolnictwa wyższego oraz uczenia się przez całe życie, jak również komplementarne działania w zakresie rynku pracy na rzecz inwestycji wspierających reformę instytucji rynku pracy oraz rozwoju ekonomii społecznej. Ponadto realizowane będą komplementarne działania polegające na przywracaniu wieloobszarowych terenów zdegradowanych w celu eliminowania negatywnego oddziaływania na środowisko; przygotowaniu terenów inwestycyjnych; wsparciu doradczym jst związanym z przygotowaniem dokumentów planistycznych czy kompleksowego rozwiązywania problemów związanych z „zazielenianiem” przestrzeni.

3. KRAJOWE PROGRAMY OPERACYJNE 2021-2027

W ramach Krajowych Programów Operacyjnych wspierane będą komplementarne projekty w oparciu o linię demarkacyjną pomiędzy poziomem krajowym i regionalnym. W ramach programu FEnKS, finansowanego z EFRR i FS, wdrażane będą działania na rzecz wielkoskalowej energetyki i OZE w budynkach administracji rządowej. W zakresie przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w tym m.in. ograniczenia masy wytwarzanych odpadów i ich wtórnego, surowcowego wykorzystania oraz efektywnego gospodarowania zasobami wspierane będą inwestycje w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi. Ponadto, wdrażane będą komplementarne projekty na rzecz gospodarowania zasobami wodnymi. W ramach programu krajowego w zakresie rozwoju kapitału ludzkiego, finansowanego z EFS+, wspierane będą komplementarne działania w zakresie edukacji, w

tym podnoszenia kompetencji i kwalifikacji, aktywizacji zawodowej, usług społecznych oraz działań na rzecz poprawy jakości życia w regionie.

4. FUNDUSZ MODERNIZACYJNY

Fundusz Modernizacyjny to nowy strumień środków na rzecz modernizacji sektora energii w Polsce, którego operatorem będzie Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Ze środków Funduszu wspierane będą komplementarne inwestycje o dużej skali w odnawialne źródła energii, poprawę efektywności energetycznej, magazynowanie energii, modernizację sieci energetycznych oraz wspierające transformację w regionach węglowych. Ze wsparcia skorzystają głównie producenci / wytwórcy energii, zarządcy dużej infrastruktury przemysłowej, duże przedsiębiorstwa wytwarzające energię na własne potrzeby/do własnych procesów wytwórczych.

Syntetyczny opis synergii i komplementarności oraz sektorów i obszarów tematycznych, w których przewiduje się wsparcie w ramach innych filarów:

1. FILAR II. SPECJALNY SYSTEM W RAMACH INVESTEU

W celu mobilizacji sektora prywatnego i publicznego do inwestowania w podregionach górniczych, zgodnie z opisanymi wyzwaniami i wyznaczonymi celami sprawiedliwej transformacji, w ramach II filaru Mechanizmu Sprawiedliwej Transformacji wskazane jest pozyskanie uzupełniającego do FST wsparcia na:

- rozwój, wdrażanie i upowszechnianie technologii i usług cyfrowych w przedsiębiorstwach, które mogą przyczynić się do generowania nowych, trwałych miejsc pracy;
- projekty z zakresu turystyki, sektora kultury i kreatywnego, dziedzictwa kulturowego, które mogą przyczynić się do generowania nowych, trwałych miejsc pracy;
- projekty z zakresu rozwoju sektora nowoczesnych usług biznesowych;
- projekty z zakresu rozwoju branży MICE;
- inwestycje w działania badawcze i innowacyjne w kierunku niskoemisyjnej gospodarki, wspierające transfer zaawansowanych technologii;
- inwestycje w rozwój technologii wodorowych i innych paliw alternatywnych;
- inwestycje we wzmacnianie gospodarki o obiegu zamkniętym w tym poprzez zapobieganie powstawaniu odpadów (inwestycje z zakresu GOZ);
- projekty w zakresie infrastruktury energetycznej i transportowej, w tym infrastruktury gazowej (z uwzględnieniem uwarunkowań wskazanych w rozporządzeniu

ustanawiającym Program InvestEU 2021/523 z 24 marca 2021 r.) i systemów ciepłowniczych oraz sieci elektroenergetycznych, a także kompleksowe projekty na rzecz dekarbonizacji (OZE, efektywność energetyczna);

- działania dotyczące rekultywacji terenów przemysłowych (także zanieczyszczonych) i przywracania takich terenów do zrównoważonego użytkowania, w szczególności dla podmiotów prywatnych;
- działania ukierunkowane na zrównoważony rozwój obszarów miejskich i wiejskich (w tym w zakresie rewitalizacji, rozwoju infrastruktury edukacyjnej, społecznej), realizowane przez podmioty publiczne i prywatne;
- działania na rzecz zachowania tożsamości i dziedzictwa kulturowego regionu górniczego m.in. na komercyjne rozwijanie unikalnych zasobów dziedzictwa industrialnego, wspierająco na rzecz dywersyfikacji w kierunku branż kreatywnych;
- działania z zakresu infrastruktury wodnej, w tym zaopatrzenia w wodę pitną i gospodarkę ściekową;
- projekty skierowane na rzecz rozwoju metropolizacji i globalizacji - wsparcie branż gospodarki podregionów górniczych na rzecz budowania ich kompetencji konkurencyjności w wymiarze krajowym i międzynarodowym;
- projekty skierowane na rzecz rozwoju firm start-upowych;
- działania mające na celu wspieranie rozwoju sektora firm nanotechnologicznych;
- wzmacnianie potencjału rozwojowego branż kreatywnych (architektury, designu i gier komputerowych);
- wsparcie infrastruktury edukacyjnej, w szczególności w zakresie szkolnictwa ustawicznego i wyższego na potrzeby zielonej i cyfrowej transformacji.

2. FILAR III. INSTRUMENT POŻYCZKOWY NA RZECZ SEKTORA PUBLICZNEGO UTWORZONY WSPÓLNIE Z GRUPĄ EBI

W celu mobilizowania dodatkowych inwestycji w podregionach górniczych, zgodnie z opisanymi wyzwaniami i wyznaczonymi celami sprawiedliwej transformacji, w ramach III filaru Mechanizmu Sprawiedliwej Transformacji wskazane jest pozyskanie uzupełniającego do FST wsparcia na:

- działania ułatwiające osiągnięcie celów neutralności klimatycznej (kompleksowe projekty w zakresie infrastruktury energetycznej i transportowej);
- rozwój infrastruktury energetycznej w oparciu o alternatywne źródła, w tym wykorzystania wód kopalnianych itp.;

- wsparcie rozwoju systemów ciepłowniczych, w szczególności na obszarach metropolitalnych;
- kompleksowe działania na rzecz efektywności energetycznej, w tym renowacji budynków, modernizacja infrastruktury oświetleniowej zasilanej czystą energią;
- inwestycje we wdrażanie technologii magazynowania energii;
- inwestycje w modernizację sieci elektroenergetycznych w celu poprawy efektywności;
- lepsze skomunikowanie przywróconych do obiegu gospodarczego i społecznego terenów pogórnich i poprzemysłowych, w tym terenów inwestycyjnych typu brownfield;
- inwestycje w zrównoważoną mobilność, w tym promowanie zielonego wodoru;
- poprawa mobilności kolejowej w subregionach;
- projekty dotyczące rewitalizacji i regeneracji obszarów miejskich i wiejskich czy rekultywacji i dekontaminacji gruntów;
- wsparcie infrastruktury edukacyjnej, w szczególności w zakresie szkolnictwa ustawicznego i wyższego na potrzeby zielonej i cyfrowej transformacji;
- wsparcie infrastruktury społecznej, w tym rozwój budownictwa socjalnego;
- inwestycje w centra technologiczne w celu podnoszenia kwalifikacji i przekwalifikowania pracowników;
- inwestycje w digitalizację, cyfryzację oraz łączność cyfrową;
- projekty w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi na rzecz zwiększenia reużycia produktów, recyklingu materiałów i efektywnego gospodarowania zasobami, przyczyniające się do zapewnienia kompleksowego systemu gospodarki odpadami;
- projekty dot. infrastruktury środowiskowej w zakresie gospodarki wodnej;
- projekty skierowane na rozwój szkolnictwa (zarówno wyższego jak i zawodowego) kształcące osoby do podjęcia pracy w sektorze usług biznesowych;
- projekty skierowane na rozwój strategii miasta opartego na modelu – smart city.

- indykatywny wykaz operacji i przedsiębiorstw, którym ma być udzielone wsparcie, oraz – dla każdej operacji i każdego przedsiębiorstwa – uzasadnienie konieczności udzielenia takiego wsparcia za pomocą analizy luk dowodzącej, że w przypadku braku takiej inwestycji spodziewana liczba utraconych miejsc pracy przewyższy liczbę nowych miejsc pracy

Indykatywny wykaz operacji i przedsiębiorstw innych niż MŚP, którym ma być udzielone wsparcie wskazano w Załączniku nr 4 do TPST.

- wykaz operacji, które mają zostać objęte wsparciem, oraz uzasadnienie, że przyczynią się one do transformacji w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu i doprowadzą do znacznej redukcji emisji gazów cieplarnianych do poziomu znacznie poniżej odpowiednich wskaźników ustanowionych do celów przydziału bezpłatnych uprawnień na podstawie dyrektywy 2003/87/WE, przy jednoczesnym spełnieniu warunku, że operacje te są konieczne do ochrony znacznej liczby miejsc pracy

Nie dotyczy.

3. Mechanizmy zarządzania

3.1. Partnerstwo

Animowanie i prowadzenie dyskusji w podregionach górniczych na temat wyzwań procesu transformacji rozpoczęło się już w 2019 roku. W marcu tegoż roku Zarząd Województwa Śląskiego powołał Zespół Regionalny dla inicjatywy regionów górniczych w województwie śląskim, który w pierwszym etapie skupiał się na koordynacji prac regionu w ramach Platformy Regionów Górniczych w Transformacji, utworzonej przez Komisję Europejską. Zespół ma charakter opiniodawczo-konsultacyjny i współpracuje z władzami regionalnymi nad planowaniem działań w ramach Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji. Zadaniem Zespołu jest uspołecznienie procesu identyfikacji nowych projektów, koordynacja działań Zarządu Województwa i innych partnerów, a także monitorowanie postępu realizacji projektów. Zespół skupia przedstawicieli z bardzo różnych środowisk, którzy reprezentują różne perspektywy patrzenia na proces transformacji. W ramach Zespołu samorząd województwa współpracuje ze stroną rządową, samorządową, w tym z gminami górniczymi, stroną biznesową, pozarządową, ze związkami zawodowymi, a także ze stroną naukową i ekspercką.

W toku dalszych prac na przełomie sierpnia i września 2020 roku opracowano plan włączenia możliwie szerokiego grona partnerów lokalnych w proces przygotowań TPST. Już na etapie identyfikacji, potencjalni interesariusze procesu zostali podzieleni na trzy grupy: grupę ekspercką; grupę podregionalną i grupę środowiskową. Plan zakładał przeprowadzenie szerokich, dwufazowych konsultacji, których trzon stanowić miały wspomniane wyżej grupy. Pierwsza faza, nazwana fazą przygotowawczą, posłużyć miała zebraniu wiedzy i opinii w ramach warsztatów eksperckich, seminariów podregionalnych i konsultacji środowiskowych. Druga faza została przewidziana jako cykl dyskusji nad projektem dokumentu, w krzyżującym się i wzajemnie uzupełniającym ujęciu eksperckim, geograficznym i środowiskowym. Przyjęta perspektywa pozwoliła uzyskać pełniejszy obraz oczekiwań społecznych w stosunku do FST. Szczególnie cenne w tym zakresie były konsultacje środowiskowe skierowane między innymi do młodych mieszkańców regionu, związków zawodowych i przedsiębiorców. W spotkaniach mogły uczestniczyć wszystkie zainteresowane osoby. Warunkiem udziału była rejestracja na stronie internetowej.

Kładąc nacisk na oddolny partycypacyjny proces planowania działań transformacyjnych w okresie od września 2020 r. do maja 2021 r., Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego przeprowadził bezprecedensową serię 33 warsztatów, w których uczestniczyło blisko 1 850 osób.

Warsztaty eksperckie

Realizacja planu rozpoczęła się we wrześniu 2020 r. cyklem warsztatów eksperckich, w których udział wzięli lokalni liderzy, w tym członkowie Zespołu Regionalnego ds. sprawiedliwej transformacji województwa śląskiego, szerokie grono specjalistów branżowych oraz przedstawiciele strony rządowej i Komisji Europejskiej. Celem pierwszej serii spotkań była próba uchwycenia wyzwań, które stoją przed województwem śląskim w procesie transformacji społeczno-gospodarczej, na drodze do osiągnięcia wyznaczonych przez Komisję Europejską na rok 2050 celów klimatycznych. W toku trzech kolejnych spotkań, poświęconych zagadnieniom przedsiębiorczości, środowiska i społeczeństwa uczestnicy wskazywali na potrzebę inwestycji w MŚP i wagę wspierania nowoczesnych technologii jako warunki konieczne do powstania nowych miejsc pracy w regionie. Ważnym tematem dyskusji były kwestie środowiskowe, w tym zagospodarowanie terenów przemysłowych, rozwijanie gospodarki obiegu zamkniętego i ograniczenie niskiej emisji poprzez zapewnienie mieszkańcom dostępu do czystej i dostępnej cenowo energii oraz wspieranie transportu niskoemisyjnego. W module dotyczącym społeczeństwa dominował temat podnoszenia i zmiany kwalifikacji pracowników oraz aktywnego włączania ich rodzin i całych społeczności w proces przemian. Warsztaty były okazją do eksperckiego spojrzenia na proces planowania transformacji regionu.

Seminaria w podregionach górniczych

W województwie śląskim znajduje się siedem z ponad stu podregionów górniczych w UE. Uwzględniając ten czynnik, drugi etap procesu uspołecznienia prac nad TPST zaplanowany został jako identyfikacja problemów i wyzwań transformacyjnych w ujęciu geograficznym. Na przełomie października i listopada 2020 r. w każdym podregionie przeprowadzone zostało seminarium z udziałem przedstawicieli władz lokalnych, instytucji publicznych, biznesu, środowisk naukowych i społecznych. W spotkaniach uczestniczyli również przedstawiciele instytucji rządowych i Komisji Europejskiej. Dyskusja na seminariach pozwoliła dostrzec specyfikę podregionów, zdefiniować charakterystyczne problemy i określić potencjalne kierunki rozwoju. Pomimo różnic profilowych, podregiony wskazywały na zbliżone potrzeby inwestycyjne, wśród których znalazły się:

1. Systemowe rozwiązania na rzecz przekwalifikowania pracowników górnictwa i branż okołogórniczych oraz synchronizacja tego procesu z systemem wsparcia dla tworzenia i rozwijania nowych miejsc pracy w nowych branżach;
2. Rozwój szkolnictwa zawodowego oraz wzmocnienie relacji między edukacją i gospodarką na każdym etapie kształcenia;

3. Wzmocnienie atrakcyjności podregionów dla młodych mieszkańców, m. in. poprzez zapewnienie dostępu do edukacji, pracy i usług takich jak niskoemisyjny transport, cyfrowa oferta usług publicznych czy infrastruktura czasu wolnego;
4. Integracja biznesu z ośrodkami naukowo-badawczymi oraz tworzenie ośrodków wdrożeniowych w formie inkubatorów, parków technologicznych, akceleratorów i klastrów oraz komercjalizacja nowych rozwiązań naukowych poprzez inwestycje w MŚP;
5. Rekultywacja i zagospodarowanie terenów przemysłowych w celu przywrócenia wartości przyrodniczej lub społeczno-ekonomicznej, w tym uproszczenie ścieżki pozyskiwania terenów przemysłowych przez gminy oraz ułatwienie realizacji inwestycji na tych terenach, poprzez zwolnienia z opłat oraz brak obowiązku posiadania zapisów w studium i planach zagospodarowania przestrzennego (specustawa)
6. Wspieranie innowacji, szczególnie w obszarze nowych źródeł energii oraz przeciwdziałanie ubóstwu energetycznemu mieszkańców;
7. Radykalna eliminacja podstawowych źródeł zanieczyszczenia powietrza, zwłaszcza niskiej emisji i transportu spalinowego.

Seminaria w podregionach pozwoliły spojrzeć na problemy transformacji w ujęciu geograficznym.

Spotkania konsultacyjne

Na przełomie stycznia i lutego 2021 r. w ramach trzeciego etapu planu uspołecznienia TPST odbyło się sześć spotkań konsultacyjnych z przedstawicielami środowisk istotnych w procesie transformacji. Celem spotkań było włączenie tych środowisk w proces kształtowania dokumentów programujących oraz opracowanie wstępnych założeń projektów regionalnych. Konsultacje pozwoliły na pogłębioną diagnozę problemów w ujęciu środowiskowym. Stały się też okazją do rozpowszechnienia informacji o charakterze wsparcia w ramach funduszu oraz przyczyniły się do zbudowania w środowiskach poczucia współodpowiedzialności za proces. Wśród postulatów zgłaszanych przez przedsiębiorców dominowały kwestie związane z inwestycjami w MŚP i duże przedsiębiorstwa energetyczne oraz utrzymanie możliwości szkolenia pracowników w ramach bazy usług rozwojowych. Przedstawiciele związków zawodowych również kładli nacisk na przekwalifikowania i rozwój innowacyjnych technologii energetycznych, które mogłyby tworzyć nowe miejsca pracy dla dzisiejszych górników. Uczestnicy spotkania dla młodych mieszkańców podregionów podkreślali z kolei korzyści płynące z angażowania się młodzieży w inicjatywy transformacyjne oraz podkreślali wagę dostosowania programów nauczania do zmieniającej się gospodarki. Konsultacje celowane

pozwołyły spojrzeć na transformację przez pryzmat potrzeb poszczególnych środowisk, istotnych dla procesu transformacji.

W oparciu o warsztaty eksperckie, seminaria partycypacyjne oraz spotkania konsultacyjne przeprowadzone w województwie opracowano matrycę logiczną interwencji w ramach FST. Matryca ta została poddana konsultacjom z Zespołem Regionalnym ds. sprawiedliwej transformacji województwa śląskiego, a także skonsultowana w trybie roboczym z przedstawicielami Komisji Europejskiej. Co z kolei stanowiło bazę do opracowania pierwszego projektu TPST.

Warsztaty konsultacyjne

W kwietniu 2021 roku przeprowadzono warsztaty konsultacyjne w oparciu o założenia sformułowane w projekcie TPST. Wzięli w nich udział przedstawiciele szerokiego grona interesariuszy, kluczowych w procesie sprawiedliwej transformacji: gminy siedmiu podregionów górniczych województwa, przedstawiciele Regionalnej Rady ds. Energii Śląskiego Związku Gmin i Powiatów, eksperci Zespołu Regionalnego ds. sprawiedliwej transformacji województwa śląskiego, eksperci Śląskiej Rady ds. Innowacji, Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego, ale także przedstawiciele związków zawodowych, organizacji pozarządowych, przedsiębiorców, instytucji otoczenia biznesu. Warsztaty były okazją do wymiany nie tylko informacji o założeniach sprawiedliwej transformacji województwa, ale przede wszystkim pozwoliły w sposób konstruktywny rozmawiać o tym procesie, zapoczątkowanym w latach 90-tych XX wieku, o priorytetach, potrzebach rozwojowych regionu w obliczu koniecznych zmian, wynikających z dekarbonizacji śląskiej gospodarki. Spotkania te były także kluczowe ze względu na dyskusje o obawach mieszkańców, których proces dotyka i będzie dotyczył w najbliższych latach, zwłaszcza na terenach wygaszania eksploatacji górniczej.

Konsultacje społeczne

Uchwałą Zarządu Województwa Śląskiego nr 1463/241/VI/2021 z dnia 15 czerwca 2021 r. projekt Terytorialnego Planu Sprawiedliwej Transformacji Województwa Śląskiego 2030 – v.02 został skierowany do szerokich konsultacji społecznych z mieszkańcami regionu. Do udziału w konsultacjach społecznych zaproszono wszystkich zainteresowanych, w tym samorządy, partnerów społecznych i gospodarczych. Uwagi i wnioski do dokumentu umieszczonego na stronach internetowych Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego można było składać w terminie do 30 czerwca 2021 r. W ramach ww. konsultacji zgłoszono 149 uwag, które zostały przeanalizowane i rozpatrzone.

Projekt Terytorialnego Planu Sprawiedliwej Transformacji Województwa Śląskiego 2030 – v.03 w swoich zapisach bazuje na informacjach pozyskanych w ww. etapach, w tym konsumuje formalne uwagi strony rządowej, robocze uwagi KE oraz zalecenia z raportów PWC i stanowi podstawę do kolejnego etapu, tj. negocjacji z Komisją Europejską. Przedmiotowy projekt został również skonsultowany w okresie listopad-grudzień 2021 r. z Zespołem Regionalnym ds. sprawiedliwej transformacji woj. śląskiego.

Prekonsultacje społeczne programu Fundusze Europejskie dla Śląskiego 2021-2027

W lutym 2022r. odbyły się „prekonsultacje” zapisów programu, uwzględniającego po raz pierwszy interwencję Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji przygotowaną w oparciu o zapisy projektu TPST. Celem prekonsultacji było zebranie komentarzy, uwag i opinii potencjalnych beneficjentów na temat proponowanego zakresu interwencji, ze szczególnym uwzględnieniem VIII Priorytetu tj. Śląskie w transformacji po to, by zweryfikować i uzupełnić dotychczasowe zapisy dokumentu w konsultacji z szerokim gronem interesariuszy programu. W spotkaniach prekonsultacyjnych łącznie wzięły udział 622 osoby.

7 lutego 2022r. miały miejsce prekonsultacje skierowane do partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego. Wzięli w nich udział przedstawiciele organizacji pozarządowych z terenu województwa śląskiego, związków zawodowych, organizacji zrzeszających pracowników, Lokalne Grupy Działania, członkowie Rady Działalności Pożytku Publicznego Województwa Śląskiego, Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego, Sejmiku Młodzieżowego Województwa Śląskiego oraz podmioty reprezentujące społeczeństwo obywatelskie.

Szczególną uwagę poświęcono wsparciu outplacementowemu bezpośrednio skierowanemu do branży wydobywczej i okولوجórnicznej wygaszającej swoją działalność w najbliższych latach oraz wsparciu rozwoju instytucyjnego dla partnerów, jak również potrzebom realizacji badań społecznych umożliwiających diagnozowanie zmian zachodzących w społeczeństwie w związku z wygaszaniem branży wydobywczej.

Jednostki samorządu terytorialnego uczestniczyły w prekonsultacjach 10 lutego 2022 r. W trakcie dyskusji zwrócono uwagę na temat zaangażowania trzeciego sektora w przygotowania zintegrowanych inwestycji terytorialnych, które będą realizowane również ze środków Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji oraz linię demarkacyjną między funduszami.

Spotkanie prekonsultacje 11 lutego 2022 r. adresowane było do partnerów gospodarczych tj. przedsiębiorców, Instytucji Otoczenia Biznesu, członków Komitetu Monitorującego RPO WSL, Komitetu Sterującego RIS, Śląskiej Rady ds. Innowacji oraz Zespołu Regionalnego ds. sprawiedliwej transformacji województwa śląskiego. Grupy te zwróciły szczególną uwagę na

konieczność wsparcia OZE, jako elementu szerszej inwestycji oraz zasadności wzmocnienia transformacji energetycznej w regionie.

Konsultacje społeczne programu Fundusze Europejskie dla Śląskiego 2021-2027 wraz z Prognozą oddziaływania na środowisko

Konsultacje społeczne projektu programu Fundusze Europejskie dla Śląskiego 2021-2027 wraz z Prognozą oddziaływania na środowisko objęły także Terytorialny Plan Sprawiedliwej Transformacji 2030, stanowiący integralną część programu FE SL 2021-2027 w systemie SFC 2021 KE, będąc jednocześnie załącznikiem do programu. Konsultacje były prowadzone od 1 kwietnia do 6 maja 2022 r. Zaproszenie do udziału w konsultacjach, wraz z udostępnionymi dokumentami, zamieszczono na stronie rpo.slaskie.pl.

Celem włączenia mieszkańców regionu do aktywnego uczestnictwa w procesie planowania funduszy europejskich dla województwa śląskiego na lata 2021-2027, w tym środków dedykowanych transformacji społeczno-gospodarczej, 12 kwietnia 2022 r. zorganizowano konferencję inaugurującą konsultacje społeczne przedmiotowych dokumentów. Ponadto, część konsultacji stanowiły „wysłuchania publiczne”. Ich istotą było bezpośrednie przekazanie przez przedstawicielki i przedstawicieli społeczeństwa opinii i sugestii na temat projektów konsultowanych dokumentów przedstawicielom administracji publicznej, którzy odpowiadają za ostateczny ich kształt. Wysłuchania publiczne odbyły się:

- 21 kwietnia 2022 r.- dla przedstawicieli biznesu, nauki i samorządów;
- 28 kwietnia 2022 r.- dla przedstawicieli NGO, organizacji społecznych i obywatelskich.

Do udziału w konsultacjach zaproszono także Radnych Sejmiku Województwa Śląskiego, jednostki samorządu terytorialnego województwa śląskiego oraz członków Forum Współpracy Samorządu Województwa Śląskiego z uczelniami województwa śląskiego, jak również przedstawicieli ciał doradczych Marszałka Województwa Śląskiego, takich jak:

- Wojewódzka Rada Rynku Pracy,
- Wojewódzka Komisja Urbanistyczno-Architektoniczna,
- Wojewódzka Społeczna Rada ds. Osób Niepełnosprawnych,
- Śląska Rada ds. Seniorów,
- Rada Działalności Pożytku Publicznego,
- Wojewódzka Rada Zdrowia Psychicznego,
- Młodzieżowy Sejmik Województwa Śląskiego,
- Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego.

Ponadto, skierowano pisma z prośbą o uwagi i rekomendacje do przedstawicieli partnerów społecznych, gospodarczych oraz podmiotów reprezentujących społeczeństwo obywatelskie. Projekt programu został również skierowany do konsultacji z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

O opinię do projektu programu wraz z Prognozą oddziaływania na środowisko wystąpiono również do Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Katowicach oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach. Projekt programu Fundusze Europejskie dla Śląskiego 2021-2027 wraz z Prognozą oddziaływania na środowisko uzyskał pozytywne opinie ww. organów.

W ramach konsultacji społecznych do projektu programu zgłoszono 275 uwag oraz odebrano 9 pism. Podmioty, które nadesłały swoje uwagi to przede wszystkim jednostki samorządu terytorialnego województwa śląskiego, podmioty gospodarcze i organizacje pozarządowe.

Ponadto warto podkreślić, że Zarząd Województwa Małopolskiego dla obszaru małopolski zachodniej także przeprowadził konsultacje społeczne z udziałem szerokiego grona interesariuszy, adekwatnie do obszaru objętego procesem transformacji w tym województwie.

3.2. Monitorowanie i ewaluacja

Za monitorowanie i ewaluację TPST odpowiedzialny jest Zarząd Województwa Śląskiego oraz Zarząd Województwa Małopolskiego, w zakresie swoich ustawowych kompetencji. W proces monitorowania i oceny, zgodnie z zasadą partnerstwa, opisaną w rozporządzeniu delegowanymi Komisji (UE) nr 240/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. w sprawie europejskiego kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, włączeni zostaną odpowiedni partnerzy, w tym społeczni i gospodarczy oraz podmioty reprezentujące społeczeństwo obywatelskie.

Postęp realizacji TPST będzie monitorowany w oparciu o adekwatne do zakresu interwencji Planu wspólne wskaźniki produktu i rezultatu określone w Załączniku III do rozporządzenia ustanawiającego FST. Monitorowanie produktów i rezultatów odbywa się w oparciu o ramy wykonania ustanowione dla celu szczegółowego FST. Dla wskaźników produktu ustala się cele pośrednie do osiągnięcia na koniec roku 2024, które podlegają weryfikacji podczas przeglądu śródkresowego. Dla wskaźników produktu i rezultatu ustala się cele końcowe do osiągnięcia na koniec roku 2029. Monitorowanie i ocena TPST będzie przebiegało z wykorzystaniem badań i analiz zewnętrznych w ramach poszczególnych celów Planu.

W ramach przeglądu śródkresowego dokonana zostanie rewizja Planu uwzględniająca w szczególności rekomendacje dla Państwa Członkowskiego z 2024 r., postęp realizacji oraz

ewentualną aktualizację Krajowego planu na rzecz energii i klimatu, postęp we wdrażaniu Europejskiego Zielonego Ładu, aktualną sytuację społeczno-ekonomiczną województwa śląskiego, wnioski z ewaluacji Planu, postęp w realizacji wskaźników produktu i rezultatu FST.

Operacje w ramach Planu będą monitorowane z wykorzystaniem systemu informatycznego i raportowane Komisji Europejskiej zgodnie z art. 37 rozporządzenia ogólnego.

Raz w roku wdrażanie Planu będzie podlegało przeglądowi podczas odrębnych posiedzeń KM FE SL 2021-2027 oraz KM FEM 2021-2027, a także corocznych spotkań Komisji Europejskiej i Państwa Członkowskiego.

Ewaluacja Planu będzie realizowana z uwzględnieniem kryteriów tj. skuteczność, wydajność, trafność, spójność i wartość dodana UE w celu poprawy jakości planowania i wdrażania Planu w oparciu o Plan ewaluacji w zakresie FST.

3.3. Podmiot(-y) koordynujący(-e) i monitorujący(-e)

Za koordynację i monitorowanie TPST odpowiedzialnymi są Zarząd Województwa Śląskiego oraz Zarząd Województwa Małopolskiego, z uwzględnieniem odpowiedzialności terytorialnej. Zarządy tych województw będą jednocześnie pełniły funkcje Instytucji Zarządzającej dla właściwego terytorialnie programu regionalnego, w ramach którego wdrażany będzie cel szczegółowy FST. Zadania te będą realizowane przy wsparciu odpowiednich departamentów tych Urzędów Marszałkowskich, w szczególności odpowiedzialnych za rozwój regionalny oraz wdrażanie funduszy europejskich 2021-2027.

W realizację TPST będą zaangażowane również odpowiednie jednostki organizacyjne województw śląskiego i małopolskiego, odpowiedzialne za wdrażanie funduszy europejskich 2021-2027 na poziomie regionalnym w zakresie przedsiębiorczości czy rynku pracy.

W proces monitorowania i oceny, zgodnie z zasadą partnerstwa, opisaną w rozporządzeniu delegowanymi Komisji (UE) nr 240/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. w sprawie europejskiego kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, włączeni zostaną przedstawiciele kluczowych interesariuszy (w tym związków zawodowych, władz lokalnych, podmiotów reprezentujących społeczeństwo obywatelskie, organizacje pozarządowych oraz młodzieży) m.in. w ramach KM FE SL 2021-2027 oraz KM FEM 2021-2027. Sprawozdania z realizacji i raporty z badań i ewaluacji TPST będą upubliczniane i dostępne dla podmiotów zainteresowanych na stronach internetowych IZ.

Ponadto, w celu koordynacji wydatkowania środków z FST w proces ten zostanie włączony Komitet Sterujący ds. Sprawiedliwej Transformacji, powołany przez Ministra wł. ds. rozwoju regionalnego oraz Rada ds. Sprawiedliwej Transformacji, co regulują zapisy Kontraktu Programowego.

4. Wskaźniki produktu lub rezultatu specyficzne dla programu

Dla monitorowania postępów realizacji TPST nie przewiduje się zastosowania wskaźników specyficznych. W programie realizującym cele i operacje wskazane w TPST wykorzystane zostaną wskaźniki produktu i rezultatu dla FST wymienione w zał. III do Rozporządzenia ustanawiającego FST.

Wykaz załączników

1. Lista gmin wchodzących w skład OSI w podregionach górniczych.
2. Potencjały i wyzwania rozwojowe województwa śląskiego w kontekście sprawiedliwej transformacji.
3. Matryca logiki interwencji TPST.
4. Indykatorywny wykaz operacji i przedsiębiorstw innych niż MŚP, którym ma być udzielone wsparcie.